

۷۸۶
هو علم
۱۱۰
۱۳۱

هذا كتاب مستطاب

فتح الغرایب

در اسرار علوم غریبه

در بیان طالع‌نامه زنان و مردان

در بیان طالع‌نامه بیماران

در بیان اسرار هفتاد و دو دیو

در بیان طالع‌نامه کواکب و ستارگان

در بیان باطل‌السحر و احضار ارواح و جن

هفت پریان و موکلین و تسخیرات

تألیف:

شیخ امام معین‌الدین ابو عبدالله محمد

معروف به مبارکشاه بلخی

ک

ط

ز

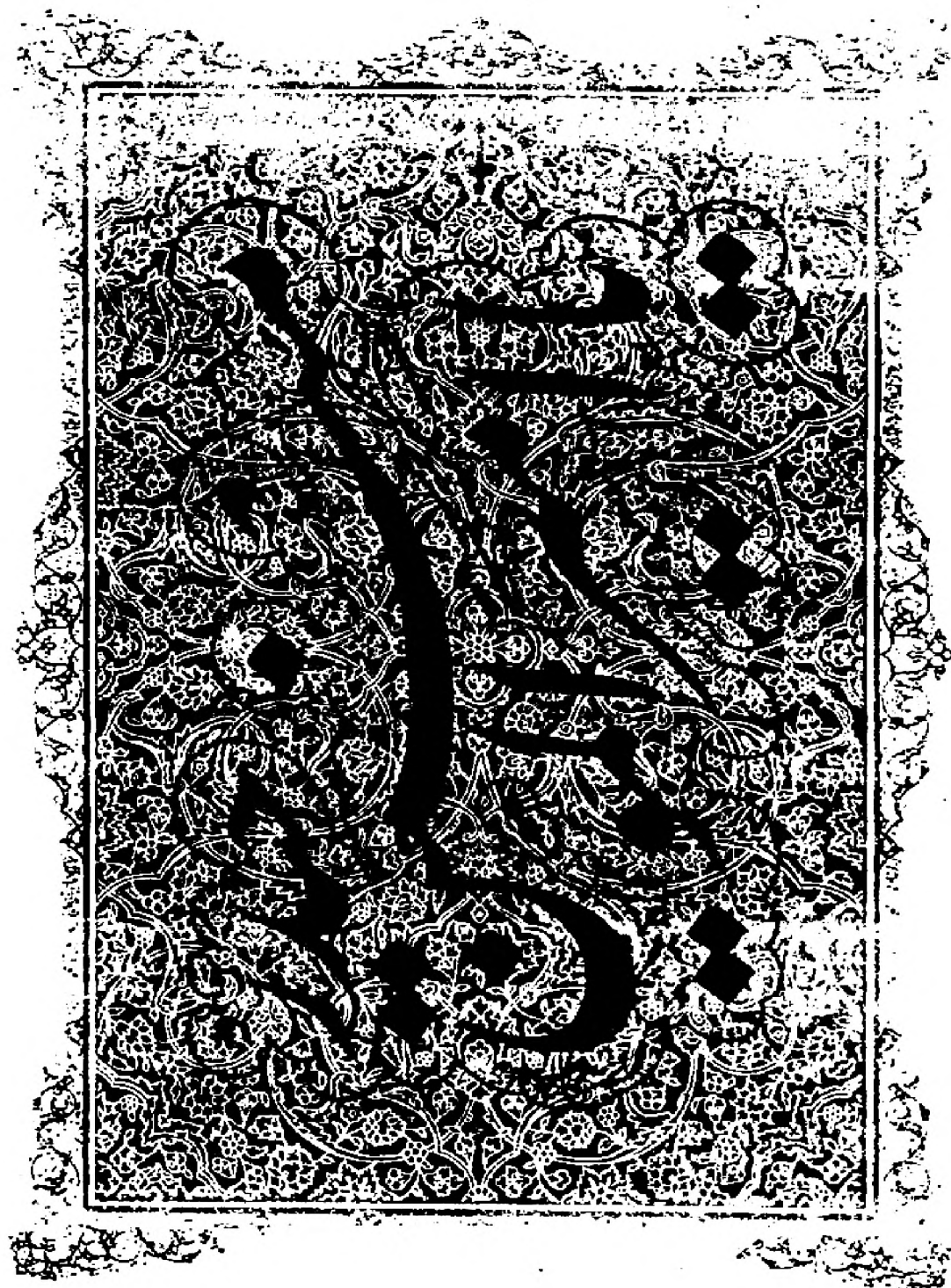
ح

ن

ی

ق

م



بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على خير خلقه محمد وآله
وآلهم بعد ائمه تنبى على نبى است از قول امام جعفر صادق
عليه السلام که طالع نامه مرد وزن و بهر سال و بهر حساب و بهر
دو کبر از کل و عامای خیر و شر اگر خورسته باشی که بدانی
که طالع مرد وزن در که ام برج باشد باید که نام هر دورا
بجای صغیر حساب کنند یعنی نام او و ملکر او را و بعد از
نام ده و از ده دوازده شرح کند آنچه باقی ماند بر
که ام برج باشد اما رسا مرد و حیات این است
۱ حد ۲ نور ۳ جوز ۴ سر ۵ ده رسد و سنبه ۶ سران
۸ عرق ۹ حسن ۱۰ صدی ۱۱ دل ۱۲ لوت ۱۳ حاکم

ک	ب	پ	ت	ث	ج	ح	خ	د	ذ
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
ص	ض	ط	ظ	ع	غ	ف	ق	ک	گ
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
ن	ی	ر	ز	س	ش	ص	ح	ج	ب
۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰
ل	م	ن	و	ز	ح	ج	ب	پ	ت
۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰
ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش
۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
ص	ض	ط	ظ	ع	غ	ف	ق	ک	گ
۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰
ن	ی	ر	ز	س	ش	ص	ح	ج	ب
۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰
ل	م	ن	و	ز	ح	ج	ب	پ	ت
۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰
ث	ج	ح	خ	د	ذ	ر	ز	س	ش
۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰
ص	ض	ط	ظ	ع	غ	ف	ق	ک	گ
۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰

طالع حمد هر کسی که بر طالع حمل باشد بر سر و جهت اگر
اول آمده باشد سفید رو و دراز اندام و بنجد بالا و رست کوه سیریم
روپنه اگر بویه دویم آمده باشد صاحب طالع او مرغ نیست مرغ رو و بگو
و شیرین زبان باشد و میل بر زوی زند و اگر بویه سوم باشد نظریه
کندم کون و چو تیر و میان بالا باشد و خانه ماش کشور باشد
کند که هر سال بار دیت آورد اما وفا نکند هر چند که عمر او زیاده باشد
ماش بسیار تر نشو انداز خوششان کم عزت بود هر چند بگوئی کندم

برپیدا آید و خانه برادران خور باشد خیر عیبند و ماگر در سر طالع
 باشد در پیش ایشان غم خیزد و زرد و سبزه داحت باید و خانه فرزندان
 او در سر باشد نه اولاد در طالع دارد پس او زود خیر سر باشد اما
 از اولاد و شغل با خط باشد و خانه بیماری او سبزه باشد در جهت کرب
 و خشک و خانه دشمنان او حوت و دشمن زبردست باشد اما صاحب
 غم بسیار کند باز بوطن آید و دائم عاشق صفت باشد سبزه یا
 در طالع دارد و طالع را قوس باشد با وساز باشد و در حیوانات
 کنگره او رخسار آید و زراعت و درختان در دست او مبارک باشد
 ماه نو نظر بر شمشیر کند روز در شنبه او را کنگره باشد و کاری بکند
 نه ثواب یک حج داشته باشد و قرآن او در هر یک و هفتاد و شصت
 و صد یک کی باشد چنانکه در عمرش صد سال برسد و الله اعلم
 طالع نور چنانکه در طالع نورند ماگر نباید که باشد او در
 باشد اگر بوی اول الله زهره است بکورو و کساده و دندان
 بالا و شش چشم باشد و اگر بوی هم اندک کشیده رود و در دست

پنی وسعت پست بود و اگر بوجه سیم تولد یافته باشد
 هیچ نیست سرخ رنگ و سیل سبزی زند و چاشنه و دیر باشد
 و این سنا ما خاکی است و صاحب این طالع در خردین ^{سینه}
 تراکت کردن مضحکند و هر ^{سپاس} بار بدست آورد و خانه
 جزا باشد مدافعت و خرج زیاد و درود خانه برادرش سرطانی
 باشد منفعت کم پسند اما در پیش مادر و پدر غریب بود و خانه
 فرزندش سنی باشد فرزند ^{سپاس} بار باشد دخترش در ^{سپاس}
 بیشتر خود و خانه زنانش ثور بود چهار زن و طالع وی باشد
 و ^{زود} خواهد که طالع قوس باشد تا با و سازگار باشد و بیماری
 دل باشد اما مرد حیدر و وفراخ مهر باشد و خانه سفرش ^{سپاس}
 سفر او بصوب مغرب سازند و صاحب این طالع هر چه مردم خوب
 کند بدیند و کم عزت پیش قوم خوش خود باشد فکر و اندیشه ^{سپاس}
 اعا فراموشی کار باشد بر درخت نرود که رحمت با و رسد ^{و از خواست}
 اسب او را مار نکشد و از فتنه با و را و لا ینکوه ^{سپاس} عرام و ^{سپاس}

اور کشتند و در روز مار و رشب و جمعه او را خوب باشد هر کس که
 درین روز ناکند نیکو بود و صاحب این طالع باید بی طومار نباشد که
 قضائی بآورد باید که زین در حین سیر نخواهد بخت میزد و چون
 نویسد نظر بر گیاه بکند و در شین برکت کند و در دشت
 فرزند کرد و ملا او در حق بر آید چون دشت پوشد باید سر مزه بکشد و
 آنکس که قیروزه کند تا با و سازگار باشد و صاحب این طالع زاری در
 طالع دارد و فرآن او هفت سالگی و هفت سالگی و شش سالگی است چون
 جن ازین فرآن ناکند و عمر او به کمال رسد و آله او طالع جویدا
 چون کی طالع خوار از عا در نماید او را نیزه و جبهه او را عطار
 کند و کون بالا بکشد و چشم بود و اگر جبهه چشم آید باشد و کون
 رنگ و چشم بزرگ و زرد می باشد و جبهه چشم اقباسیت فراخ بیند و آله
 خنجران رو بخشنده باشد و در هر صدد کار او بالا کرد و خانه مال
 سرطانی باشد و برای جمع کند اما در وقت کرد و خانه شمشیر و لو
 بود و سفر سوی مغرب او را ساد کار باشد و خانه دشمن او نور باشد
 نیک

کن با او دشمنی کنند اما سبب نمودن خانه برادرش رسد باشد خانه
 و خانه مادر بدش حطت شد و خانه فرزندش مرگ کند بماند بخت
 سبب نظیر باید علاج کند و بیماری او را سودا باشد با دایم باشد
 خون کم کند که بیماری بهم رسد اما بدان که هر که در طالع خراب
 باشد نبرد و زیست چرا که این کتله پیغمبر است و مردی باشد
 رحم دل که در چهل سال مرده بماند رسد از دنیا نرود پیغمبر را کور
 و مردی است که شاه اول زن بیوه لایق او کرد از سر زن
 او و حرا بود در طالع عباد و زنده ها رجب و لذت و زما جمعه او را مبارک
 بود و حیواناتی نرینه او را کینه تر است از معمله کردن و درخت
 مشقی است و درخت سفید او را مبارک است فراوان او در نه
 و دوازده شک و چهل و سه باشد چون نمود و عمر او به چهار صد
 سال کمتر صد و پانصد به تا در امان خدا باشد و الله اعلم طالع
 سلطان بران مردی که بطالع هر طاعت است او را اثر و جبهه اگر
 به ساعت قمر زانند باشد کرد و وسعت پوست و در آنجا

رود اگر بوی زهره آمده باشد خیر و سگوستم و ستر من زبان باشد
 و اگر بوی عطار دست زیر کدوانا و خوشنما باشد این طالع حق
 متغیر است قمری برادر و پدر مبارک باشد بی در حاجت
 او باشد و آن نشان است او بود و در صحن هر خندان و وید
 با رعد و مانده باشد اگر ضمت بزرگ کند عزیز و کامی باشد
 اما زود خشم کرد و زو صبح کند هر چند که سن او بالا کند و ماس نایب
 شود یا دیگر تراکت یا کس کند که ضرر رسد و بر درخت نود که او را هم
 بود و زرا و او را فایز رسد و در و چشم لبا رکند و خانه سفر
 سفر جانب مغرب او را سارنار باشد و زن و در طالع دلیر و دلیر
 همه او را بگویند و باقی روز را بگویند همه ماه نو رسد نظر بر است
 تا مبارک باشد و بهاس سفید باید بپوشید و نیک و ستر خود را بپوشید
 و باید دعای نادعلی را همراه کند تا کار او بگذرد
 و در و کلاه و سینه و سینه بپوشد و بهاس سفید بپوشد و ستر خود را بپوشد
 و بهاس سفید بپوشد و ستر خود را بپوشد

طالع همد باشد اورا سه وجه است وجه اول که آفتاب است
 بر رخ رکن و منگو چهره و قوی مکیل باشد و اگر بوجه دوم نولد باشد
 بر رخ است بزرگ اندام و نگاه کردن و سکین خواب باشد و اگر بجهت
 آسمه باشد ترمس کمتر و خوش آواز باشد مردی است که و سخاوت
 باشد و نشانی در جانب است او باشد آن نشان است او باشد
 مال بختی در دست آورد و اما باسانی از دست بیرون کند و خانه بی
 و مکر او غصب باشد در نزد مادر و پدر عزیز بود باید بداند مردی
 چهره خد کند که مباد او رخ او بدی کند در بر میان و ضیان او را بجم است
 باید که بی تعویذ و طهارت باشد خانه سفرش مشرف باشد مال بسیار
 او در و خانه نان او دلو باشد سه زن در طالع او بود از زن اول
 را دمبند و خانه فرزندانش فوس باشد بستر اولادش زنیه باشد و
 او در آب است و خانه دشمنانش بر طالع باشد و شکر لیا در زدا مالدار است
 که و باید دعای زبان میزد با خود داشته باشد نازد زبان ضرر میاید اما
 این طالع از دل در دو چشم درد مالک باشد یک حجی بختی و مال باشد

درخت نخواهد که ضرر رسد و جامه نکند و او را نیکو باشد که کین را
فرود نه کند و قرآن وی در آستان و ۹۰ سال و ۱۰ ساله بود و جز درین
فرانها که بنو عمرش به نو سال رسد و اسم طالع سنبله
هر روز که طالع سنبله باشد بر سر و صورت اولی عطر و روغن
کنند که کنج لبها را بسیار چشم و نگاه کردن اگر چه هر چه متولد شده باشد
میگفت برنج در دو سفید اندام چهارشنبه و یکشنبه سبزه و در روز
باشد مرد درست زن دوست در پرتی نماند و ایشان که
و خوبی او باشد و نعمت باشد صاحب طالع که هر قدر دست و کار باشد
باشد بسیار در پیش و این نشانه در رویت و در دست دارد و خانه زن
عمر باشد زن در طالع دارد زن او فرمان بردار و یا خانه
فرزندش جوهر است فرزند او بسیار بود اما پسر و دختر باشد از اهل خانه
خود شخصی دشمن او باشد اما طفل نباید از او خدش نماید در روز جمعه
تا پنجشنبه را در خواتن بنشیند و از ماهها مال سوال او را نیکو بود و لذت
روز چهارشنبه او را آنچه در خانه و در راه او باشد از او خدش نمیدهد

و پاری سخی در طعنه کشید و فران له و در سکه و سزده سکه
 و هجده سکه و شش سکه بود چو لا از اینا گذرد و بر سکه
 ان ده سکه طالع میزان بر جاست بدی و خانه زهره
 چه کسی مردی که بطالع میراث زنده شود سده باشد و در هر
 اگر بوی اول است سیاه چیده و وانا و زمرک و خرد و سزده
 اگر بوی دوم آمده باشد نوسبده و خوشه باشد سیم شش
 چشم و سوزد و بود و سفر کردن را دوست دارد و طالع
 که در آل ساروست و الله اما باید متفران و چه حرکت کند
 اگر با کسی تریک شود ضرر رسد و میل کند که مردی باشد غنی
 از کتم حرمین بهره یابد و خانه ران او غرق است و زرب
 کم سزوست و در طالع وی بودن هم او را جا کند
 و خانه مرد را و میزان باشد آخر عمر مرد و و پاسته الله با و کرد
 زینا اما که سوزد و زده پاری و زرب و زماشته او را
 باشد چنانچه نوسبده نظر بر سینه جو کند و فران او در سکه

و چهارده و چهل و یک باشد چنانچه از این عدد عمر او بصد سال
 آنکه در طالع عمر برسد و در او مردی باشد منبلاست
 و خوش اگر بجه دوم باشد کرد و خوش سخن و مسانهل
 و خانه مکر و پدر او و لو باشد پیش مکر و پدر عمر با خانه و پدر
 عمر بود اما پسر او و دختر باشد و خانه زن او و عمر
 اگر زن اول ببرد سه زن و اگر بگوید و خواب ببرد و در
 سعید و در چشم رحم او و او را بگوید که بی اعتدال طواری مرد و
 القول و بی کینه باشد و از راه کسب و از راه پادشاهان
 بگوید باشد همیشه زنده که بود خوش کرد و سوس است
 خانه و دشمنان او میرا باشد اما از زنی بدی بپزد جادو و ویران
 باید که از خود کند همیشه جادو بگوید بکنین بکنین بکنین
 از حیوانات زنده او را بسیار خوب باشد و قرآن او در هر سال
 ۱۲۵ سال و بیست و شش سال که باشد چنانچه از اینها کند و عمر او باشد
 هشت سال رسد و الله اعلم طالع قوس مردی که طالع

قوس باشد بر سه وجه است یکوز و شیرین زبان و سه
 انقباض است سفید پوست یکوز صورت دراز بالا و جسم مردور
 و دانا و نوسیده باشد و خوش طبع باشد و کار را چندی بپار کند هر چه
 در دهانه را در راه خدا صرف نماید و یک حج روزی او کرد و یاد این
 دنیا کاری کند که ثواب حج در دسته باشد چرا که مرد درست گوشت
 از راستی کار او بالا کرد و خانه زن او عقرب باشد و او در ضرر و
 در دو خانه پدر و مادر او میزان باشد و در شان عمر بود و خانه
 بیماری او نور بود چون بیمار شود بسیار طول کشد و مرگ او در
 رز خون که قتل یافتنی باشد و از حیوانات هفتم او را خوب بود و از
 سال سال بیک که با سرش بیل گویند از ماه چهارم ربع اول و بعد از روز ما
 او را خوب بود و فرات او در شکست و دست در گنا باشد و هر چه در او
 نصیب است برسد نه است و طالع حدی مروی که
 باشد نه بد بلکه که او را جلالت و جلاله اگر بیع اول باشد بلند بالا
 و سیاه چهره و سبزه باشد اگر نوبه دوم باشد و نه باشد عطر را در آن

کون کرد و کوتاه بالا سخن کو باشد اگر سیم آسمان باشد مری است
 سنبور و دراز منی کتا کرد موی دزد و باشد و خانه باشد و لورست
 کرد کند اما برکت نماید و خانه برادر و زاده نور باشد میان نور
 او صدرا آمد و خانه مایه و در او جوار باشد و نذر نار است
 خانه زانوش سنبور باشد چهار زن بر طایع وی باشد از زان
 خوشی نیست کمترین میراث بسیار چار و در خانه مری و در
 بیست و اول و شش برینه است خانه چار و سنبور باشد چار اول
 کرد و در خانه مری و در خانه مری و در خانه مری و در خانه
 سفرش حدیث سفر کردن او را ملک بود و در زمار و در سنبور
 سنبور بود در پیش بزرگان که رود و در دست رست و در کمر و مایه
 او حاصل بود و در عرض ماه چار و دنیا را به صدق و مایه تا کار او با
 کرد و قرآن او در ده ساکن نه ساکن و هجده ساکن و صد و هجده
 عمرش بدین میگذرد و به نوبت برسد و در طایع و در
 مری که طایع و کوچه برسد و در مری و در مری و در مری

بزرگ اندام دپار ساپا و دویم آمده بشد موزر و
 چشم و نشانی دار و او باشد و جسم مرد زبرک و دانا و خود
 بود اما صاحب انقطاع در سبط مدو رسد باید که بی عتو و طوبار
 نازش و ایمن به مال سپار جمع کند همه را خود و پستان و خان
 فرزند او و بی باشد از اول و ضمیمه و خانه ماعد و مدر او و
 در پیش هر و پدر کم این بود و خانه از زمان او و کو باشد زک
 کنج او و در دن اول پستان و سار کار پسر و خانه فرزندان او
 باشد و دختر او در پسر تر شود و مرک او بیع باشد زنه و خانه زنی
 بزرگ کنه بخواه بی و در مسقت افند و تخم بد کند تا ملک
 باید بمان و دشمن با وی باشد تا در شتر ایشان ایمن کرد و
 دولت رسد چون عمر او مالاک کرد و کارش مملو رسد و در
 سال نوی پیل و از ماهها ماه قرمان نذر و نا حجه او را بگو
 چن ماه تو خفه بند نظر بر سر ببالع کند و جامه و عین
 بکند بیشتر با قوت کند قران او در مفسد و پانصد که و لور

و نورش کنگی چون در زنجیر کبک بیدار مقتدر
 طلوع حوت مردی که طالع حوت باشد بر سه وجه است
 سحر و کسایه حوت با وجه دوم سبز و آب و دست و دندان
 باشد و جسم زبرک و دانا و نوسینه و خوشش باشد و خانه و در
 قوس باشد و زانها خرسند و خانه منفرش باشد و سفر او به
 ساجار بود و سیل کند که کاری در پادشاهان بسیار کند از هر که
 صاحب است باشد و خانه و نهانش قوس باشد و درخت تبار
 در ایشان باید هرگز کرد و خانه پارس او میراث باشد و جاری
 او در سردی و صحنه باشد و در طغیان خوشی و سخن گشاده
 و خانه زنان او سر طالع باشد و در زن و طالع وی باشد
 از هر زن میراث باید و باز آن که سر طالع باشد و بسیار است
 باشد و زاعت کردن و در طغیان در دست او خوش
 باید به عود و طغیان باشد تا از هر طغیان و در طغیان
 زنده زما چست و در شینه او را مگو طغیان و در طغیان

مایه اورا سارکار باشد چون جامه نو بوسد قمر بوسد
 و گمان دشمنه عشق کند فراق وی در روستا و چمن ناکه و گله
 و پنجاه ساله که پنهان چیز ازین ناکند و عمر او نمود سال رسد

طالع نامزد زنان

طالع محمد همدان زکی که طالع محمد است و سه و سه
 کند کون باریک میان و خوش عیسی باشد عجب است که در هر
 اول صابو و بسیار اندیشه مند باشد و اگر نرسد هر اول صابو
 سه نگاه و کوفته رسید و بر سینه او کا باشد و بعد دوم
 حشمت صید و و باریک قد که چشم میان باشد و جسم
 سبز رنگ و بانگ است اما زن و فاداری بود هر صاحب حکم کرد
 خدا خواهد رفو باید طالع فرزندانش بسیار باشد اما کم نماید اگر
 بسته کرد و باید علاج کند تا اولاد او نذر رحمت امین بجز و از جامه
 و روز و سینه او را خوب باشد و نذر روز و نذر سینه او را بسیار
 و نیز هر ریش و کس را خورده روز و وطن بغیرت روز و نذر

باید که بطالع سعد باشد تا با او سازگار باشد و زنی که گناه
 مرغ مورد روز و مودندان پیش او و دهن او معیوب نباشد
 تا باشد که شوهر بخواند با او دوست بود اما برل و شمع است
 باید صاحب این طالع از خود بگریزد که مبادا در حق او بدی کند
 اشی زحمت بوی رسد و در روز چهارشنبه بگریزد که روز خوش
 بود چون نزد کسی بجایست رود دست چپ او زد کرد نامراد
 شود و باید دعای زبان مندا بخورد و رسته باشد تا در شرک
 ایمن کرد و آنکه طالع نور هر آن زنی که ^{بطلان} طالع نور دارد
 برآید زن سکورو خوش خلق باشد اما مادر خود را همیشه رولود
 و هر چه دلخواه خود را بگوید در پیش بونزد و خوش سخن باشد
 زنی میان بابا که باریک دراز نموباشد و در کور است
 و با شوهر بد بگذرد که هر تنه دست و کاه پی با میزند و در آن
 فرزند هست و بیل کند که فرزند با و رو کم ماند مگر سه ولد
 روز ماروز آوند و لذت با هم ماه حبس او را بگذرد و اگر تقویم

شوهر کند بهتر باشد و در هر خانه که او باشد آن خانه بخت
 و در این نزد و سوسنقیه و در چشم آن باشد صفا گفته اند
 که اگر خواهر این باشد این دعای نوشته با خود دارد و این را

بسم الله الرحمن الرحيم يا حنان يا منان
 يا ربان يا وهاب يا سبحان يا سلطان يا
 هو لا اله الا هو ۱۸۱ ۹ ۱۱۱ ۹ ۱۱۹ ۱۲۰
 ع ۱۱۱ ع ۱۱۲ صله حج ۱۱۱ حج ۱۱۱

طالع جوزا هر آن زنی که در
 طالع جوزا باشد بر سه وجه است و اول سبب و بخت
 اما آنکه بر زورزند و مکتوب و شرکین باشد و در چشم
 رسته مکتوب و سایه چشم بود و در چشم عین قاتل سایه
 یا برده یا بر بدن یا بر سبب ششک یا بر و آن است
 ششانه ملک بختی او باشد اما شوهر است یا خد و لذت و روزی
 منده بود و میل کند که ده فرزند در طالع می باشد هر
 چند

با مردم خوبی کند بر بندارند باید که بی باطل اسحر نماید و در
 اورا شویهای باید کرد و طالع او با وی باشد تا با او سازگار
 کند چاری اولد خضر و صغرا بود باید همیشه خون کم کند و از
 سر و سقیفه همیشه زخم کند و دلیل کند که و در کجای طالع
 ای باشد از روز مار و زهره پاشینه اورا خوب بود در روز زوین
 و شنبه حذر کند که اورا آن روز چنم ماه کوسید نظر بروی طعن
 تا با طالع کند و آن او در مصیبت ساکنی و سرده سا و نوزده سا
 باشد چون از دنیا گذرد عمر او هشتاد و سه است و آن
 طالع سلطان بهر آن زمین که بطالع سرکان را بدید
 سلطان بیج و ده است و طبع او گرم و خشک است بر سر
 وجه اول زهره و یک سرخ و سفید نرم کبریا باشد و صدوم
 کند و سیاه چشم و تنور و شرکین یا اگر وجهیم آمده باشد
 که در رو خند صورت سگ است مو فزخ سفید بود و هر چه
 و شنبه باشد بزبان پاورد و مادر و فرزند باشد و کند

کند که زن چاک و مکتوکا ر بود و عاقبت هر دو میزدند
 و با مردم سازگار باشد عجب نیست که نذ شوهر اول حد کفکی
 و زنی شوهر دوست باشد اما خداوند این طالع با هر که
 نیکوئی کند بدبخت از بند خصوص دشمن وی زنی باشد که نذ کند
 او بود بدی و باره اولس پار کند که میزد یکدیگر و زود میل شود
 و در نظر شوهر محبت باید بی عیال هم و با طهر و عفت
 سنا باشد تا در نزد کواجم گردد اما دلیل کند که گاه گاه
 بسته کفکی و سبب او عیال باشد که در طب آب روان رفته است
 با و زنی را و آن سبب کرده طعن هر دو در آن محروم
 آنهم کفکی او را بسته که اولاد او را محروم نماید و میزند
 مار و کفکی این زن تا از وطن هر شود باید علاج کند تا
 او باند و عیال صلیا بامسک و رعزت نوشته با خود دارد
 چرخ ماه نو میزند نظر روی زن بالا میزند کند نذها را
 روز ماه و سینه او را مکتوکا و در جامه ما و کفکی لا بوی

کسود کسود قران او در پیشگاه و یا نه یک و نه زده سبب باشد چون
 مذکور شد در زده سبب در آتش آتش طالع است
 هر آن زنی که در طالع است از مادر تولد یافته باشد او را سبب
 وجه اولی حقیقی نباشد و زن و آقا و زهره سبب که در طالع
 از مادر تولد یافته باشد تن و قوی و پیوسته است و پیوسته است
 سبب دوم بود اگر نباشد خالی نباشد نکند تا با و مبارک باشد
 و جسم کرب جسم و زرد مو و دندان پیش او معیوب بود
 اما زنی باشد رصم دل و مهر با و با خوشبختان آمد و شد کمتر
 که در آرزو کنند و بعضی از خوشبختان بر او حسد بریزند و
 به هم در باره او بسیار گویند باید که آنها را رضای آنکس باشد
 باشد تا در شکر است ایام نو بود و بیماری او در زرد و ناف
 بعد و میل کند که باز زده فرزند پاورد اما کم باید که سبب
 از زده زاده نماید که در زیر پاودان آنیکم رکبت دست
 و پلوش را سوجه آنهم بادی بوی مسیه که اولاد او در شکم
 در پیوسته

در کتب اصیبه در کتب معتبره ناقص کنند و اولاد او در وقت مرگ و
 و متفرق و لا عز کرد و در روز زاری و کشته و زاری ماه ^{هر سال}
 و اگر مانوسند نظریه چو کند و در زحمت با سرخ پوشد و زن
 و مرد را و با و کند از نظر شوهر معیبه که که خورد و نشست
 باید که رسم افطم و با طهر کسح و عقد است با شد و دعا
 زبان میز با چغدر بسته باشد و در شهر است این امر شوهر و زن
 او در صحرای کار و نه ساکنی باشد چون زاری اینها عید و عمره شدن
 هست و هست مال رسیده و کمال طالع سید هر آن که
 که طالع سید باشد سه وجه است اول افتاب در
 و مکتور و در صم دل باشد و اگر بوجه دوم متولد شده باشد
 زهره در دست سید و در میان بالا فصیح زبان و از روی
 سفر دوست بود و سیر کند که زن حوصله و خوش پیش
 و اگر بوجه سوم آمده باشد طالع عمره است خوش خلق و مکتور
 و مکتور گفتار باشد و در کجا فرزند نبرد و پوسه ابرو با دست

از مادر مشول شود و بخور و وصایای چشم کند مگر کون بارک
بدین مال با فراخ سینه بگوید و میل کند که چشم کرد و در چشم
کند اما از مادر خود بی نصیب بود و مال شود هر رانده و دلدو
و در میل کند که دروغ گفتن او را رانده و دروغ کور بسیار
کند و صاحب این طالع فرزندانش در طالع پنج بود
اما گاه گاه سبته کرد و فرزند او نشود سبب چه و در اصل
کند که فرزند آن او سبب چه و نظر بدست و در پنج باشد
در بسیار آرزو و لا غر باشد لذت خیر و جانیوس
حکیم معجز نماید که صاحب این طالع در گردن در لب خزینه
صالح با کنار آب و آن مغز طفل بر برادر رسانده
آنم بخت و بر است و چه برادر از حد که حمله شود با آن
حمله شود فرزند او را در شکم با حمله کند با در مصلحت و کماله
نابود کند هر که این نشانی را در وطن هر حق علاج کند دعا
ام صفت مذکور با خود دلدو و صاحب طالع نشانی بر کردن

[illegible]
$$y \sim \frac{1}{x}$$

میزد و لذت میبرد ماه و محبت او را بارزد و ماه نور از
 نیش ماه لغت میبرد و قرآن او در پیشگاه و نور توده
 و نور نه ساق که به چرخ میگذرد و عمر او مقبره هفت سال
 بعون الله طالع عقیق بهر آن رسیده در طالع عمر
 از مادر متولد شده باشد او را سه وجه باشد و جدا اول آمده باشد
 هیچ نیست سرخ و سفید اندام و سکون و سکون و کرم چشم
 باشد اگر بوجه جیم آمده باشد مشرب باشد کندم کون سیاه
 چشم پیر ز زبان باشد و اگر بوجه سیم آمده باشد زهره لعل
 در دوز و سکون و قامت طبع و رست کورادوست
 در شسته باشد و میل کند که ده فرزند یاورد و از یک فرزند
 تا ده میزد و ده فرزند عم باید شد و بعضی که با طالع
 باشد که فرزند یاورد علاج باید یکی تا فرزند او شود طبعیت
 در کرم و شکست و دشمن بسیار دارد اما طفر نیاورد
 همیشه باید این طلم باشد با خود دارد و نازش و شکست

دیکوایان اینجاست

کف و زن سرخ رو و زرد چهر

در بابا او جا دو کسند و

بد و در بابا او بسیار گوید

با طلاس و عقد

نیز با خود دارد

در اینجاست

دوغ و عنت

در دهر خانه

بر عنت و بار

فلان و عنت

فلان

حق محمد و اله

الطالبین

کار او بالا کرد



نیز با خود دارد

دوغ و عنت

در دهر خانه

بر عنت و بار

فلان و عنت

فلان

حق محمد و اله

الطالبین

کار او بالا کرد

۴۰

و دین کند که مال زیاد بدست او آید همه را بخورد
 دوست و هر چیز ماه نویسد نظر بر او و صراحت
 نماید تا با و مبارک باشد و در روزگار روز نشیند
 او را سازگار باشد و فرزان او در هر جا و نه
 ساکنی و دست سه سنگ و سی چهار ساکنی بود و حدیث
 اینها که نزد عمر او بنود سال رسد اینها که
 طالع و قوس هر که در طالع قوس اند و در متولد شده باشد
 او را سه وجه است اول مریخ است سرخ و سفید
 و تمام بالا و ابرو پوسته باشد اگر بوجه دوم آید
 باشد عطار دست سبز رنگ بود و بسیار سخن جوید
 مند بود اما بسیار بزرگت قلب بود و نمیکند که غم پاک
 خون و ما خون او را خدیه که و سخن در طاعت کشید
 در زیر که مثل برزد و اگر بوجه سوم آید باشد آفتاب
 سخن شنو باشد و لذت ساد است و ملایم و صفا و مسایح

او بالا کند و در دستش زنجیری باو برسد و بیل کند که زنجیر
 چشم کرد و در فم صبح کند و بیل کند که فرزند ماورد
 اما کم باشد و بایستد بماند اما که هکاه و سینه کرد و بیل
 علاج بایستد که تا خوب شود اما صد او بند از طایع را که
 بسیار بجهت خصوص زنی و پیراجا دو کند که بگوید از نظر
 بقیه حوز و بیل شود بایستد که بی باطل است حر و اعظم
 بایستد تا در شهر او از طایع و او را از زور و سر و سینه
 بجهت و عمارت که بیدی بایستد بوسید با خود در و چون با او
 نظر روی خود کند و در روز چهار روز بکشد او را بسیار خوب
 و فراتر او در شش سالگی و چهار ده سالگی و نوزده سالگی
 و هجده و چهار سالگی بجهت چون روزها کند و عمرش بیشتر
 بیست سال زندگانی را در طایع جدی هر یک
 طایع خبر زندگانی نماید بر سر و بقیه و جبار دل نکور و بیا
 چشم کند که کون و باریک مینا باشد و اگر بوی شکم آمد که

باشد سیرتک باطله قید بارک است و اگر چه
 آمده سرخ رو و زرد مو و کرد صورت بود و کین
 که رفو چشم کند و زخم صلیح کند و صاحب اینطالع لذت
 حلال روزی سپند و حرام او رست روز و اگر کدرم
 و اخضر خانه او باشد ده ورم حلال در روز و درین
 امانت و دیانت دار باشد اما در پیش مکر و بد بر عمر کرم
 یهودی کین کند که فرزندان با او امانت نماید و فرزندان
 سبب چشم زخم در ریختن است باید و عیال نظر مندی با وی باشد
 و عیال سر تا پا نوشته با خود در و نظر مندی در بار و طحال
 سبب تا اینجاست و خداوند اینطالع را زنی دشمن است
 و در حق او بدی کند و جانی و دل سرور میان او و شوهر
 اندد و باید که عقد افسان و رسم و عظم نوشته با خود
 و او را شوهری باید که طالع حور باشد تا او را کار
 و دسب کند که سه شوهر کند و شوهر آخری با او سازگار

اما خداوند استیلا در نماز کا پاک کند باید در رفع کند
 و نیست کند تا کار او با تمام رسد یا برگردن یا برآورد
 نشانی باشد و آن نشان سبک کئی او بگوید و ماه اگر کند
 نظر جوهر سپهر نایاب کند و قرآن او در سبک است
 و سجد سبکی و چهل و یک که بگوید و چهل و یک
 رسد یا سبک طالع دلو هرگز سبک طالع دلو
 رزق ندارد باید سه وجه است اگر بود اول رزق متولد
 شده است سبک با بلا و سفید اندام پخته و کرم و جرم
 آمده است سبک عطر و دست کف کون و شیرین سخن باشد
 در هر کاری باید صبر داشته باشد تا همه او برسد اگر چه
 بیم آمده باشد میان با بلا و چارستانه و بلند و خدادند
 این طالع شیرین زبان و فراخ روز باشد و بر دست او
 نشانی باشد و آن نشان سبک کئی او باشد و در هر خانه که
 او باشد آتشی که با برکت بگوید و رزق و خون رشت باو

اول
 الساعة العظمى
 زین للناس حب السخوت من النساء والکین والقناطر المقتطوعة من الذهب والفضة ولکما
 حب السخوت من النساء والکین والقناطر المقتطوعة من الذهب والفضة ولکما
 حب السخوت من النساء والکین والقناطر المقتطوعة من الذهب والفضة ولکما

بصید با ویزد که عمر
کرد و سوار با او جهان
که شفی کناه قدس برک
ریزان با وی دست

دشنین اوست جادو در باره او کند حرف سهوده
 بار او سپار گوید باید که صاحب این طالع ایمن باشد
 و دلیل کند که ده فرزند با و رود و او راغ و سوله فرزند
 بهم رز دولت امیر المومنین کم سپند و در یک فرزند
 سکنوی بسیار نوی رسد و ماه نوز از نظره وی رها
 که کند تا اناه بر دی خوش باشد و در روز مرود و
 و عهد او را سیک بود و قران او در سیک و هفت یابی و
 سایی بود چون عیز و عمرش نوبال رسد صد و ده
 ساله بعد با این باشد طالع حوت هر آن زن که
 طالع حوت از مادر متولد شده باشد بر برج آفتاب است
 و حیثیت اول مشتری است پاکیزه و خوش و لجه و اگر
 بوجه دوم آمده باشد عطا ر دست کند کم کون سفید ام
 باشد و اگر بوجه سوم از مادر متولد شده باشد مرغ نیست و اگر
 خوش کنی میانه بال باشد اما بد خویش و زود خست گردد

در زهد صیقل کند زنی باشد رحم دل هر چه در دل داشته باشد
 بر زبان بیاورد و او را حرام و دروغ بخارزد و میل کند
 که از شوهر ارج نبرد و طبع وی سرد و خشکست و در روی
 کرم و نرم کوبند نافع است و زنی باشد که میوه اعتقاد و محبت
 و مبارک رو اما دایم در غم باشد از علما و فضلا
 قطع نماید بوی رسد و روز دوشنبه و پنجشنبه او را نمک بود
 و در میل کند که از شوهر اول جدا شود و دوستوهر دیگر
 بکشد و مادر پانزده فرزند بود از فرزندان کم روزی باشد
 و زن میان با لکه بر صاحب انبساط بر زبان دوشنبه
 اما میل دشمن وی باشد و کوی او را بسیار میکند
 چون ماه نویسد نظر در آب روان کند تا بر و مبارک
 باشد در هر خانه که او باشد آتشی نه پر روزی باشد و در وطن
 خود بجای دیگر رود و در روز سه رخت دارد و باید و عای
 نزله بندی با خود داشته باشد و کین انکسار عشق و با

٧	٨	٩	١٠	١١	١٢	١٣	١٤	١٥
١٦	١٧	١٨	١٩	٢٠	٢١	٢٢	٢٣	٢٤
٢٥	٢٦	٢٧	٢٨	٢٩	٣٠	٣١	٣٢	٣٣
٣٤	٣٥	٣٦	٣٧	٣٨	٣٩	٤٠	٤١	٤٢
٤٣	٤٤	٤٥	٤٦	٤٧	٤٨	٤٩	٥٠	٥١
٥٢	٥٣	٥٤	٥٥	٥٦	٥٧	٥٨	٥٩	٦٠
٦١	٦٢	٦٣	٦٤	٦٥	٦٦	٦٧	٦٨	٦٩
٧٠	٧١	٧٢	٧٣	٧٤	٧٥	٧٦	٧٧	٧٨
٧٩	٨٠	٨١	٨٢	٨٣	٨٤	٨٥	٨٦	٨٧
٨٨	٨٩	٩٠	٩١	٩٢	٩٣	٩٤	٩٥	٩٦
٩٧	٩٨	٩٩	١٠٠	١٠١	١٠٢	١٠٣	١٠٤	١٠٥

فتبارک الله رب العالمین

خمار شود جزا و سلطان و اسد دست
 منیران و معصوب و قوس حدی و لوتی
 بر کلاه گوید که هر که بطالع هر باشد ز جنت او در رشت
 باشد و ز جنت از دیو باور رسیده باشد و نشان آن باشد
 که انگش با نیمه سر اند بوی نداده و نام حذار تا بر زده اگر ظاهر
 از آن در جنت خلاص شود باید زهره کلاه مسیاه با بید
 در زیر دامن او بکشد تا آنکه به بخت او برسد

۴۱۰ ۴۰۹ ۴۰۸ ۴۰۷ ۴۰۶ ۴۰۵ ۴۰۴ ۴۰۳ ۴۰۲ ۴۰۱

طالع شود بر پیرا گوید که هر که با بطلان باشد ز جنت او
 در روز شنبه بود و ز جنت از دیو مسیاه کوتاهه سر
 کافری باور رسیده و اندوید فرزندی داشته این کشتی
 سرفروندان و بوی کشته است که نغمه نغمه و ایم نباله
 باید که قدر و زن فران کندم کبشه و سبزه در زیر کشتی
 تا به صدقه محض حق و در جنت مندل و نیل و رفتن

از آن سبب برش در و مسکیند و حبش با رکت و مزاج او
 تخم لعل کما فرموده اند که در روی وی شیرست و خیار
 چنین و راز یانه و مویز سیاه باشد هم را با هم کمبود
 و سه روز نشنا کوبند و پوست را با اندام در زیر دماغ
 او دو کنگنه ۱۱۱ سن ۱۲ او ۱۵ ۱۵ ۱۵ ۱۵ ۱۵ ۱۵ ۱۱

طالع اسد پندارد گوید که هر که طالع اسد چهار
 زحمت او در روز چهارشنبه باشد و زو یوی که سر هفت
 دیوان رست و جای او در مکان خاک روبرو و خاکستر
 چون کی آمدند که طالع موند نام خدا بیجا بزرده باشد
 اندوخت باور ساند و نشانه آن باشد که رست او
 رز و باشد اگر خواه که زمین پنج خلاص شود با بر یکم گاهی
 شب تا صبح صیانه بیهوده بکوفه شیره کینه بکوبد و ناگاه
 روز قران درین طالع را با زاق و کوفه در زیر دماغ
 ۱۱۱ سن ۱۲ او ۱۵ ۱۵ ۱۵ ۱۵ ۱۵ ۱۵ ۱۱

طالع سبیل پر نژاد کوید که هر که طالع سبیل سبیل
 باشد و میل کند که زحمت او در روز بخشنه رسیده است
 و زحمت از دنیو بالا میاید که جای او در کوستان باشد
 و دروشنای کار خود را با و هموزده و نشان او آن باشد
 که ست و روز کند اگر خلیه که در زین ریخ خلص شود با مهور
 سر آدم سیاه کنی و خوب انار با امید عا در زرد او کند
 ۶۶۶۶ ۵۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

طالع میزان هر آن کسی که طالع میزان باشد و میل
 که زحمت او در روز آینه میباید و نکش بر سر آب و آن
 رفته و پارسه و یو که داشته آنم زحمت بوی سارینه نشانه
 آن باشد که میس نشانی کند و دایم ترخ او سکین باشد که
 خواهر که خلص شود باید قدری خاک در زهار راه برود
 و قوی است از خسته که رو بقیه باشد و دزد و خاک را
 با آب مخلوط که غسل کند بعد از آن مو سیاه با صندل

کند ۲۱۶۱ ۸۴۶۸ ۱۰۸۱۲ ۱۰۸۱۲ ۹۰۲۴

نقل است که هفتاد و دو روز در نزد حضرت ^{علیه السلام} پیاپی
آورند و هر یک مغز او نیز که بخنوق می‌سازند و
رسا می‌زند و او دعا را آنقدر تر بخیزد عرض کرد
در روز دهم هفتاد و دو روز

دو اول علاج جابج بر من پیاپی ^{سید} بود و دهم علاج زمان در
کردن و هر ده کائنات زن که آستین نمود

دو بیستم علاج کودکان	دو چهارم علاج خون در
که بسیار گریه کند	و من و پنی آهن گوید
دو پنجم علاج در سوز	دو بیستم طب که ردن و هر
و گردن پنی آدم	کائنات و نقص عقل گوید

دو هفتم علاج چهار پایی	دو بیستم علاج پنج بدن
مثل کب و ستر و ستر و غنای	و جمله اندام او و هر
دو نهم علاج اطفال که	دو دهم علاج یک و دو
ترس داشت می‌شد	که ناکاه بر آدم روی نماید

د یو یازدهم علاج درد	د یو دوا دهم علاج کت
سکرم و قونج مناید	د ضرر و کتیش ان کتیر
د یو سیزدهم علاج آدم	د یو چهاردهم علاج درد
مصروع و دیوانه نماید	کلو و دهن کونید
د یو پانزدهم علاج زبان	د یو شانزدهم علاج سکه
درد و درم او کوبید	دیوانه کړید یا کوبید
د یو هفدهم علاج درد	د یو هیجدهم علاج اوږ
سحقیه و فارس چشم کوبید	که به عقل پید و هزار کوبید
د یو نوزدهم علاج کسی	د یو بیستم علاج بان
که همیشه رنجور باشد کیر	سپین و دیوانه کت نماید
د یو بیست یکم علاج هر	د یو بیست دوم علاج شب
کشتن و دیوانه نماید	مرز و چهار سکه نماید
د یو بیست و دوم علاج منت	د یو بیست و سوم علاج ریه
میان دهن و شوهر ناز	بچه را در سکرم یا عقل کیند

د یو بیستم علاج ادم د یو بیستم علاج درو
د یوانه کوشن نام د کوشن نام

د یو بیستم علاج درو د یو بیستم علاج درو
د یوانه کوشن نام د کوشن نام

د یو بیستم علاج درو د یو بیستم علاج درو
د یوانه کوشن نام د کوشن نام

د یو بیستم علاج درو د یو بیستم علاج درو
د یوانه کوشن نام د کوشن نام

د یو بیستم علاج درو د یو بیستم علاج درو
د یوانه کوشن نام د کوشن نام

د یو بیستم علاج درو د یو بیستم علاج درو
د یوانه کوشن نام د کوشن نام

د یو بیستم علاج درو د یو بیستم علاج درو
د یوانه کوشن نام د کوشن نام

دویسم علاج درد دویچشم علاج برسن
کلو و صفا گوید و خوف نماید

دویچشم علاج دل دویچشم علاج کسیر بار
سردی و عداوت گوید بسند باشد گوید

دویچشم علاج زنا که دویچشم علاج باوق
فرزند داخل کند و زانو میاید

دویچشم علاج و سوز دویچشم علاج درد و بیخ
و بهجه و هدیان میان گوشه اندان

دویچشم علاج کف دویچشم علاج درخت
و سوزی که در کنار آستان و کرده

دویچشم علاج کسید دویچشم علاج کسید عمار
درین آفت و خورشید و بهجه بیخوت باشد

دویچشم علاج درد دویچشم علاج حلق
اعصابی انسان در میان مردمان

دو پنجاه سیم علاج ریش
دو پنجاه هفتم علاج خارش
ناسور با گوشت
چشم و انزام

دو پنجاه و پنج علاج ریش
دو پنجاه و ششم علاج درد
دور زدن گوشت
معدده و درد شکم

دو پنجاه و هفتم علاج در حلقه
دو پنجاه و هشت علاج در گوش
بافت انزام
دور و دل گوشت

دو پنجاه و نهم علاج سینه
دو پنجاه و دهم علاج سینه
اسهال و غشایان
بزرگ و بزرگ

دو پنجاه و یازدهم علاج دیوانه
دو پنجاه و دهم علاج آدرک
که خود بخورد بپزند
انزام و در کوبیده و ملائم

دو پنجاه و سیم علاج زن و شهر
دو پنجاه و چهارم علاج زردی
که با ماسک کار نباشند
و صغرا بپزند

دو پنجاه و پنجم علاج دیوانه
دو پنجاه و ششم علاج رگبندی
که دندان بهم سایند
در برده و شقی شدن کبر

دو وقت مهم علاج طبعی
هر ساعت یک بار که کردی بسیار کند

دو وقت مهم علاج کبد
زیاده از حد نماند و بپزد

دو وقت مهم علاج کبد
بپزد و در سینه باشد و در سینه بپزد

و اما علم باب الصواب و عید و نکلات
باب انقول دیوهای مضایده و کاند و اول

نقل است که او را نزد حضرت سلیمان آوردند و فرمود
او شصت گز به حضرت فرمود چه نام داری و مقام تو کجا

بشد و چه رخت بپوشی و بگوئی یا نبی الله ما دایم
در زمین باشد و در خانه مردم روم و کار من است

که در هر روز مردم نامم تا برسد و از حوض برآید
تا سخن گوید و بعد برآید و بپزد و دست پای خود را

به بنده آن مرد کرد و پراست روی خود را بدین نام تا حل
 او بدین تر شود و از خود بخیر شود اگر رفع علاج او کنند
 بهم درک پس سلیمان فرمود که املیون علاج او چه بود و گو
 قدری سر که با کرم میخ با هم میامیزند و سه موارا نام او
 میکنند و کلاب با پودریچ بمیوم میباشند تا سه روز بماند
 که بوز بوی خوش ببارسند و بگویند در روی مهمل باور
 که او را نافع باشد و بودیم او را نیز حضرت سلیمان آورد
 فرمود که املیون تو چه نام داری و جای تو کجا باشد و چگونه
 بروم ز جهت ساری و بگو گفت یا نبی الله نام من شمس است
 و جای من در میان زنان باشد و بدی من کسی که هرگز
 با مهر عزیزی کرم کنم تا فصل بد کنند و بجه دان زبان
 سبزه نه و آستین نه سلیمان گفت ای املیون
 او چه بود و بگو گفت دست خرس زهره کرک و منقار
 خردس را با هم بگویند و روزی مخلوط نمایند در چشمش

رنجور بر کرد چون از حصین پاک شود و با سوار هر جمع شود
 و با دگر و سپاه دانه در از نایب بر سر دافه کشند
 و یوسفیم و پیش حضرت سلیمان آوردند فرمود
 چه نام داری مقام تو در کجا باشد و گوشت بانی
 نام من ملکوت و پورست و جایی من در سر کهور است
 طغان رست و کار من است که بچه که شاهان من است
 بهم خود را بر دهن بچه که منم و باد بر روی من چون باد دور
 رنگ او سپاه شو و گفت بردمان آورده اند من فرزند
 سلیمان گفت ای معنی علاج او چه باشد و گوشت بوی خوش
 و سفند در زردا من او چه کشند و سر و نفع و حکم کار
 و حکم خیار و انار دانه و مویر سپاه معجون معطر باد و مسند
 شفا یاب و یوسفیاد و در نزد حضرت سلیمان آوردند
 فرمود که ای معنی چه نام داری و مکان تو در کجا باشد و
 گفت نام من سحران و پورست و جایی من در همه دکن

میباشد و غیری من آن باشد که حوزاگاه بزرگ گاه که یک نام
 و در نظر همرا و ما هم نام چهار شمع و گفت بر آورد و سه شمع
 شمع و خون از بینی او روان شود و بیست و یک علاج
 او چه باشد و گوشت سیاهانه و پوست خا و روحم
 ریحان و آب سیر که با هم صلایه کنند و قدری از آن آب
 و در دهان و بینی کنند و زان با مار و با هم بگویند
 و بر بالای دندان بند که محراب در دیو بچشم
 نزد حضرت حاضر کردند گفت ای ملعون چه نام داری
 و مقام تو در کجا میباشد و گوشت یا رسول الله نام من
 حضرت دیو است و مقام من در خانه بابا سید خنجر کی
 بد نام بار شمع باشد حضرت باور نام چهار شمع و علاج
 علاج کنند و بر اجابت باشد حضرت فرمود چه باید کرد
 معالجه او را و گوشت زهره خرگوش و زهره مرغ سیاه
 مخلوط شود در بینی بچکاند و این عقود را غشسته بر روی

9 99 777 9 11 6 11 11 0 8 9 11 11 0 11 11

وَرَوَى كَسَمَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الْجَوَّامِ حَرْفًا كَرِخًا وَسَعَاوًا

د یو هفت شمر ورنه حضرت سیدنا اوردن د کفتم نام
دری و جای نو در کجا باشد د یو کفتم یا نبی اله نام من
و مقام من و در زمین شور و داز و مقام هر حیوانات باشد
هر طیفه که مدانی که در چند صر زما و پیرانم عیب و عیب
یک خود بخود بخوابی هو یک به هم و بدان کوی که بخور
کم کنند یک دل او بدرد آید هر حیوان یا او که از زمین
برو طاهر شود علاج کند که گوشت و پوست مار و زهره
که در زیر او دو و نامید که طهر و در میان حیوان نماید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ مِنْ نُورِهِ كُنْتُ كَمَا فِي مِصْبَاحٍ مُنِيرٍ
 فِي رِجَالِ الزَّخَاةِ كَأَنَّمَا كُنْتُ دُرِّي قَدْ
 مِنْ شَجَرَةِ مِبَادِلَةِ زَيْتُونَةٍ لَا سُرْقَتِي وَلَا
 عَذْبَتِي يَكَادِرُ بِهَا نُصُورٌ وَلَوْ تَمَسَّهَا نَارُ
 نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ مَنْ لَيْسَ بِأَنْفٍ وَكَضَبِ اللَّهِ
 الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَأَتَتْهُ بِكْرٍ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ
 دُونَهُمْ دُرِّي حُرَّتِ سِلَاحُ أَرْدَنَ وَنُورُكَ أَيْ كَمَا
 مِثْلُ دُرِّي وَمَقَامُ نُورِكَ يَا بَشْدُ دُرِّي كَيْفَ نَامُ مِنْ بَيْتِ
 دُرِّي وَجَبِي مَنْ دُرِّي كَوْجَا وَرَبَّارُكَ يَا بَشْدُ خُونِ
 بِلَا نَامُ مَذَانِكَ رَاهُ دُرِّي دُرِّي دُرِّي دُرِّي دُرِّي
 وَرَمِ كُنْتُ وَرَمِ دُرِّي دُرِّي دُرِّي دُرِّي دُرِّي
 كَوْمِ دُرِّي دُرِّي دُرِّي دُرِّي دُرِّي دُرِّي دُرِّي
 نَحْيَا بِدُ بَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

محمد رسول الله عليا ولي الله يا قاهر يا وهاب
 بحق انه من سليمان وانه بسم الله الرحمن
 الرحيم **دو دهم** در نزد حضرت علی علیه السلام آورده و فرمود که این دعوی
 چه نام ددی و مقام تو در کجا باشد و تو گفت یا نبی انم
 من صفوان و پو است و مقام من در جبهه های آب است
 و سر من دست که نوی خود با وی بنام ناز و خوش
 بروند و رمل ایشان تغییر کند سیدنا گفت علاج او صبر است
 و تو گفت بخون مرغی سفید این دعا را بخورد یا خود در دستش آید
 بسم الله الرحمن الرحيم صوصوا لی الا الا الا
 عصا عا ولا تضرم اسمی فی الارض ولا
 فی السماء و صوصوا لی العلم شیطان الله و الحمد
 ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا
 بالله العلی العظیم یا دجن یا دجن بر جنت یا ارحم
 الراحمین
 ۶۶ ۱۱۱ م یاد ب و یاد دهم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا

الذي كنا في ضلال عنه

والذي كنا في غمض

عن الحق والهدى

والذي كنا في ضلال

عن الحق والهدى

والذي كنا في غمض

عن الحق والهدى

والذي كنا في ضلال

عن الحق والهدى

والذي كنا في غمض

عن الحق والهدى

والذي كنا في ضلال

مِنْ الْفَنِّ عَزَّوَجَلَّ مَا عِنْتُمْ حَرِصٌ عَلَيْكُمْ
 الْمُؤْمِنِينَ وَوَفَّ الرَّحِيمَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ حَسِبَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 دویسزدهم در پیش حضرت شیخ ^{بن} آوردند فرمود که نام
 نصیبت و ضرر تو بر بنی آدم چگونه باشد و بگو گفت بنی آدم
 نام من چهار کسبو لا بد و مقام من ذکر کنند گاه او را باشد
 و بی من اینهمه که ناکاه او را باشد استیلا و بی من
 چنانکه جایم بر من برده و سهوش خود و هر لغوه بهم رساند
 مصلح چه باشد و بگو گفت اسم اعظم اری تعالی را بنویس و جمع
 گیرد و در آب اندازد از آن آب یاد چو ندود عیال او سرزند
 که شفا یابد و یو چهاردهم در نزد حضرت آوردند فرمود در
 چه نام دردی و مقام تو در کجا میباشد گفت بنی آدم مقام
 من مزخون است و ما وای من در سر کو چه باشد و بدین من اگر
 که زبانه مردم را بسته گردانم تا سخن نگویند و درین حدیث

سیم گفت از ترخان علاج اورا چه باید کرد گفت نه هر
 وزیر را در آیین طلب انداخته و در دماغ او کجاند
 سخا باید یعون الله تعالی ۱۲۱۲۱۳ ۱۱ ۱۲ و ۱۳
 ۱۹۱۱ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰

دیو یا پوزم در نزد حضرت سیم آوردند و فرمود که این کار
 نام دردی و مقام تو در کجا میباشد و بگو گفت نام من صدصال
 و مقام من در آیین است و در نزد مردم است و در نزد
 منم تا از مردم بپایان بود و در نزد رست و بار و دران و با
 ایشان مدد بآید اندام کداحه و درک بلبل و در رسته اوید
 آید حضرت فرمود علاج او صبت و بگو گفت نه هر گز
 باز نه روبا در رستی او کجاند تا رفع باشد نه الله
 دیو و شاتو هم در نزد حضرت آوردند و فرمود که این معون
 چه نام دردی و مقام تو کجاست و بگو گفت یا نبی الله نام
 موجودین است و جای در سر جبهه است و در سر جبهه است و در سر

درهم آینه در بینی بجا نهد و بگوید در نزد حضرت خضر
 فرموده ام که چه نام درازی دیو گفت نام من مرطون دیو است
 و بری من است که بادی و هم نام منوچ شود و در نزد
 و معاد آن بسته گردد سیرا گفت علاج او چه باشد
 زهره بنهوا بخور گفتار ابرام پامیزد و در بینی بجا نهد و بگوید
 نوشته یا خدایا برکت ده بسم الله الرحمن الرحیم
ایه من سلیمان و آیه بسم الله الرحمن الرحیم ان لا
تقلوا علی و اتوا مسلمین ۱۱۲ و ۹۴ و ۹۵ و ۹۶ و ۹۷ طح
 ۱۱ ۱۱ ۲۵ ۲۷ ۱۵ بر جملات ما ارحم الراحمین

دیو نوزدهم در نزد حضرت سلیمان آوردند و سوار معون
 چه نام و در در مقام توکی است گفت بانی از نام من مارون است
 و مقام در کورستان باشد و بری من بر آید و است که خرم
 بخواند زبان ایشان را بسته گردانم سلیمان فرمود علاج او
 دیو گفت زهره گر که بایات بخورند و در کوس بجا نهد نام

نسه روز بدین موجب با او منتهی شفا ناپد و یومیتیم
 و نزد حضرت آوردند فرمود چه نام درری و مقام بودی
 و او میرا چگونه حضرت میرزا و یو گفت یاری این نام من جمهور است
 و جای من همیشه و آن سینه و حضرت من بر آویز اسکند عقلمند
 مردم به بریم سینه فرمود علاج او چگونه باشد گفت زهره
 نفع سیاه باز زهره رو باه در منی کند و امید عار را برساند
 کوفته بنوب و در زیر زمین دفن کند شفا یابد به اوی

بسم الله الرحمن الرحيم اهتيا سترهتيا اذوني

اصبا و ثال سداى جا توالى رجن العالمين
 سراسلام مطوس سده يوميتكم نزد حضرت
 آوردند فرمود چه نام درری مقام تو دورى باشد گفت يارى
 نام من جمهور و دولوت و جابر من در جزيره و بر من
 بر آویز اسکند مردم را سفا ر م تا اندام برسانند
 آید دست و در زیر برسان مید آید حضرت فرمود لعنت بر تو

بر نوید علاج او چه باشد و بگوشت پوست زنج و رکنیل گویند

و کوزه او دهنند شفا یابد و ایند عار را با چوب و دله و دهن

بسم الله الرحمن الرحيم بسم الله الشافی ^{الکافی} بسم الله

بسم الله الشافی بسم الله لا یضر مع اسمه شیء فی الارض

ولا فی السماء وهو السميع العليم بسم الله م ۹۱ م ۱۱ ۲۶۹۶

۹۱ م ۱۱ ۲۶۹۶ دویست و دوم نزد حضرت

سلیمان آوردند گفت چه نام داری و پدر تو بر او چه خوانده باشد

او چه باشد و بگوشت پانی امان من زینون و دویست

من در همه جایاست و بدی من است که اگر کسی بد نام خدا

باشد من او را طهارت کنم که مغرور است و سرش بر او

دفاع شود و هر که از او بگریزد از من تا حلق و نزع نماید سلیمان

گفت عیسی او چه باشد و بگوشت زهره خوک با کسم کمر کوسه

بر دماغ کشد و بد را تن از او و خود را صحت دهد و این دعا

نوشته با بچه دهد و شفا یابد بسم الله الرحمن الرحيم

1550 1551 1552 1553 1554 1555 1556 1557 1558 1559 1560

0 3 4 9 9 9 0 3 4 0 5 2 2 1 1 1 1 1 0 5 0 0

نسبوی محمدی جبرائیل و میکائیل واسرائیل
و عزرائیل

دویست و پنجاهم در نزد حضرت سلمان آوردند فرمود که ای ملعون
 چه نام دلدرد را تو مرا بگوئی که میرنگانی و بوی کف نام من سلمان
 طوبیت و جایی من در جبرئیل باشد و بدی من برادر و
 که هر لحظه اینها را در و سحر از دلم بکنم گاه گاه راست
 و عهد بدارم سرزند حضرت فرمود علاج چیست دویست
 یابی که علاج رسکد ناخن و موی سر آدم را بر زیر و سایه
 و تخم کتان در زیر و من او را بکشد و امید عمار نوشته باشد و
 سها یا بدلت و ده که دویست و پنجاهم در نزد حضرت سلمان آوردند
 فرمود که ای ملعون چه نام دردی و مقام تو در کجا باشد و آدم را
 بگوئی که میرنگانی و بوی کف نام من سلمان است و هم ما و از من
 پس خانه آورد و شعله و بدی من رسکد زانرا بر عقل کنم
 و آیه و نادان نام شیب که ز خانه برهنه بیرون نرود
 و نه بی نم و مضر است تا من بگویم کف علاج او را بگوید
 دویست و پنجاهم در نزد و از من او را بکشد و امید عمار نوشته باشد

در باره بنده که شفا یابد خواهی و خواهی و خواهی
موسی ۴

[illegible]

ان شاء الله تعالی دویسی ام ورنه حضرت سید اوردند
 فرمود چه نام دردی و جای نودرگی میباشد گفت
 نام من ز ماس دیو است و جای من در خانه میباشد و بر من
 مبردم است که خود را مبردم افکنم تا از من بگریزند سلیمان
 علیه السلام گفت و گو گفت روغن کاه و پیسز با هم بپوشانند
 و در بینی او بچکانند و کشیز و پوست را و جگر و طحال را و دود بپزند
 در زرد او و بکشند تا بپسند و نه تا دویسی بکشد و نرزد
 حضرت سلیمان آوردند فرمود چه نام دردی و مکان تو کجا
 میباشد و اذیت تو که اذیت است و گو گفت نام من ناموس دیو است
 و مضطرب من در میان حیوانات است و دیدی من است که سانه
 خود را بر پسر مردم افکنم تا بگریزد و بپوشد و بپوشد و بپوشد
 گفت علاج او چه باشد و گو گفت زهره ماهی بار و روغن کاه
 کریم کنه و در بینی او بچکانند و موی بپسند و در زرد او بپسند
 و بپسند ان شاء الله تعالی دویسی جویم نزد حضرت افکنم

در یو نام تو صیبت و مگانا تو کی است و چه اوست مردم
 دیو گفت نام من مرال است و مکان من در میان
 و بر من امیت که گوی طهارت را میرم که زبان زبان
 و در دل سدا کند سلیمان گفت علاج او چه باشد دیو گفت
 و کلاه باو بچان و مورس در زیر دام او بچسبند و این دعا

بخود دل و شفا یابد ارضت مغفرت من صل
 دایم و نورانیه علی آیه تبارک و تعالی

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْشَأَ لَنَا هَٰذَا ^{۱۲۶}

وَ یَجْعَلُنَا مِنْ سُلَیْمَانَ وَ اٰتٰهُ لِنُسَمِّیَ اللّٰهُ الرَّحْمٰنُ
 التَّحْمِیْمُ دیوی سیم در نزد حضرت سلیمان آوردند گفت

از طلب تو چه نام و دوری و مقام تو دور کی باشد دیوی

تو چه باشد دیو گفت نام من دشنام دیو است و بی

در کورستان نمایم و بی من ایلم نیست مردم را و دیوانه

ستم تا از ام کیشان پر سدا کند سلیمان گفت علاج او

اوج پسته دیکهفت روید چینی باروغن کاو و زمینی
 اوجی کر به سباه در کنار در زیر دامن چو کند و این
 بر خور بند و ثفا یابد یارب طاهوره عمده نفسی
 مندرجی ملا حاله ما سوا حد بد صلا
 « هبوط صحیح طوها لها لعمالطع طمش طوده
 خاطوم بنان حفظ ادوی اسد نورانی
 و مددی بدای کجیل ملهم ساطع الانوار
 دیوسی چهارم در نزد حضرت سلیمان آورده فرمود
 نام دوست و یگان تو کیست و منزه تو باطن که ام است
 دیکهفت نام من طفل است و مقام من در هور است
 و بری من گشت که چون طغی کبر برینه کند و نام خدا سکا
 بر تو ادرا طبا نچه نرم که بهوش خود رخنش رود کجیف
 بکفت علاج اوج پسته دیکهفت پاشنی الله زرد که سم
 و دیکه طبر زود مار زو با کل سرخ و کونک باروغن وینه

همه را بهم گشتند و بچوستانند و در سر که منجه سر او را بر سر
 پست او را پاک منجه بالند و در آخر سه ماه رسیم و
 سوزانند و در غم کوچک و بیه تازند و در گشتند و بر سر
 و بوی عین نزد حضرت سید او روند و فرمود که این معون
 نام نوصبت و مکن تو کیست و هر ز تو که ام است و تو
 مقام من در خانه باشد و نام من قهرس است و در من
 رستند و در هر خانه که نام خدا باشد و ناز و روزه کنند
 من در این نظر کنم و خود را نزد ایشان در دم ناز عادت
 و در بختند و کار بکنند علاج او چو شل و کجاست
 با عین هر شب بعد و رفته بکنند و امیدوار و رفته
 این که ها دعا بسم الله الرحمن الرحيم اللهم انی
بسئلك و ذوقه و توبه فذل الموت یا هادی یا کاشف
یا معافی یا ارحم الراحمین یا ولید المذنبین یا

المستغفر

المستعین العشی ابوی ششم نزد حضرت سید
 فرمود نام تو صیت و مقام تو کی باشد و پدر تو چیست
 یابنی و مقام من در کوهها و بیابانها باشد و نام پیر آل و دیوار
 بدی من اسکند کسی که نام خدا بیگانه نبرد و او را هلاک کند و در
 بنام مصلح او در بخوش و مغرورم و حکم خرد و آکو با حکم
 خرد و عمل است بنده کوفته و بیچاره کجاست و ستم و بلاغ و پویش
 با ناسخ دست و پا در زیر دامن محکم کند نافع است
 ابوی هفتم در نزد حضرت آوردند فرمود که ابوی
 تو در کی باشد و نام تو صیت و خرد تو بر آرد و شلو چگونه است
 و یو گفت یابنی ادا نام من سذر و سرت و جای من
 در راهها میباشد بدی من است که چیز فرزند او را
 باشد و به خرد و نام خدا بیگانه باشد من خود را بد و نام
 ناخیرسد و بخرد و سید گفت علاج او چه باشد و یو گفت این
 طعم را با خردم و نوشته در سر چاه راه در میان کنه

Handwritten text in Persian script, likely a list or a series of entries, written in a cursive style. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines, though some lines are partially obscured or faded. The script is dense and characteristic of traditional Persian calligraphy.

ولا حوة

و چون بگویم در نزد حضرت امیر مومنان و نام داری و مقام تو
 کیست و چگونه در زیر سایه تو ایستادم و تو گفت نام من خطان
 و مقام من در کوههاست و بی من دست که زنجیر در
 بسته گردانم تا سخن بگویم و خوارموش باشند و خنده
 میکنند فرمود علاج او چیست و تو گفت جز دل شورا
 و لایه کو هر سال در زیر دامن ایشان دد و گشتن
 و اندیلا با خود در زلف ایشانند ^{هست}

هيا هو ١٢٥٤ ق ٩ م ٨ ج ١

یو اصل دویم نزد حضرت سیدنا حاضر کردند حضرت
در حضور کی با بنی و نام توصیت و مقام و بدی تو
بر ادمی چگونه است و یو گفت عای من در خانها
باشد و نام ملوک است و کار من امنیت که

۷۸ **www.fmehr.com**

که هر جا زن حاضر چشم نفس خود را بر او دم تا فرزند
در شکم ظاهر کند و هم آن طوری بلکه نه تنها گفتند
او چه باشد و بگوشت و بگوشت بایستی اندامی را بخواهد
در دوشها باید یا حی یا قیوم یا اله الا انت

عنها مهما اهیا اذونی اصباوث ال
سداى سداى و تنزل من القرآن و
و دهر للمؤمنين ولا یزید الظالمین الا خاسا

تعلموا و علی التوفی مسلمین و در حدیث
در نزد حضرت امیر او روزه حضرت فرمودم
و مقام تو کی باشد و کجاست و ضرورت صحبت و گوشت
بری من و سگد مردم را که بر چینه در آید و ندانم
بر این دست باجم و دست بر اندامم تا در هیچ
و در راه و گمراه و در ویداید بندگان گفت علی
صبت و بگوشت هم کم تر و روغن کم و بگوشت اند و در

چکانند در زنج باریش کانی در زنج دامن رو کنند
وامدیلا با خود در زنج باید لا همدالا

بند بید هوو همدس هو و قدان ولا

حول ولا قوه الا باعد العظم

معموم ۵۵۵ و ۵۶ ۱۱۱ و بود در مام

نزد حضرت آوردند و زنده نام توصیف است

نویست و در زنج بکونه دست دیو گفت بانی

نام من فنیو دیو است و جای من در زنج گاه

بستد و کار من این دست که مردم را در زنج و دوا

اندازم تا بسوزد اسفند و در دوا بپزند و پاشند

گویند سلیمان گفت اسمعون علاج او را چه بایک

دیو گفت بانی الله چرک گوش با کردگان و منو صه

زردا کو و کرم زنج در زنج دامن او بپزند این دوا

تا بچه دارند شفا باید لا دهواهل ه بیده لوه

مقصود حکمت و احوال طریقات استادی

استاد اعظم ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱

۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱

حضرت سلیمان فرمود ای دیو نام تو صفت و مقام

تو کجاست و خزان تو ب مردم چگونه است و بولک

باینی دله نام من مرقد است و مکان و رزم و ریزش

است چنانچه مردم در آن در گذرانست و ریزش

رف و مرد و ریزش است و ریزش و ریزش

چنانکه ریزش است و ریزش است و ریزش

گفت و ریزش است و ریزش است و ریزش

کنند و ریزش است و ریزش است و ریزش

انه من سلیمان و انه ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱

الا نقلوا و علی اتونی مسدین ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱ ۱۱۸۱

و ریزش است و ریزش است و ریزش

اور دند مانند غرور و سر دست یک سر مانند
 و سر دیگر مانند مرغ فرسودای ملعون نام توصیت
 و جایی نوزد کی باشد و بری نوزد مردم چه باشد
 و یو گفت یاسی انه نام قمری است و جایی من دریا
 باشد و مدی من است که عقل رزم مردم کم کنم
 سینه گفت علاج او چه باشد و یو گفت منکر کردن کان
 و مغز را بم و زهره سبزه در هم آمیخته بخورند
 و بر پوست مار و خار منقلد و زهر را من او دود
 علاج شود و یو چهل هشتم و زهر حضرت سلیمان
 اور دند حضرت و یو گفت نام توصیت و مکان
 نوکی باشد و زهر نوزد مردم چه نوع است و یو
 نام من سیراس است و مکان من در سر بام
 و آفر که بام خدا تیغ باشد چون داس نام
 را که من او را بپوش و صندل ابعیم تار نام

با خود در دستهای یارب یا مالک الصدوق
 لک لک کو چلو کی ماشاء الله کان ولا حول
 ولا حول ولا قوه الا بالله العلی اعظم شهد
 شهد ان لا اله الا الله واسعد ان علیا
 رضی الله یارب العالمین دیوبندی هم در نزد حضرت
 سلیمان آوردند حضرت فرمود نام تو چیست و مکان تو کی
 و صر تو چگونه است و یو گفت نام من شمس دیوبند
 و مقام من در کسب خانه باب شد من رکن که آورده
 که با هم مضمی بودم تا در و بست و کمره پاکند علیج او
 حلق را در آگسینند و آب را در ابرام بپزند خوب
 دیوبندی به یکم در نزد حضرت سلیمان آوردند صورتی بخت
 رشت و هب بخت ارغون نام تو چیست
 و مکان تو کی است و صر تو مردم چگونه است و یو گفت
 نام من شوش دیوبند و بی من رکن مردم هم در نزد

تا در دنیا زن و ستو هر حکم خود سیمای کفایت علاج
 او چه باشد و یو گفت در دنیا حکم لاجل و لا قوه الا بالله
 اعلى العظمى نخواهد بود در دنیا و صفه در کمالش خود کند
 و از عباد او در خانه پنهان کند تا از بیم پادشاه بفرمان آید

الحمد لله الرحمن الرحيم

و ان يناد الذين كفروا ليقولوا يا ايها المرسل

لما سمعوا الذكروا يقولون انه لحنون

و ما هو الا نذير للعالمين

و ب ۲۲ و لا الا هو هو او ۱۱۲ ۹۹ ۱۱۲

و ب ۱۱۲ و ب ۱۱۲ و ب ۱۱۲ و ب ۱۱۲ و ب ۱۱۲

ای پادشاه نام و دردی و کمال تو کیست و در تو چه

چگونه است و یو گفت نام تو فرشت و یو است و یو

من است که زخم بدی در بدن مردم بیدار آوردم

او است که ریزد عاقلان را شک و در عجز بنور خود

www.paydownload.ir

مقام من در سر راه باشد و بری من رسد که چنانچه
 بر سر مردم انکتم تا بد صفت بر خند و بر زرد و سپید
 شوند سبب گفت علاج او چه گونه است و گوشت به
 رو باه باز هر دو باه آب کشاید و در مینی کجایند
 و ایند عا با خود دارند شفا باید اهدا اهدا اهدا

السَّخَاءُ الشَّافِي لِسْتَعْلِقِ اَعْلَى اَعْلَى اَعْلَى

حالا ۸ ۱۱ ۱۴ ۱۶ ۱۸ ۲۰ ۲۲ ۲۴ ۲۶ ۲۸ ۳۰ ۳۲ ۳۴ ۳۶ ۳۸ ۴۰ ۴۲ ۴۴ ۴۶ ۴۸ ۵۰ ۵۲ ۵۴ ۵۶ ۵۸ ۶۰ ۶۲ ۶۴ ۶۶ ۶۸ ۷۰ ۷۲ ۷۴ ۷۶ ۷۸ ۸۰ ۸۲ ۸۴ ۸۶ ۸۸ ۹۰ ۹۲ ۹۴ ۹۶ ۹۸ ۱۰۰

دو بی چشم نزد حضرت سلیمان آوردند و در دست
 حضرت نمود نام تو صفت و مکان تو کیست و چه
 ببرد و رسانی گفت نام سکه کو است و مقام من در
 خانه رخا باشد و هر روز مردم رسد مصل از مردم
 بزم و در شکم با وطن هر نام علی که صندلی
 و برکت زیتون و مغز اید و موسی که بیانه فردا
 در زبرد اید که کنند و اید و عمار در زیر بار و در

مقام در نزدیک بنی ادم است و در زمین رسیده و کوی
 و در و دل مردم افکنم سلیمان گفت علاج او چه باشد و یوسف
 قدری سفید و موی کمرش در زیر دوشش محو گشتند که
 نمایان در میان با خود در و یا الله یا محمد
حق تو طراغ خود ادو و سهره مدعا عبد
شکوا بقا افع اتع ۲۲۲ ۹۹۹ م م

۱	۲	۰	۲	۹	۹	۶	۲	۱	۶	۲	۰	۲	۰
۱	۴	۲	۰	۱	۲	۲	۴	۰	۳	۰	۲	۰	۲
۳۹ ۱۱ ۴ ۱ ۴ ۴ ۴ ۴ ۴ ۴ ۴ ۴ ۴ ۴													

دینی بیستم نزد حضرت سلیمان آمد حضرت با و فرمود
 چه نام ددی و مقام تو کیست و ضرر و ادیت
 تو بر دلم چه نوع است و یوسف گفت یا بنی رده نام من
 ریمانی و دوست و مقام من در کورستان باشد و در
 من رسیده چون در کورستان نبوت کند بزم مردم در ریح افکنم

۱۲۸۴ هـ الح ص ۵۰ یونیوم در نزد حضرت

دو شصتم معبودان نزد حضرت بلهان آورده حضرت
فرمودی که تو صفت اینها تو کیستی و ضرر تو کدام و علاج
تو چیست و بگوئی نامش بگوئی و اینها من در محراب

www.paydownload.ir

۶۱۱۱ من الله وسلاف آلهم

حضرت انور شمسیدہ نام درری و مقام ٹوکیہ

ہر پرست و مقام من در دنیا رحمت خورشید و نور است

صدائی اور زخم و عداوت افکنم حضرت کبک علاج اوچہ

و بستر و اعظم

عز و شرف

بسم الله وابدية من اهل البيت و مع و ما س ع سعود محبت

9x 1/2

حضرت سلیمان آوردند حضرت فرمود نام تو چیست و مکان
 تو کیست و ضرر تو بمردم چه نوع است و یو گفت یا رب
 نام کارم رست و مکان من در خانه هایم و ضرر من از
 مور است و سرانگانه بریزانم و نروایم سلیمان گفت علاج
 او چه باشد و یو گفت قدر روغن مور و آب
 بزرده تخم مرغ با هم بپزند و در سر بالند مور بپروایند

و یو گفت یا رب منم را نزد حضرت سلیمان آوردند حضرت فرمود

نام تو چیست و مقام تو کیست و ضرر تو بمردم چه نوع است
 و یو گفت نام من عراف است و مجاور و منوش الحام
 ضرر من آنست که بخت و طفل از جنت برانم که رنگ
 رز و شمع و هر ساعت رنگ برانم و یو گفت یا رب
 او چه باشد و یو گفت یا ربی اله اینم و عمار بنو نوح و ولد

[illegible]

سپیدمان آمد حضرت از نو پرسید چه نام و در ری و مکان تو
کی است و عمر تو چگونه است و یو گفت یا نبی الله نام
من غمخوار هست و مدی من بسکه مردم را محبت
کنم و عاصی نیام که کار بدند و خدا نطلبند پس
گفت علاج او چگونه است و یو گفت هر که اسید عار را
دید و در شرف اینم نفس سیا و سومان کوم
کم هو کو کو هن ۹۹۹ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱

دو سقّت بهم نروضت آمد حضرت و نه نام دارد
و مقام تو کیست و ضرر تو مردم چگونه است و چگونه
ای زاده نام من سلف است و عمر من ای که خود را
که خود مردم ببردند و خانه بر کجا بپاشم تا دیده شوند

سود حضرت سلیمان گفت علاج او چه باشد و یو گفت ریشه
نخه را در زرد اوج او حو کنند و ایندی را با خود دلد و دغا
با حساب با یونی صاوت ۱۱۶۲۲ ۱۱۶۲۳ ۱۱۶۲۴ ۱۱۶۲۵ ۱۱۶۲۶ ۱۱۶۲۷ ۱۱۶۲۸ ۱۱۶۲۹ ۱۱۶۳۰

۱۱۶۳۱ ۱۱۶۳۲ ۱۱۶۳۳ ۱۱۶۳۴ ۱۱۶۳۵ ۱۱۶۳۶ ۱۱۶۳۷ ۱۱۶۳۸ ۱۱۶۳۹ ۱۱۶۴۰ دوی هفتاد و دوم در زرد صاوت است

از و سوال کرد که اسم تو چیست و مکان تو کی است و هر تو

مردم بگویند و یو گفت ای ای نام من منم و هر تو

مردی من است که دیم در سه راه مردم نشینم چون کسی

بگذرد و سینه پر من می آید که کرد و صلا می خورد و دوی

هفتم بالا رود و از و عمر بد صاوت کرد و سلیمان گفت علاج

او چه باشد و یو گفت هرگاه کسی از خانه بیرون آید بگوید

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن الرحیم

و این طبع با خود دارد ۱۱۶۴۱ ۱۱۶۴۲ ۱۱۶۴۳ ۱۱۶۴۴ ۱۱۶۴۵ ۱۱۶۴۶ ۱۱۶۴۷ ۱۱۶۴۸ ۱۱۶۴۹ ۱۱۶۵۰

۱۱۶۵۱ ۱۱۶۵۲ ۱۱۶۵۳ ۱۱۶۵۴ ۱۱۶۵۵ ۱۱۶۵۶ ۱۱۶۵۷ ۱۱۶۵۸ ۱۱۶۵۹ ۱۱۶۶۰ دوی هفتاد و یکم در زرد حضرت سلیمان او را دید

سوال کرد که اسم تو چیست و مکان تو در کی است

در مژ نو بر دم چه گونه رست و یکشایانی اند نام من
 خناس رست و مکان من در زیر انباشت و یکشایانی
 نفس خود را بر مردم رستم ناپوشی شوند و دروایه
 علاج او این و بعد از خود و دروایه باید و بر طای
 من سفید نوید داشته یک اورا بجزو خوب که

احیا شرا حیا کیا و کیفایا سوسانت
 اصانت از وین و اند من سلیا و اند بهم
 ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰ ۱۰۰

و یوسف در زیر و حضرت سلیمان آمد و فرمود که در و
 نام تو چیست و مکان تو کیست و عدد تو چگونه رست
 و یوسف ای اند نام من جسام رست حکامین
 یاسنی اند اسکو که هر که در خواب بگوید در آرام شود
 در صفت من بهند و در عالم حیات به خود را می دانم
 که در رعد و در خواب بگوید سلیمان گفت علاج او این

هست صفت بازهره افروز و افروز است
 نغایب ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ حج حج حج حج
 کلا ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵
 فال نامه

در ایامه اربعه خال نامه حضرت امیر المومنین ع حضرت فرمود
که هر که منتهی و پیشه باشد در اربعه خال نامه نخست شهرت
مند اول عالم حمد باطل بود حمد بخواند و چشم خود
بر بس و نخست کند معلوم خواهد شد نه بر کمال

میرزا	میرزا
میرزا	میرزا
میرزا	میرزا
میرزا	میرزا

اگر ماندگی آن زهره باشد نزار از دوستی که سهره باشد
 اگر عقدی بود از رجا مبارک نماید بر و صاحب
 اگر خط کنیز زهره فرزند باید رفو از فضل خدا
 اگر میل سفر دندی بود امید خویش خواهد کرد صاحب
 اگر ز انجام خویش جویش قریش رفته باشد درویش
 ای خداوند فال هر نیتی که کرده بر آورده و خیر که
 اما دول همتی و میل کند که در روز کاری نازد
 و تو پیش خواهی گرفت و بنائی در کار تو خواهی کرد کین
 که خوب باشد و از غایت محرم و خوشی شوی در روز
 و چنان آیین گردیده اما صدق و در ماه نو بایست
 که صدق رفع کننده بد است و از سه مخرج
 چه اندر فال تو که مخرج آمد حذر میکنی که این فالت
 حذر میکنی ازین نیست که در کار تو مخرج نزار و مخرج
 اگر از غایت محبوب جویش بر میان خط و این

اگر نوحته او هست بطل و نه دود و کار و بد بود
 ای خداوند فال بران و آگاه بهش که حال تو را
 پریشان می بینم و چند روزی که طالب چیزی هستی
 ناهست روز دیگر ازین منت حذر بهش و دل
 کند که خرید و فروش اصلا خوب نیست اگر کنی ضرر
 و بیهوده پنی اگر ز برای عقد نکاح باشد بکنونیست
 و کار سختی تو را در پیش آید که صراحت بمائی اما نه
 شخصی سرخ صورت و کوبه چشم خود را بر مهره
 تا در امان خدا بمانی طالع اصلا نیست
 چه اگر فالت میل است دل دشمن در منی قرار
 نرا از سر خط می بینم رازش که گشت طالع است و نه
 اگر خدای شکی که دو پیوند بزود می شود خوشتر است
 سفر که میکنی و صاحب فال هست کمی فراوان مال
 ای ضایعند فال بران و آگاه بهش که اگر شک کند

بر تو مبارک و طالع تو در روز عیسم را آید و بزودی
 بر مطلب خود خواهی رسید و نیاید که با جمیع کسان
 عیش و عشرت خواهی کرد و ز برکتی منفعت
 خواهی یافت و اگر رکبازی درری شفا خود می
 یافت و در او از کرمی خوشی و زرد آب باشد اگر
 از برای در زردی باشد و بیل کند که است، اله
 بعد بدست آید و در شخص سفید چهره میان ^{یا} الله
 خوشتر کردی و کنونی بینی ز حال
 نعل آمد چه در منت لبت ^{حالت} بر بشارت کوا جمله
 دست گرفته و خواطر برین ^{مزاری} دلتوشی در قوم
 بگردن درین منت که کردی که تا از وی نه بینی بروی
 ای خداوند قایل بدان و آگاه باش که ز صلح و صلح
 آمده است و بزرگ است و نعلن رو بسمندان در
 و مطلب و امید می که درری بزودی بر آمد و خواه

و در همه عظم و اندوه خلاصی طاعتی یافت و اگر نیست
 موبدی و دلدی مکتوبست و بیک کند که لذت شخص دوری
 که اورا اندوه باشی روز مرده او شده با باشی و اگر
 از روز دهره یا کم سنده نیست و دلدی رفو بدست آید
 و اگر نیست شریکی و کاری در ز نو و دلدی بمن که بسیار
 خوبست و آخر احوال توبه خوب است و ۳۱ مشیت
 چه آمد مشتی در فال مدبر و لحاظ بر سر شری و ان
 که خواهد دادست حق نیست به خوشی استوی و مبار
 از این مقصود جتنی از عیب است که تا این شور و زهر است
 اگر دل منته و دلدی شفا یافت ز رنج و خسته و کور و یاس
 سفر هم خوب غایت نه آید به دولت آید و خوشنود
 ای خدا و خدای بران و گاه هاش که شتر رسد
 دولت مدبر و بزرگان باشد لذت عظم و اندوه
 ظاهر شد اگر جوهر و رتبه و دلدی مبارک است

دزد شقی که دوری او کشیده باشی از مرده او
 شوی و اگر کم بگهی یا دزدیده یا اگر کشته باشی بر
 آگاه شوی و جزی جوید هر
 چه فال خویش در ماه منی تمام دشمن در چاه
 یقین شد سر سجده است در فراغت یافت از هر زنجار
 سجده که دشمن کشته است مسوحت میکند بر روی خود
 دلت زهر خنجر است تمام رسد از عیبی پس تو بام
 کناخ و عقد بنا آنچه خلیج که در و شود در نطفه
 که محبت رفت آمد هر بود اگر بیمار دوری به شوم
 اما خداوند فال بد را آگاه باش که مالا و سل کند
 که سفر کردن به رخت بپوشد اگر سفر کنی نروزی و دما
 و خیز پاشی و اگر نیست کاری در دل و در دل داری
 نام دزد شقیه از او جز در شوی و بر او دل بپوشی و در
 دوستی شاد شوی و دلخوشی منی نام و عطا

ای خداوند فال بران و آگاه بهش که ذنب و سبیل کند
 که آتش بجائی و غم بسیار حوزی اما کار در همه هرگز
 ممکن ندارد بشکله ای که گوی و زنده کاری رفته نماند
 دل را آتشی دارد و در چشم بد صر زو اهر کشید و گاهی
 نظر بند می با خود باید در گشته باشی از هر عیبی امن باشی

والسلام

صبت کنی و صرت بنویس و در کردن ایشان بند
 کتب است که ده کرد و لا اله الا الله ابخی
 فلهما فی اسئلتك من الفضل و نعمتك و
 انما بیدك لا یملکها من احد عنک منی لله
 ضو حقه محمد و اله مع الیه و اله و سلم و این دعا را
 روان امر از و بسم الله الرحمن الرحیم من محلی
 و هی رمیم و اب العرش العظیم من کان
 مک یس کتبت بنویس با خود در رو امیر است
 در زمانه اعدا و این
 که نفع کند

[illegible]

و ما عو لا ف ذكر للعلمين انهم في اسفل

یا من له و لطف خفی و اکامدته یا سطر لا ینقعه

هذه بطون الحصى الذي انطقت به كعبد

الاکھنی ان ترغی مولای امیر المؤمنین ع ابن

فی منامی جهت دینی هر که اینم طسم را با بخود دله و نرود

عَلَيْهِ أَذْنٌ وَمَعْدُنِي وَمَحْزَمٌ بِهِ دَوْرٌ

ዋላዊ ገደብ የሚገኝበት ሁኔታ ላይ ማመልከት ይገባል፡

سورة عبث

والله وحبى ابراهيم خليل الله محبى جبرائيل وميكائيل

سورة الفاتحة

تذکرہ مولانا محمد رفیع الدین صاحب

وَمِنْهُمْ يُولِدُونَ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ نَفْسٌ عَلَيْهِمْ حَافِظَةٌ فَكَفَتْ

پسیدیم ہر کہ خواہد

منه نرسید در زیر نش دفن کند صح ع ع ۲۱ ۲۱ ۲۱
۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۱

امروزه از محبت معرکه کف نیام هر که خواهد

卅 卌 卍 华 协

[illegible]

چنانچه کوفته‌گی به سبب پند اگر زن پند زاده

و اگر مردی باشد از نژاد این غمخیز را بر او بنویسد و در روز

اشن و فن کنند چنانکه بوز و ماترا و مله و مله کنند و

۱۱۱ دے ۲۰۳ ۱۱۱ عہد ۱۱۱ ۹۱۱۹۱۱۱۱۱۱۱۱

۱۱۰۹۳۲۷۱۸ او و م مدون انجمن

عمر بن عبد الله بن مسعود

محببت تو هرگز نماند خواه که شوهر را از حجب خود ببرد

دشمنه در زیر شمشیر کشیده تا خورد جان بهر ده کف و کمر

پس عتدال را نه میبندد و نه میبرد و اگر خواهی بجای دیگر

میکنند این طبع را است در زیر سر بند و با سوره صحت آرد

و صبح در آب بنهند

و بر سر راه او بریزد

صاف شود که اگر در سر

میل کنند



حساب طالع مرد و زن

در طالع مرد و زن که بهم میرسد باید طالب و مطلوب را

حساب یکدیگر کرد و پنج پنج طرح کنند اگر فرد باشد

بهم میرسد و اگر صفت باشد یکدیگر بررسند نوع و

مطلوب را مادر آنها را با یکدیگر حساب کنند و بعد از

چهار ریغز باید و سی طرح نماید آنچه باز می ماند بر این

نوع نظر کنند و حکم ادرا از جدول فراخ وصال

ملاحظه نمایند اگر نتایج طرح در جدول وصال باشد

مطلوب خلعهم رسیده و الا نوصال نخواهد رسید

رسد

اینجاست جدول مراقب و دو وصال علامه طهرانی

11

اسم زن و مادرش را بحیاتی که بگوید و پنج طرح
 کند اگر تا یک پند پست و اگر صفت ماند و خورست پور
 که رسیده است العلم عین الله هرگاه که عمارت اندر نشانی
 پند عمارت و کور خواهد بود و هرگاه که پند جزئی است
 و پند و نقل است و لالت بر و لالت بر و طرف صحت
 پند را پند زن ترکند اگر با یک فرزند پند و اگر پند
 است پند و خور پند زن چون پند اگر چون مرد و پند
 پند پند و اگر پند پند و خور اگر زن پند و خور
 باشد و لالت پند و خور اول پند پند پند پند پند
 پند پند پند پند پند پند پند پند پند پند پند
 و لالت و خور پند پند پند پند پند پند پند پند
 پند پند پند پند پند پند پند پند پند پند پند
 و لالت و خور پند پند پند پند پند پند پند پند
 پند پند پند پند پند پند پند پند پند پند پند

این پند را در وقت
 زایمان بخوانند
 تا فرزند سالم
 زاده شود

سوداخانه زن پرورد هرگاه صبح بوی پیرزندمان بکنند
 طاهرکمی حاضرست بگرخواهد چه چهره بایر عزا با صفت
 ساد سائیده در پنی و ضرر عوطا کنند هرگاه عطر کنند
 باکره است و آلا فلا صفت عداوت و دشمنی
 منقول است در کتاب طب روغایه چرخ کونا عرفانیه
 مهور سر زنان بگور کنند و مردان را بگورند آموزدند
 زن کبر نفرت نماید که هرگز با و نظر نکند اگر سر کین بماند
 سیاه فاکه را بر در خانه کسی بمالند و در خانه حضورت پیدا
 شود آنخوان سک سیاه را در میان طوفان خود کنند
 در میان سیاه بای رفتند مود سر زن را با و مال
 میان رخسار بایان بپوشند و راست بیکه در درو بچای
 پرده زن و آموزد زن سیاه کفی است
 که ککان با و بکشد را در ساعت مرغ میان و کس بر تن
 برزد از هم جدا شوند سه درم مار و سه درم مغز زرد

113 114 11 49 112

۱۱۴۹

~~111111119911r 19116~~

[illegible]

کرم می سجاده نوسید و در زیر پایش کند بعد از سه هم زد

فَرَّجَ بِهَا اَسْوَاعَهَا وَفُتِّحَ كُلُّ خَلْقٍ عَلَیْهَا

در یوم هشتم شبته نوشتند در میان پوست کمره انداختند

آتش دفن کند در روز چهارم و پنجم اللهم

ع اور دواۓ الہیہ و غیرہ
مع ہفت روزہ

اگر خواہر کہیں

و کسی صبر با دشمنی برساند که سفند

آئینے در مسجہم ہر ماہ کہ پند خاصہ و راعی رحمت
سازگار از انوار زلفش بر رخسار تو بکشد

روزی که در آن روز بخت بد بود با یکدیگر در میان سبیلان

ولد النوح حج حج حج حج حج ص ص ص الصبي كعداوة

فرقه ۲۵۲۵ نو محمد کریم بنو سید کریم بنو خانم هر دو دور ۵۶

Handwritten musical notation on a five-line staff, featuring a treble clef and various notes and rests.

رہنما نہ بخیر نہ نوشتہ در اسے روان احرار تو بنام ہر کہ جہاد

۱۴۴۵ هـ

این آیه را استظهار به سه گون یا جوکس می خوانند بر لباس

ماله بنظره عرض کرک و فرس ناید و القینا بنهم

والتعشاء الى يوم القيامة قال هذا فراق بيني وبينك

سَابِقَاتِ بَنَاتِ الْمَالِ تَسْتَطِيعُ عَلَيْهِ صَبْرٌ وَدَعَا

نوعه کمر بنویسید این دعا را یک غروب با آب بخورید

صفت آئینه در آن نامه ما بدین کلمات بنویسید پس نذاریه بر
 او دادن کودک برگردان او بنویسید و بایست که بخواند

بسم الله الرحمن الرحيم	در عالمین	عزیز	و باری
ما انزلک لعلین	ایا	عزیز	و باری
خسعتین	اهدنا الصلاه	عزیز	و باری
نعمت	نعمت	عزیز	و باری

در مکاترم الله طه ابر کفرا

۱۳	۲	۳	۴
۸	۱۱	۱۰	۵
۱۲	۷	۶	۹
۱	۱۴	۱۵	۴

از برای دفع آئینه کم پرو
 او تون نقل که دست بهتر
 آنکه به ترست و رقی
 بنویسند

رَدَّاسِي سَنَاحَاتٍ وَاسْقِيَانَا مَا فُرَا نَا وَنَلَّ
 بِوَمَشْدِ بِلِكْذَيْنِ يَوْمِ الدِّينِ بِسْمِ كَاوُ كَوْفَنَدِ
 مَذَن اِيَزْ طَلَسْمَ صَبْتِ مَرَمَتِ مَحَبِّ اِيَزْ طَلَسْمَ رَا
 زَن دَر كَمَرِ مَبْدُودِ مَرْزَنْدِ لَوْ لَوْ جُودِ اِيَزْ دَر وَاوَسْتِ دُكْرُ مَوْسِدِ
 دَبُوتِ مَبْدُودِ رَا بَ دَا كِرَا دَر رُوشِكِ مَالِ مَذْجَبَرِ

ما حط	4	4
ما	5	3
ع	1	1

اِيَصْكَ اِيَزْ طَلَسْمَ رَا دَر كَمَرِ مَبْدُودِ رَقْمِ كَتَنَدِ دَوْرِ زَن
 دَر مَشْدِ مَبْدُودِ دَر سَاعَتِ بَارِ مَحَبِّ زَمِينِ كَدَنَدِ

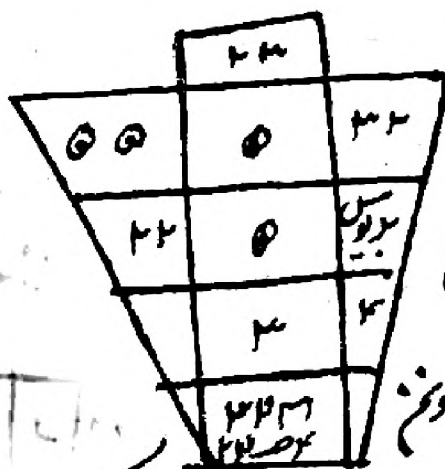
و	ر	ع	ه	ق	ب	ث	ث	ه
---	---	---	---	---	---	---	---	---

جَبْتِ خُصَارِ اِيَزْ طَلَسْمَ رَا بَ ثَ نَ كَوْفَنَدِ مَوْسِدِ
 بِسْمِ مَرَكْهَ خَوَاهِدِ مَا مَرْكُفِ مَعُونِ اَللّهُ تَعَالَى

الحکام چو در دل کو سفند را و ابرو طبع با نوشته در میان
هر کینه و دور بار چو از رحمت مطلوب سجده در زیر
آتش و فن کینه که حرارتش کمال اعدا

دارسہ فارسی
۹۹ || ارم دول || ۱۸ || ۴ ||

الصغى يعنى كمنه بمكل كونه كمر كشر نند و در



سہاگ نامہ حاضر رکھو

الف۔ جنت حصار

در چراغ اعدان مستمان

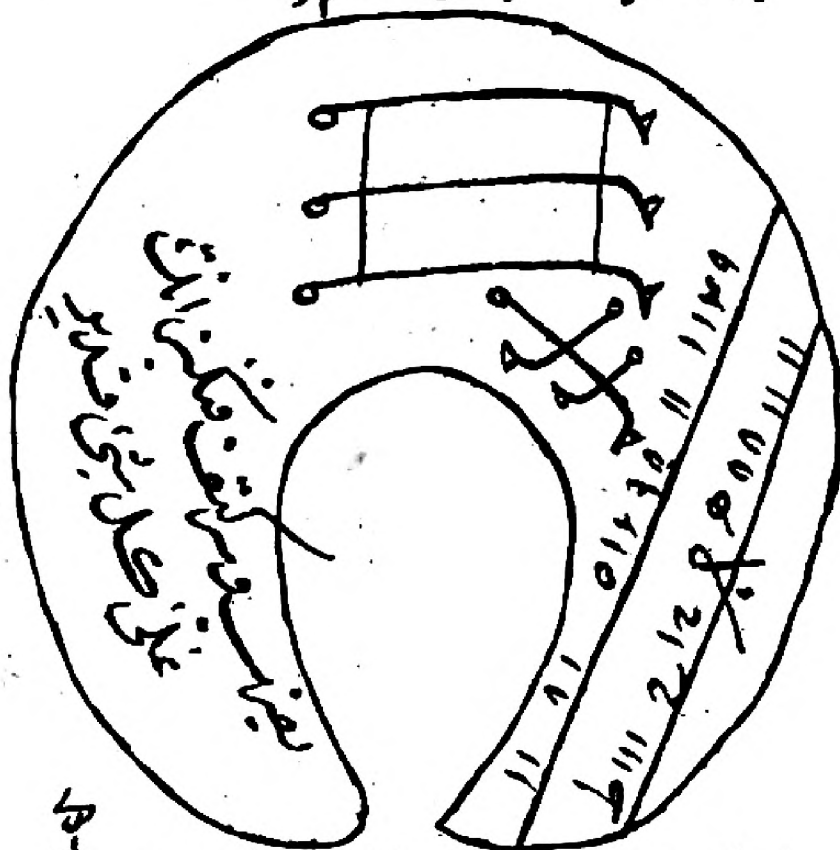
سختی کرد و کردند و بارون

پاک روئی نہ مطلوب برافروزد

۱۱ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

النار النار ايها و رفق نوشته در روز حبه نام

هر که خواهد حاضر گشت امر برت



این آیه را بنویسد و در سجده و نماز و ساکن شود و بگوید

یا من حی الحق بکلمات و یقطع وابد له

قوم یا من یحول بین الموم و احبیه الف کجه

سپتن آفت از زرع و کشت این دعا را بنویسد و در

کوزه زمین دفن نماید آفت سادر و رخی لذت بخورد

با درتد بسم الله الرحمن الرحیم

يا نا وكوفي سرحا وعلما
 على ارجاهم وانا ابراهيم
 على محمد وانا محمد و
 خرفنا باننا الله تعالى

178

ت در روح بسم الله اولیاء الله
اولیاء الله بسم الله اولیاء الله
بر سه بار چه کاغذ نوشته هر روز در وقت گرفتن تب

در زیر دامن بکشد ابو بکر و فرعون فی جهنم
و قریها عمر و قادیون فی جهنم و خانها
عثمان و عمرو دین جهنم بطشاً فیها یلگا
هبت تب بر زرب سه بار چه کاغذ نوشته هر روز

کویند ح ه الا ه ح ه الا ه
ح ه الا ه ح ه الا ه

ح ه الا ه ح ه الا ه بسم تب فلان ۲ لگا ح ه الا ه

در پناهنده که در ضرابان رسته پشوهت کرده بزند

و بر هر کوه سه نوبت سوا فاکه و کپارایه اگر کسی بخواند بخوبی

کهی عص و جمعتی ایات عنید و ایات یغتن و بر

بر کوه ده و یک بار که محکم شود و بر کوه تب در بدو

اِنَّ وَلَدَكَ كَسْتِ بَرَزِ رَسْمِ بَارِجِ كَاعِدِ
هَر رُزْكَ رَا بَايِ يَكْتِ سَتِ كُزْ وَ تَبِلْدُومِ اَمَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بَارِجِ رَسْمِ بَارِجِ رَسْمِ بَارِجِ رَسْمِ
بَارِجِ رَسْمِ بَارِجِ رَسْمِ بَارِجِ رَسْمِ
بَارِجِ رَسْمِ بَارِجِ رَسْمِ بَارِجِ رَسْمِ
بَارِجِ رَسْمِ بَارِجِ رَسْمِ بَارِجِ رَسْمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

موی کلمه ای میی روح اله محمد ابن مسداده
در موعده که با شوهر جمعیت در که میزد و میی طفل
در وجه است در کردن طفل میزد کسی که خرمند
پنی او آید میزدی را را میزد و شفا باید میزد

سوسه

محبوب اکبر
ند

بنوید ایام عمارا

حاجت راسخ
وزر موم کرد و با

رند و آتب اور اور میں مکسرفت نہ بسم اللہ الرحمن
اموذ بغزوة الله و بنور قدرة الله و محق
لوز قدرة الله بما جوابد القدم و محق
سہوات و الارض و هو العزيز الحكيم شهد الله
اهباً شراً حقاً افذونی اصباوت الخالق
الباری سلام علی نوح فی العالمین اما کذلک
منجونی المحسنین بسم الله الرحمن الرحیم

١٢٩
 ١٢٨
 ١٢٧
 ١٢٦
 ١٢٥
 ١٢٤
 ١٢٣
 ١٢٢
 ١٢١
 ١٢٠
 ١١٩
 ١١٨
 ١١٧
 ١١٦
 ١١٥
 ١١٤
 ١١٣
 ١١٢
 ١١١
 ١١٠
 ١٠٩
 ١٠٨
 ١٠٧
 ١٠٦
 ١٠٥
 ١٠٤
 ١٠٣
 ١٠٢
 ١٠١
 ١٠٠
 ٩٩
 ٩٨
 ٩٧
 ٩٦
 ٩٥
 ٩٤
 ٩٣
 ٩٢
 ٩١
 ٩٠
 ٨٩
 ٨٨
 ٨٧
 ٨٦
 ٨٥
 ٨٤
 ٨٣
 ٨٢
 ٨١
 ٨٠
 ٧٩
 ٧٨
 ٧٧
 ٧٦
 ٧٥
 ٧٤
 ٧٣
 ٧٢
 ٧١
 ٧٠
 ٦٩
 ٦٨
 ٦٧
 ٦٦
 ٦٥
 ٦٤
 ٦٣
 ٦٢
 ٦١
 ٦٠
 ٥٩
 ٥٨
 ٥٧
 ٥٦
 ٥٥
 ٥٤
 ٥٣
 ٥٢
 ٥١
 ٥٠
 ٤٩
 ٤٨
 ٤٧
 ٤٦
 ٤٥
 ٤٤
 ٤٣
 ٤٢
 ٤١
 ٤٠
 ٣٩
 ٣٨
 ٣٧
 ٣٦
 ٣٥
 ٣٤
 ٣٣
 ٣٢
 ٣١
 ٣٠
 ٢٩
 ٢٨
 ٢٧
 ٢٦
 ٢٥
 ٢٤
 ٢٣
 ٢٢
 ٢١
 ٢٠
 ١٩
 ١٨
 ١٧
 ١٦
 ١٥
 ١٤
 ١٣
 ١٢
 ١١
 ١٠
 ٩
 ٨
 ٧
 ٦
 ٥
 ٤
 ٣
 ٢
 ١
 ٠

جمعة دين ربح
 هرگز بگفته نشود
 و چه مدتی
 و شایان
 ادا آغشا
 ساد نشا
 سحر لبی قلب فلان ابن فلان کما سحر
 الی یحیی لیسلمان ابن داود و داود و ابی یحیی
 قلبه کما لیت الحدید لداود و داود فانه
 لا ینطق الا باذنک و ناصیه فی
 قبضتک فی یدک و ثنائک یا ارحم
 رحیم اللهم اجد لی قلب فلان
 ابن فلان کما یحرب المقتناطیس
 الحدید اخرج رب روحه و جسده
 و جمیع اعطاه بجرمه حقک و نیک
 بجرمه انبیاءک المرسلین و الملائکة
 المقربین و بجرمه یس و القرآن الحکیم
 و بجرمه الم ذالک الکتاب لا ریب
 فیہ کذلک للمنفقین و بجرمه طه و یس
 و طس و حمص و حم تنزیل الکتاب
 المبین

جهت با خوشی و ترس و خوف و خوار با مدار بنویسد
و بر طغری مذکور مکسینینا مستلینیا بملجاد بو
نوش مرطونن کسطنطیوسن قطمه شملینا
ما شلینا مر نوش و بر نوش شا و نوش و نوش
کسطنطیوسن قطمه هم جهت دل دد بر آب گرم بخواند
و بخورد یا نوشته که بنویسد بخورد یا الله یا الله یا الله
یا رب الا دیاب یا اله الا له یا ملک الملک یا سید
السادات استغفر لی بقا من کل داء و مستقیم
من عبدک و ابن عبدک انقذ فی قبضتک ان
فی ذلک الذکر لمن کان له قلب او اتقی السمع و هو
شهادتک عجز نرسد و بنویسد و یا سید
بسم الله الرحمن الرحیم سبحان الذی اسرع العبد
سیرا من المسجد الحرام الی المسجد الاقصی و کتابه
لنریه من آیاتنا انه هو السميع العليم جهت سرد

صراحی || || هـ چنک دشتوار داد
بر آرد است او بند چرخ وضع هر چند رفو کشانند

ع ۱۱۱	ا د
ع ۱	س س
د د ا	د د ع ح ح ل ه

[illegible]

لِسْقَانِكَ وَدَاوُدَ بِدَوَانِكَ يَا دُعُودُ يَا دُعُودُ جَهت
 دَفْعِ صَرَعٍ وَخُجْ بُنُوسٍ وَبِرَابِزٍ وَبِرِوَانٍ يَا مُصْرُوعٍ سَبْدِ نُسْفَانٍ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَنَفَخَ فِي الصُّورِ فَصُفِقَ مِنْ فِيهِ السَّمَوَاتُ
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نَفَخَ فِيهِ أُخْرَى فَأَصْحَابُ
 الْأَرْضِ قِيَامٌ مُنْتَظِرُونَ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ
 الْكِتَابُ وَصِيَ بِالْإِنْسَانِ وَإِسْمَاعِيلُ وَقَضِيَ مِنْهُمْ بِالْحَقِّ
 وَكُلُّهُمْ لَا يَظْلِمُونَ وَنَادَى فِي مَجْدِهِ وَآلِهِ أَصْحَابُ جَهتِ دُرْدُ
 طَلَمِ رَادِرِ كَفِ دَسْتِ مَطْنُونَ نُوَسِّدِ كَرِيمٍ وَكَرِيمٍ وَرَأْيِ أَرَامِ
 اللَّهُمَّ بِمَا لَكَ قَدَمٌ مَسْمُومٌ
 زَنْدِ كَرِيمِ كَمِ يَارَ بَرَسِ دَرِ دَسْتِ جَبِ نَبْدِ بَرَسِ زَنْدِ
 وَادَا سَتَقُومُ مَوْسَى قَوْمَهُ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
 الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا قَدْ عَلِمَ ضَلِيلُ
 الْإِنْسَانِ مَشْرِيقُ بَرَسِ دَرِ دَسْتِ جَبِ نَبْدِ بَرَسِ زَنْدِ
 مِوِجِ بَرَسِ دَرِ دَسْتِ جَبِ نَبْدِ بَرَسِ زَنْدِ

124

حفظ شیرینی در وقت رکعت سوره و غسل در ظرف
 مکعبه هذا لو کبیر القاضی مکعبه هذا لرسول القاضی
 مکعبه هذا لعلام القاضی مورچه بآن شیرینی نهند و بکنند
 حد خنده بکمر بستگان که فردا آن عطیه باشد در سوره
 نهان از دکانها بپزند در ساری خنده کسی خوری بخورد نو عدد کمر
 ذیل خرگوش را بچیند و را نشتر بریزد از حاضران مجلس صودها ببرد
 که سبب خنده بسیار باشد هر که بوزن این درشته باشد
 هر روز در دانه پندیده بخورد و در شبها کند و بجا بدو پنهان
 خوش کند و تشنگی نباشد صبت نائل میزد چار و ایمان
 بنویسد این طلم را و در زیر زمین نهاد بکشد و چار و دارا در سر او
 بکشد

۲۲۱۹۲	۵۱۱	تغایر است				
۵۵	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۵۱۱	۵۱۱
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱
۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱	۱۱

و من کتبه چار و دارا بازاید هذا لطلعت ط

۱۴ ارجوح اءا اءا اءا اءا اءا اءا اءا اءا اءا اءا

سید این آیه را بر قطعه جامه بنویسد که از کمرش جامه کرده باشد

تہ پر اہم راہ اور فوراً بخیر رہے ہمسند اور اور اس سرکار اور

بابت اولیٰ مکلف و آرام کرد لا محبت الله الخیر

من القول إلا من ظلم وكان الله سميعاً علماً

از حضرت صدر منقول است کہ ہر کہ سوار از عرفانغیر و

بران شور و زبانی که سلیطه و چیا باشد بخوراند خوش زبان

بیتعالی در ذمیه نوشته در زیر شک کران بند بسم الله الرحمن الرحیم

لطائف و بحر تجریدی نفسیه موج من فوقه سبحان

من فوقه مروج ظلمات بعضها فوق بعض اذا اخرج بكلمة

كَيْدٍ وَهِيَ مِنْ مَجْدِ اللَّهِ تَوْرًا فَمَالَهُ مِنْ نُورٍ مَحْيٍ

تذکرات و هذا الخاتم وما فيه محبو ۲۳۲

هذا الموضع الواح الواح الحجر النحاسي

بِأَوْ تَوَكَّلُوا وَالَّذِي اخْتُمِتْ بِهِ عِبْرَتُهُ

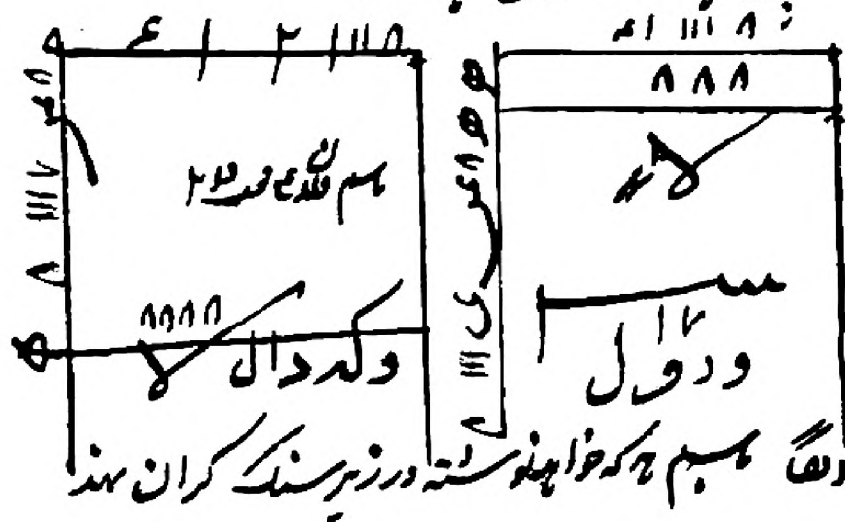
131

باشد در میان هر پای آن و اگر در برای صوان باشد بر سینه
 آن زنند و بگویند بسم الله و ابده و علی اسم الله
و اسم العین و اموت فحجت جاعت انقلبت
 فحجت كذلك العین مد و در انداختن آب بر اسم
 و با آنکه تا نقره گویند و در وقت نوشیدن یکسری بر سر مریض
 کنند و سوا حمد و ابدا که هر یک و چهار قل بخواند و بعد بر سر
 رست مریض بعد بر سر نه چوب و مریض بعد بر سر از انور رست
 بعد بر سر از انور چوب و بعد بر سر از رست و بعد بر سر از چوب
 همچنین و در هر یک از اینها چهار قل بخواند و بعد مریض را در آب
 آب جاری برده بر بالا رست و بر بالا رستن و چشم که زرد
 و بر هر یک از اینها چهار قل بخواند و بعد مریض را بر سر
 در میان دو پای آن بر لب آب بر زمین ریزد و بعد بر سر
 بر آب بریزد و در بعضی نسخه و عا اینم رست جاعت
 فحجت انقلبت كذلك عین المعین مد و در وقت

صاف و صاف و صاف کتابت

کبر کس مرغ خاکه خام که نازده باشد و هر بران نوز و دیو
 باب ذاق سیاه کور بنوسید کم تراجم دست باز بستند نوشته
 درست بر روی سینه مد افکند و بعد از آن که او را حواس
 باشند هر چند دست بر او زنند محو شوند کتابت النار
 یعنی کتابت در حرارت آتش طاهر شود و شیر کند نه آن
 کبر و کاغذ سفید و نوش در با شیر آینه بر او بنوسید کاغذ
 نماید چون آتش بر مذطلی سبز بدید آید و اگر آب برنج
 بر کاغذ خضری بنوسید ناصک شود در حوض آتش گرفته شرح
 بیاید و اگر بر خالص بنوسید خط در دومايان شود و کا
 رنده کوب سیاه و خوف حروس با هم آمیخته در خاک
 کنند چرخ سه صلابه منقش بهم آمیخته در خمیر کنند هر مرغ که در آن
 کوبد و بهوش آید و اگر خواهر که بهوش آید در زیر آتش
 بهوش آید باب دوم و در تفسیر فصل اول

در عقد النوم نوع اول بنوبه میباید و در عقد نوبه
 پس پنج آهنگ در خانه که گویند به قسم را او میزد و گوید خدا
 بنم خواب را در چشم که بخت ۲ و در چشم را پنج آهنگ
 هر شبانه روز خوابش بسته که



۱۹	ط	۱۱	۶۹	۹
۹	۱۹	۶۹	۱۱	۹
۹	۱۹	۶۹	۱۱	۹

۶	لو	۷	۳
۹	۴	۲	۷

انها در شب چهارشنبه بعد از وفات بر سر قبر
 بر نایب رفته و در هر یک یک کبر و هین آید و بخواند و بگوید
 که بخواند بر سر هر کس که باشد مدبر کف و محبت تمام
 اِنْفَاكًا وَهُمْ وَقُوَّةً وَنَفْلَتَنَّهُمْ ذَاتِ الْيَمِينِ

وَنَاتِ اَتِمَالٍ وَكَلْبُهُمْ بِاسِطٍ ذَرِيعُهُ بِالْوَصِيطِ
لَوْ اَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتُ مِنْهُمْ قَرَارًا وَلَمَلَنْتُ مِنْهُمْ
وَعَبَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ نُوَعِدُكُمْ اِنْ اِيْرَا
بِرْكَانِ عَذَابِكِ نَبُوْءٍ جَانِبٍ كَمْ يَهْبِطُ اِنْ اَرَادَ اَنْ يَنْزِلَ
بِسْ اَمَقْدَرُكَ خَوَافُكَ كَرِهَ بَزْدُكَ هَرِكُ حَسْبُكَ سَهْ
حَذُوْهُ فَعَلُوْهُ ثُمَّ اِلْحِجْمُ صَلَوَةُ ثُمَّ فِي سَبِيْلِكَ
وَرَعِيْهَا سَبْعُوْنَ ذَرَاْعًا فَاَسْكُوْنَ اَرْبَعًا
بِاَرْحَشٍ لِّذَاتِهِمْ جَاوِزٍ يُّهْدُوْهُ رُسُلُكُمْ اَنْ تَكُوْنُوا
وَرِثَاشُ اَقْلَامٍ نَّاسَةٍ شَعْرًا يُّدِخِلُكُمْ رِزْقًا يَّامُكُمْ وَتَعْلَمُوْنَ
صُفْلُ مَسَاوِي كُوْزٍ نَّامٍ يَّامُكُمْ هَرِكُ خَوَافُكُمْ خَوَافُكُمْ
عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ مُنَاصِفَةً مُنَاقِلَةً عَمْدَةً هَذِهِ نَبِيْسُ
اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ
وَاطْبَهُ وَلَعْدَاوَتِ الشَّدِيدِ وَالْوَسْوَاسِ وَالْمُجَنَّبَةِ
وَلَعَبْشَقٍ ۲۲ صَدَقَ الْوَحْيُ اَبْدَادًا اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ

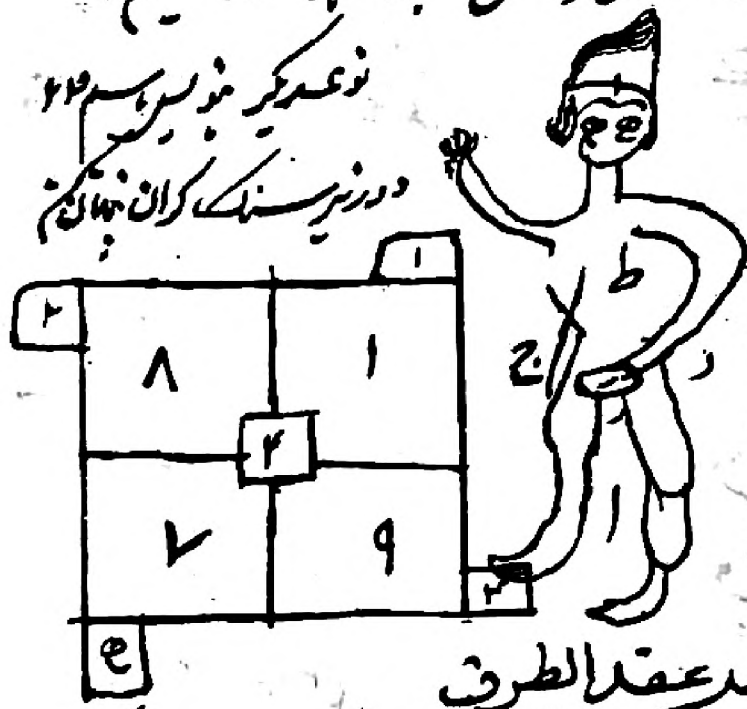
اَهْتِا اَهْتِا مَجْتِ سَلِمَانِ بْنِ دَاوُدَ بْنِ جَمْرَانَ مُحَمَّدٍ
 ابْنِ عَمْرَةَ وَهُوَ اِمَامٌ وَمَا عَمَهُ بَارِئًا مَرِطًا اَوْ
 حَمَتِ تَمَّ حَضَرَ عَقْدَ الرِّحَالِ رُوحِ اَوَّلِ
 بَرِ اَبْرِ سِيَاهِ مَعْتِ اَبَرِ كَوَانِدِ وَهَفْتِ كَرِهَ نَبَزْدِ وَبَرِ هَرِ كَرِهَ مَعْتِ اَبَرِ
 وَهَرِ نَوْبِ نَشِ كَنَدِ وَكَبُودِ سَنَمِ دُكْرَهَ وَرُفْرَجِ ۲۵
 وَحَلَلْنَا مِنْ بَنِ اَبِدِ لَيْسَ سَتَا وَخَلْفَهُ مَعْتِ
 فَاسْتَبْنَاهُمْ فَهَمَّ لَا يَصْرُفُونَ لَكَا مَعْتِ اَبَرِ اَبَرِ
 كَرِهَ اَبَرِ دَعَا اَبَرِ دَعَا وَهَرِ كَرِهَ اَبَرِ هَرِ نَبَزْدِ فَتَدَلَا
 مَا اَكْفُوهُ مِنْ شَيْءٍ خَلْقِهِ مِنْ نُطْفَةٍ خَلْقِهِ هَفْتِ
 تَمَّ التَّبْيِيلِ تَمَّ اَمَاتَهُ وَاقْبَهُ تَمَّ اِذَا سَاعَ الشَّرِكِ
 كَلَا لَمَّا يَقْضِ مَا اَمْرَهُ سَنَمِ دُكْرَهَ ۲۵ هَفْتِ كَرِهَ نَبَزْدِ
 فَعَلَّ صَنْدُوقِ نَبَزْدِ فَعَلَّ رَايَهُ نَبَزْدِ سَنَمِ كَهْدِ نَوَّعِ كَرِهَ اَبَرِ
 بَارِ دَرِ كَرِهَ نَبَزْدِ هَفْتِ كَرِهَ نَبَزْدِ وَدَرِ هَرِ كَرِهَ اَبَرِ
 وَهَفْتِ بَارِ فَعَلَّ اَبَرِ دَعَا وَهَفْتِ كَرِهَ نَبَزْدِ

بیستم ذکر خداوند اینست خداوند را کند فرج ۲۵ که بعد از این حرکت بکنند و بیستم
 صدصد گفت شش رکعت و صد و چهار بار یا ایها الحیوان ۲۵ بر فرج
 ۲۵ نگاه نما از قبر کند قدر هر رکعت در دوید و بگوید سوره
 بر آن بخواند و آنرا بکند و بگوید بیستم صدصد گفت شش رکعت بکند
 ۲۵ بر فرج ۲۵ الساعة الساعة الساعة الحمد
 الحمد الوحا هم هفت بار بر بیستم سرخ یا سبز گاه
 هفت نوبت سوره ثبت را بخواند و در وقت خواندن کراهت
 بگوید بیستم ذکر خداوند در فرج کند و در جای دیگر نماید
 این روزه صلا بر کاف و غفر هم و هفت کراه بر او بین و بر هر کوه که زند
 این طریقه را بخواند و بگوید بیستم ذکر و شهادت و عروق ۲۵ بر فرج
 ۲۵ بحق خاتم سلیمان ابن داود انا صبیبا الما
 صبا تم شققنا الارض سقا فابنتها فیها حبا
 و منبا و قضبا و دیشونا و نخدا و حدائق غلبا
 و فاکه و ایا فما سطا عوا ان بظهوره و ما

[illegible]

بخواند هرگاه به لایحه‌ها الا لا سفر الذی کنست و لولا
سوزنی را در میان ناف نهشته سده گذارشته و زود بود
ضایع در دود و شستن مذبوط هر کس را نیست

نوع دیگر مذکور است
در زیر سنگ کران جهان



وضعت الطرف

کمبود کنی ز راه هر که کنش بر آن راه خواهی رفت و این را
بدان نویسد با نام کنش و در جای هر که در زود ما و ام

در آن جای بهد کنش در آن سفر تواند رفت قالوا

إِنَّا لَنَنصِلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا إِنِّي أَنْتَ وَرَدِي

فَمَا تِلْكَ إِنَّا عَصَيْنَا قَاعِدُونَ نوع دیگر

سم راه جنوبی از ارتفاع

۱	۲	۳
۴	۵	۶
۷	۸	۹

سم راه شمالی از ارتفاع

۱	۲	۳
۴	۵	۶
۷	۸	۹

مضامین

مضامین

در فتح الجبال

181

وَعَبَّوْا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفُورَةٌ وَأَجُورُكُمْ
بر چهار عدد یکم مرغ بخت نوسید و پوست او را بکنید و بر
کوزه گذاشته که آن فو قع الحق و بطر کما نوبهون
۱۰۴ فَمَجِئْتُمْ بِهِ السَّحَابَ اللَّهُ سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَصْلِحُ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ بِهِ إِنَّمَا سَيَبْغُوا كَيْدَ
لَا يَفْلِحُ السَّاحِرُ صِفَتِ ۱۰۵ قَدْ يَفْقَدُ بِالْحَقِّ
منبد معد فاذا هوذا حق و لكم الولد ثم الصنفو
لنگا سه عدد و یکم غزا باید گرفت و بخت و پوست کنده آن
آیه را یکم اول باید نوشت حق اذا رکبا فی السفینه
منقها ۱۰۶ اولم یزالن کفروا ان السَّمَوَاتِ و
الارض ففتقناهما و جدنا من الماء کل شیء افلا
یورعون ۱۰۷ فاستغلط فاستوی علی سوقه
له بندان یک کوزه و تجربه باید لنگار و غم کر که آن کوزه
ماله هر دوازده اهرم را بر بان چسبیده هر دوازده در زیر

در ران روست بند و در روست

اما	لک	میا	میا
۱۵	۱۲	۵۹۲	۴۹
۱۲	۴۶۸	۵۶	۹۳۹
۹	۹۵۴	۱۱	۸۱۸

مع ۸۸ ح مام ۱۱ ح ۲ ۱۱ ح ۱
 لگا بر کس مری سیه زبسته بکته کند و شپیره نیمه نای
 کتیه خود خورده نیز دیگر بزن بخوراند کله کله

و و لک لک لک دود لک لک احواجا الیها
 لک واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم اما صلی الله
 میا میا کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه کتیه

ب عقد لسان
 سوا کورلو بایز روش نشسته در رستانه خانه کورلو نشسته
 بان

زبان او بسته نکند و بالای سخن او سخن نتواند گفت ام
 هو لا یترشاند ان و انحر لوبک فصد
 کالکوثر انا اعطینا ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰
 سو ۱۱۰۹۱۱ عدد ریج نوشته در مشع گرفته در
 زند و در خود را بران آستین و سواد را اگر مرد درست
 درست و کوزن دست درست چند و بسم الله الرحمن
 هذا یوم لا یطقون ولا یؤذن لهم فلیفتد
 ضم یکم صی فهم لا یبصرن هم یکم غمی فهم لا
 یوجعون هم یکم غمی فهم لا یجعلن هم یکم غمی فهم
 لا یدکون بتم زبان و تمام رضا و سید شریک
 و ۱۱۲ ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰
 من بین اید لهم شد فاعنشیاهم فهم لا یبصر
 ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰
 ۱۱۱ ۱۱۰ ۱۰۹ ۱۰۸ ۱۰۷ ۱۰۶ ۱۰۵ ۱۰۴ ۱۰۳ ۱۰۲ ۱۰۱ ۱۰۰

هو لا بتو شانتك ان واخلو لربك فضل

کالکوتھانا اعطنا ۹۸۲۷۸۱۱۹

س ۱۱۹۱ عمده ریج نوشته در مشع کوفه در

نزد خود و خود را بر آن است و نمود را اگر مرد دست بدست

درست و اگر زن دست بر دست چپ و بسم الله الرحمن الرحیم

هذا يوم لا يطقون ولا يؤذن لهم فنفذ

تم بكم فمضى فمضى لا يبصرون هم لكم عنى فمضى لا

وَصَوْنِكُمْ عَنِ الْمَكَايِدِ ضَمُّكُمْ عَنِ الظُّمْرِ

ایں کوون بہم زبان و ندامت و سستہ

۴۰۳ بابا رستم ان مدد را مہر و رسی عقد این ملک و صلحا

ن بن ابد لهم شد فاعشينا هم فلهم لا يصح

م ۱۱ ۱۱۱ ۹ ۱۱۱ ص

[illegible]

الحالها

۱۳۱	۲۹۲	۲۹۹	۱۳۷
۲۹۹	قوله	عده	۲۹۱
۱۳۷	الهم	من	۲۹۲
۲۹۲	۱۳۱	۱۳۷	۲۹۹

اگر خواهی که راز حق
خود بفهمی که هر چه بگو
در سخن تو برود و نرود
ایم نامها را بنویس کنار

اش و فن کن بعد که وانش بان رسد زبانش در حق
نوبته که در قول تو برود و نرود هم عدد ۲۶۶

بسم ابراهیم و احمون و حنون لبو البیو
و امیت و اناسی توی میسر لیر لیشو سید

العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد العبد

الو حالها بسم مطهر نبشته در زیران

کند و دبا مع سخن گوید زبان ادبته که هر چه گوئی
قول کند و ت مرت ل ل م ت و ب ل ل ص ق

و ع د ل ل ا م ل ل ا ن ب و ل ل ل ل م ا ت

وَجِ وَالسَّمِیْعِ اِلٰی عَلَیْمٍ وَاَنْ
 وَمَلِكٍ اِلٰی عَلَیْمٍ وَرَمُومٍ کَرِیْمٍ
 بِهٖ زَبَانٌ لِّذِیْکَ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ
 وَبِطَرَفِیْنِ بِرَّ لَسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ هٰذَا بِرَّاءَةٌ
 مِنْ اَللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْحَکِیْمِ لَعَلَّكُمْ مِنْ شَرِّ النَّاسِ
 جَمِیعِ النَّاسِ وَافْوَاهِمْ عَامَهُ وَمِنْ شَرِّ النَّاسِ
 ۲۰ خَاصَّةً کَلِیْلًا یَذْکُرُوْهُ وَلَا تَنْکُرُوْهُ لَعَلَّكُمْ
 فِیْ کُلِّ وَقْتٍ لَّیْسَ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ
 وَصَعْبًا مِنْ بَنِیْ اَبِیْطٰیْمٍ سِدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سِدًّا
 فَاَنْتَبِیْاهُمْ فَمَنْ لَا یَسْجُدُ لِحَبِیْبِ اللّٰهِ نَعْمَ الْکٰوِبِ
 نَعْمَ الْمَوْتِیُّ وَنَعْمَ الْاَنْصَبِ هٰذَا یَوْمٌ لَا یَنْطِقُوْنَ
 وَلَا یُؤْذَنُ لَهُمْ فَلَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ
 سَرِیْعُوْنَ مِمَّنْ یَمْیِیْ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ لَیْسَ
 لَا یَلْبِسُوْنَ وَصَعْبًا مِنْ بَنِیْ اَبِیْطٰیْمٍ سِدًّا وَمِنْ

ومن خلفهم شد فاعلمناهم ههلا بصرون وحق
 اسم الا عظم الاكبر وكمالات الله التامات وحق
 نودية موسى والنجدي عيسى ونبود داود وحق فوقا
 محمد بن زبائن وکام دشمنان وظهر وصور وعمار
 وبعکان صاحب بزم دی و ۲ بختی آدم و ۲ بختی ویت
 وادریس و نوح و موسی و عیسی و ابراهیم و یوسف و السبع
 و ذی الکفل و بختی سبت و هزار و بیست و نهم
 دشمن صاحب بزم دعوات بختی لا اله الا الله محمد
 رسول الله عیسی و لی الله احمد العلل العجل ۲ م ان الله
 طوفه العین باذن الله تعالی بختی ۱ ال ای
 ۲ دی ای لی بختی بختی بختی و دشمنان
 وظهر ورجی درازنده دعا و ۲ بختی هم کلم علی ههلا
 لا یحکون ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم و علی
 البصائر هم غشاة ط ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰

۱۲۶ عمر ص ۱۱۱ ۱۲۷ عمر ص ۱۱۱ ۱۲۸ عمر ص ۱۱۱

فانه خوطافا وهو رجم الواحدين وحيه الله عاصره
محرر والاصحاب بالله لو انزلنا هذا القرآن على
لوانه خاسعا مقصدا من خشيته الله وتلك
الامثال لنظرها لذات لعلم تفكروا هو الله
لا اله الا هو الملك القدوس السلام المؤمن
الغفور المجيد المتكبر سبحان عما يشركون هو الله
الخالق البارئ المصور له الاسماء الحسنى يسبح له
ما في السموات وهو العزيز الحكيم لم يلد ولم يولد
مرا ابدا كافرين نافر قل هو الله نافر قل اعوذ برب
قل اعوذ برب الباش نافر يكبدون كيدا واكيد
كيدا مهدا كافرين امهله رويدا واليك الله كفو
ناافر ادلاله الله هو الصوم نافر اصحاب الباء هم فيها
خالدون ربي در پست خانه كنس و فن نادر

نزدیک باشند و کشیدند جزو شاد در رسد می کشند خدا را
 صاحب خانه را فرزند دهد چنانکه دست چنانکه در این درین
 زن و شوهر هستند چنانکه رحمت نزد یک جور و رحمت و
 صبر و درین راه یک شاد و شوهر و درین روزگار کس از
 حضرت رسول ۱۲ مقول است محسوم باز دهم چهار دهم است دوم
 صفر یکم یستم دهم رجب الاصل دهم چهارم یستم رجب الاصل
 یحیی دهم یستم صفر الاصل دهم باز دهم چهارم رجب الاصل
 دهم چهارم چهارم دهم رجب الاصل دهم یستم چهارم چهارم
 رجب الاصل یستم یستم سوال یستم یستم یستم ذی القعدة
 دهم یستم یستم ذی الحجة یستم یستم یستم یستم ذی القعدة
 ترشید کشید حوزة کرب کشید هم نور رسد کشید تو انگر کشید
 کشید در دوسریند چهار کشید نور و لات تا بد کشید نور رسد
 چه از درگاه ایتر رسد باید در احکام او از کوشش کوش
 در است روز کشید پیش از نماز زهره رسد کشید کشید

یکشنبه پیش از نماز صومعه بعد از نماز صومعه در شب
 پیش از نماز زیادتی باشد بعد از نماز تراغ و شنبی روز
 پیش از نماز زیادتی مال بود بعد از نماز ثلث روز چهار
 پیش از نماز صومعه دروغ بعد از نماز زیادتی باشد تحفه پیش
 نماز زیادتی اولاد بعد از نماز در مسکن فایم الله و ما جمعه
 نماز غنیمت فراوان از برای اهل مدینه بداند بعد از نماز اول
 باشد کوشش شب پیش از نماز صومعه بعد از نماز
 یکشنبه پیش از نماز امینی بعد از نماز شادی و شنبه پیش از نماز
 صومعه بعد از نماز زیادتی مال شنبه پیش از نماز صومعه
 بعد از نماز خوش و قی طه چهارشنبه پیش از نماز امینی طه بعد از
 زیادتی باشد تحفه پیش از نماز صومعه بعد از نماز شادی جمعه
 پیش از نماز رحمت بعد از نماز رحمت مایه در صومعه
 فصل است که در هفته چه روزی از برای کار یک است
 طلب حاجت بر خیزد که در روز پنجشنبه دعا

بروز جمعه تودک و عید و مناسب باشدش و قوتش
 نگو در نیت میباید روز شنبه زهد پیدا کند و صبرا
 به پیشینه با کن را که در وی بنا که استخوانی لغای
 به شنبه سفر کردن و نگو رسد غیر از و ما سفرها
 اگر خلعی است و شنبه که با عیش با مزاج کار است زیبا
 اگر در روز و در شنبه به سکو در و بار بار عداوا
 آنچه را از مغرب او رو کند و شنبه سفر کردن و شنبه است و او دینه
 به مرق و شنبه و شنبه نرور از کلور من به
 روز شنبه چهارشنبه عابر نرور زینهار و سر نماز
 روز شنبه از به مطلوب نرور زینهار و سر جنوب

صفت احوال عمار

اگر خواهی بدانی که عمار به شنبه یا به اسم چهار باب که در شنبه
 و است عمو بران بنفراید و عمو و عمو نرور ان زبا و ناید
 مشد چهار روز شنبه یا رسد است یکجه و در یکجه و شنبه

بمطابق نمره و وجه که مشن شدی سی طرح نماید آنچه بماند
ماند در هر جدول نگاه کند

لوح حیات			لوح ۲۲		
۱	۲	۳	۴	۵	۶
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

موفق میگردانید اگر خواهی بدانید که بپایر به ششمانه نام اورا حساب کنید
شماره با آنچه از ایام بهشت که ششست و ایام شمار در جدول
خواهید بود و او را بدین طرح که در جدول معلوم میشود اعمال کنید
نیز با این طریقی حساب کن در روز یک روزه ششست و از ایام بهشت حساب

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶
۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲
بپایر به ششمانه نام اورا حساب کنید				۳۳	بپایر به ششمانه نام اورا حساب کنید		

ایضا نے معرفت احوال ندیض و غائب

وہ جو بار غائب ہو کر رہے
خود سے نہ آئے

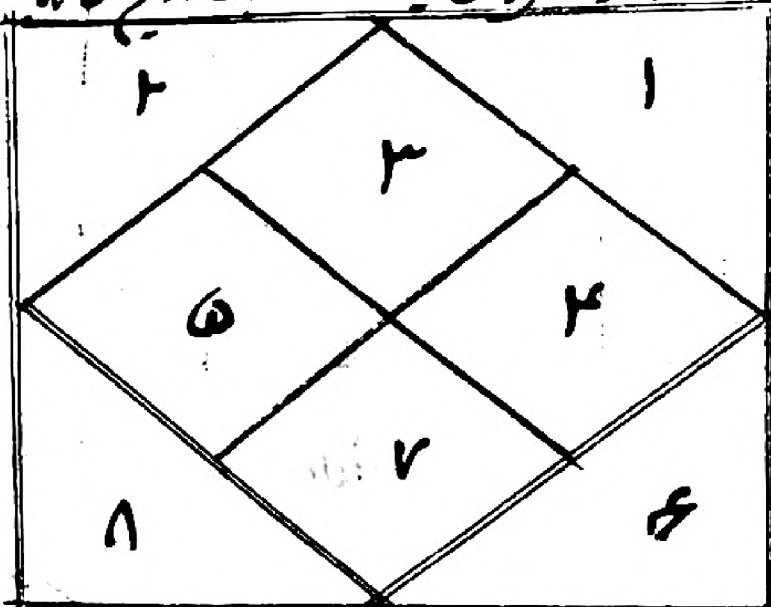
نام چار بار غائب راہی باب ایک کبیر معلوم کنند و اہل
کہ روز ماہ عمر کہ گشتہ باشد بدو اقرار دہی کی طرح نمایند و
در جدول طلب نمایند اگر کسر جزو کتب چار کبیر دہی کبیر
و اگر کسب ہر طبع چار صحت باشد و غائب ہر اصعب نماید

۱	۲	۳	۴	۵	۶
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸
۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴
۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰

ایضا درین احوال غائب بہار صوت فرست
و درین صفت نخست ہند احوال اور زبان ہند

۲	۹	۲
۳	۵	۷
۸	۱	۴

اندیش و چارغ راب کاه در سجد و دست یار از دکن کلاه
 اندک دین دانه و نشسته بر در هشتم و در سیم کعبه و طول
 صد هرگز مهر پیش آید انست بر یک ازین خانه ها



حکم او از این آیات معلوم خواهد شد نطفه
یکی خوب و یکجا سه نذر هست بر ابد که ۵ چهار ریح کش
شش میگویند پس دشواری سورت باید نذر میفرماد
دل خود حاصل ۵ زهشم هم بر ابد که رعد ز مدت بسیار
در احکام چهار در تمام ماه

۱ ماه رعد چنانچه ۶ رعد و راحت ابد ۳ بار یکی
سخت و کشته ۴ صحت باید رعایت ابد ۵
بغایت بدو صدقه بدو رعد صحت باید رعایت
۷ بعد از هفت روز به شوخیم یکی ۸ نذر و نذر
بر خیزد ۹ رعد صحت ابد ۱۰ نذر و نذر چنانچه ۱۱
۱۲ سخت و کشته نقد هر روز ۱۳ رعد و نذر
ابد ۱۴ نذر و نذر روز و نذر ۱۵ سخت و کشته
کشت و خوف و نذر نذر و نقد و نذر و نذر
۱۶ نذر و نذر روز و نذر و نذر و نذر

۱۷ محدب زده روز به شنبه و رسید بکجالت در روز ۱۸ از قزوین
 و حرکت به ۱۹ شفا یاب ۲۰ رخصت به فرزندان ۲۱ بدو هم
 هدیه در روز ۲۲ رخصت به شنبه و خوشتر کف ۲۳ محدب زده
 روز به شنبه ۲۴ بنایت به طه و نقدی کنه ۲۵ بار طه
 ۲۶ بروی بر خیزد و رحمت یاب ۲۷ بر خیزد و رحمت
 ۲۸ محدب زده روز به شنبه ۲۹ رخصت به فرزندان
 در احوال پارکی ب ایام هفته نام چهار روز
 ی ب اکبر کبر حساب کن و سه سه طرح کن و به بر
 که چه روز چهارشنبه است اگر روز پنجشنبه چهارشنبه
 اگر یک ما بانه شنبه و اگر دو بانه چهارشنبه بطول کشد و اگر
 سه بانه و اگر روز شنبه چهارشنبه است اگر دو بانه شنبه
 و اگر سه بانه چهارشنبه بطول کشد و اگر یک بانه سه بانه
 روز سه شنبه چهارشنبه است اگر سه بانه شنبه و اگر
 چهار بانه و اگر یک بانه شنبه و اگر دو بانه شنبه
 اگر روز شنبه

چهارسده است اگر یک باشد به شوم اگر دو باشد چهارست
 و در صد کند اگر سه باشد بمبرد اگر در صد چوبه باشد هشت
 اگر سه باشد چهارست بطول کند اگر دو باشد به شوم اگر یک باشد
 بمبرد و اگر در صد چوبه چهارسده اگر سه باشد به شوم و اگر چهار
 بمبرد و اگر یک باشد چهارست بطول کند و اگر در صد چوبه
 شده اگر سه باشد بمبرد و اگر دو باشد چهارست بطول کند و اگر
 یک باشد به شوم و الله اعلم اگر در این احوال معلوم
 و ضربا باغ است در یک روز می خانا کند و یک روز باغ معلوم
 اگر شش چارغاب آید یکانه در هشت و در هشت یکانه

۶	۷	۸
۹	۵	۱
۴	۳	۸

در این روزها
 در این روزها
 در این روزها

در احکام فروع عقوبت محمد ص ۱۷

صفہ دور ۱۸ نور ۱۳ ۱۴ ۱۵ جول ۱۶۱۵

۱۲ سرطان ۱۹۷۰ء

سبب ۴۵ نصف روزم میزان ۶۷۲

۲۹ نو عفر ۲۴ ۲۸۶۷ قوس ۲۴ ۲۷۲۶

صفت روز یکم

۲۶ نصف روز ۲۳ حوت نصف روز ۲۲ ۲۱ ۲۰

حافظ

از حضرت امیر ۳ دوست کہ ہر کراچی میں آید و خواہ

که چشمتان بکنید و بدیدارید ایند با بریزد و در استخوان و در استخوان

و نه سطر نقطه کمند و نه شمار و باین طریق که سطر اول

لہذا دوم و حویم در رسم میبزنند با این طریق

٩٢٥

٩٢٦

٩٢٧

٩٢٨

٩٢٩

٩٣٠

٩٣١

٩٣٢

٩٣٣

٩٣٤

٩٣٥

٩٣٦

٩٣٧

٩٣٨

٩٣٩

٩٤٠

٩٤١

٩٤٢

٩٤٣

٩٤٤

٩٤٥

٩٤٦

٩٤٧

٩٤٨

٩٤٩

٩٥٠

٩٥١

٩٥٢

٩٥٣

٩٥٤

٩٥٥

٩٥٦

٩٥٧

٩٥٨

٩٥٩

٩٦٠

٩٦١

٩٦٢

٩٦٣

٩٦٤

٩٦٥

٩٦٦

٩٦٧

٩٦٨

٩٦٩

٩٧٠

٩٧١

٩٧٢

٩٧٣

٩٧٤

٩٧٥

٩٧٦

٩٧٧

٩٧٨

٩٧٩

٩٨٠

٩٨١

٩٨٢

٩٨٣

٩٨٤

٩٨٥

٩٨٦

٩٨٧

٩٨٨

٩٨٩

٩٩٠

٩٩١

٩٩٢

٩٩٣

٩٩٤

٩٩٥

٩٩٦

٩٩٧

٩٩٨

٩٩٩

١٠٠٠

١٠٠١

١٠٠٢

١٠٠٣

١٠٠٤

١٠٠٥

١٠٠٦

١٠٠٧

١٠٠٨

١٠٠٩

١٠١٠

١٠١١

١٠١٢

١٠١٣

١٠١٤

١٠١٥

١٠١٦

١٠١٧

١٠١٨

١٠١٩

١٠٢٠

١٠٢١

١٠٢٢

١٠٢٣

١٠٢٤

١٠٢٥

١٠٢٦

١٠٢٧

١٠٢٨

١٠٢٩

١٠٣٠

١٠٣١

١٠٣٢

١٠٣٣

١٠٣٤

١٠٣٥

١٠٣٦

١٠٣٧

١٠٣٨

١٠٣٩

١٠٤٠

١٠٤١

١٠٤٢

١٠٤٣

١٠٤٤

١٠٤٥

١٠٤٦

١٠٤٧

١٠٤٨

١٠٤٩

١٠٥٠

١٠٥١

١٠٥٢

١٠٥٣

١٠٥٤

١٠٥٥

١٠٥٦

١٠٥٧

١٠٥٨

١٠٥٩

١٠٦٠

١٠٦١

١٠٦٢

١٠٦٣

١٠٦٤

١٠٦٥

١٠٦٦

١٠٦٧

١٠٦٨

١٠٦٩

١٠٧٠

١٠٧١

١٠٧٢

١٠٧٣

١٠٧٤

١٠٧٥

١٠٧٦

١٠٧٧

١٠٧٨

١٠٧٩

١٠٨٠

١٠٨١

١٠٨٢

١٠٨٣

١٠٨٤

١٠٨٥

١٠٨٦

١٠٨٧

١٠٨٨

١٠٨٩

١٠٩٠

١٠٩١

١٠٩٢

١٠٩٣

١٠٩٤

١٠٩٥

١٠٩٦

١٠٩٧

١٠٩٨

١٠٩٩

١١٠٠

١١٠١

١١٠٢

١١٠٣

١١٠٤

١١٠٥

١١٠٦

١١٠٧

١١٠٨

١١٠٩

١١١٠

١١١١

١١١٢

١١١٣

١١١٤

١١١٥

١١١٦

١١١٧

١١١٨

١١١٩

١١٢٠

١١٢١

١١٢٢

١١٢٣

١١٢٤

١١٢٥

١١٢٦

١١٢٧

١١٢٨

١١٢٩

١١٣٠

١١٣١

١١٣٢

١١٣٣

١١٣٤

١١٣٥

١١٣٦

١١٣٧

١١٣٨

١١٣٩

١١٤٠

١١٤١

١١٤٢

١١٤٣

١١٤٤

١١٤٥

١١٤٦

١١٤٧

١١٤٨

١١٤٩

١١٥٠

١١٥١

١١٥٢

١١٥٣

١١٥٤

١١٥٥

١١٥٦

١١٥٧

١١٥٨

١١٥٩

١١٦٠

١١٦١

١١٦٢

١١٦٣

١١٦٤

١١٦٥

١١٦٦

١١٦٧

١١٦٨

١١٦٩

١١٧٠

١١٧١

١١٧٢

١١٧٣

١١٧٤

١١٧٥

١١٧٦

١١٧٧

١١٧٨

١١٧٩

١١٨٠

١١٨١

١١٨٢

١١٨٣

١١٨٤

١١٨٥

١١٨٦

١١٨٧

١١٨٨

١١٨٩

١١٩٠

١١٩١

١١٩٢

١١٩٣

١١٩٤

١١٩٥

١١٩٦

١١٩٧

١١٩٨

١١٩٩

١٢٠٠

١٢٠١

١٢٠٢

١٢٠٣

١٢٠٤

١٢٠٥

١٢٠٦

١٢٠٧

١٢٠٨

١٢٠٩

١٢١٠

١٢١١

١٢١٢

١٢١٣

١٢١٤

١٢١٥

١٢١٦

١٢١٧

١٢١٨

١٢١٩

١٢٢٠

١٢٢١

١٢٢٢

١٢٢٣

١٢٢٤

١٢٢٥

١٢٢٦

١٢٢٧

١٢٢٨

١٢٢٩

١٢٣٠

١٢٣١

١٢٣٢

١٢٣٣

١٢٣٤

١٢٣٥

١٢٣٦

١٢٣٧

١٢٣٨

١٢٣٩

١٢٤٠

١٢٤١

١٢٤٢

١٢٤٣

١٢٤٤

١٢٤٥

١٢٤٦

١٢٤٧

١٢٤٨

١٢٤٩

١٢٥٠

١٢٥

اگر یک بماند عشق بر چهره در رد امر مکتوب و بمرد و رس
 و اگر دو بماند عشق تیرج در رد و در چهره از آن منت برگردد
 و اگر سه بماند عشق بهش در رد قطع نظر کند و مطلق
 متوجه نشود و اگر چهار بماند عشق بر حل در رد مراد باید
 و اگر پنج بماند عشق تیرج در رد آن کار ساخته شود و اگر شش بماند
 بعمر عشق در رد و در چهار و در ساخته شود و اگر هفت بماند
 لعطارد عشق در رد مراد شش بهیل و جی مراد و اگر هشت
 بماند مذنب عشق در رد و در آن هم رنج باید و مراد بر
 داد و پس فلک به جهانت

چون کی کار و مهر باشد و متروک باشد این سگدر ادرش
 فتنه و چشم بر هم بند و بان قصد نکشت بر یک از مرغ
 خانه است اگر نکشت بر خانه سرخ آید در آن
 کارش و کند و اگر بخانه سبب هر آید ترک آن کار
 کند که سپار بر بست برادرده و از مهر

سوره ۱	سوره ۲۲	سوره ۳۴	سوره ۳	سوره ۵۴	سوره ۶
سوره ۳۵	سوره ۷	سوره ۲۷	سوره ۷۸	سوره ۱۱	سوره ۷
سوره ۴۵	سوره ۲۴	سوره ۱۵	سوره ۶۳	سوره ۱۴	سوره ۲۳
سوره ۱۹	سوره ۱۶	سوره ۲۱	سوره ۲۲	سوره ۱۸	سوره ۱۴
سوره ۱۵	سوره ۴۲	سوره ۱۲	سوره ۹	سوره ۲۹	سوره ۲۰
سوره ۳۱	سوره ۴	سوره ۲	سوره ۲۳	سوره ۵	سوره ۳۲

بغیر از این باب

نیز میگویند

تو در باب دست میبندی
 هر که بگرفت بر این مارا
 او را دور بماند زین
 و بجنبش کند نو مداف
 دست و این مکر در راه مرو
 تاج در زیر پا بر خیزد
 کفش در زیر سر نو جابره
 در راه

برخ آئینه نو به دم که سحر مهر تو بد جفا کم
 آینه به بند و سبزه بنشین و بپوش شورت
 سر به تکیه تو خواب بکنم ^{آینه از آینه} اخ نفس را در آتش بکنم
 شب در آینه رو خوش منین سبب بپوش منین
 کدر یک میان در زن شانه زن بر پیش خویش
 پای بر ریزه فلم شنی خاکه رویه بخانه جان من
 کنی کار باب عتبه مخبر بر رخ کداجه ^{دو سب}
 عورت خفه بر دمان ^{بزنند که او فرزند} اهر عتبه ده بخانه تو
 شب صبحه باز خام مخور روز بد رخت تو بپوش مهر
 به بکنم چونکه ملک نتوا ^{بپوشد که بپوشد} ملک و بد را نوع عتبه ده
 تو مکن عتبه و دروغ بکن ^{بپوشد که بپوشد} هر خود را از بعض کنه شو
 بر سر بار آینه مشاش ^{بپوشد که بپوشد} سر خود را سینه تو متر اثر
 چهارشنبه بکیر تو ناخن روزا گونه نیز نوک مکن
 و روز نواز بهمت در بکن ^{بپوشد که بپوشد} دلت در بادت سحر خن

خن و خن و خن
 خن و خن و خن

خن و خن و خن

خن و خن و خن
 خن و خن و خن
 خن و خن و خن

هج کنت چه پنهان نیست باکدم هذا را باز نیست

منت نه یوم انما من عمره انما

فبدا انما من شهره انما من شهره انما

انما من شهره انما من شهره انما

من الف انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

من شهره انما من شهره انما من شهره انما

شرح دعای امّ الصّیّان

که زوز حضرت رسول^{صلی} در مسجد نشسته بود که ناگاه
شخصی مهبینی نزد او آمد و سلام کرد حضرت
جواب باز حضرت پرسید که تو کستی گفت من از شما
امّ حضرت رسول فرمید که تو دروغ میگوئی دیوی
یا پسر درانی سخن بودند که چه بیک بیامد و سلام
کرد گفت یا رسول الله درود و سلام حق تعالی
بر شما باد بعد از درود و سلام بفرماید که این
شخصی عجب است از او سؤال کنی که قدرت
حق تعالی^{بهنرمت} پس حضرت رسول فرمود که نام تو
گفت امّ الصّیّان و مقام من نزدیک خود
کان و زمانست که زاینده باشی و کردگار
مخلوع میکنم و زمان^{تو} آمارم آرام و صفا
کنم و دیرانگی و صرح و درسد و در

و مرضهای عجیب و غریب بایشان دهم و هیچکس دوا نداشت
 ایشانند و علتها بر آنکه انهم و هر که نه اعطای ایشان را
 بزرگ کنم چنانکه گویند این چارواست و کسی نداند که این
 چیست و دیگر زنا را ببریم و دل ایشان را ببرم و بر سر
 ایشان بیاورم و گویند و دیگر فضا و عمارا و سوسه کنم تا بخت
 و صفت و غل کنند در دست نبوده باشد و دیگر جسم
 ایشان شب بر سر و در غفلت آن زنم تا بجا آید
 بپزند و گویند که ما فقط شد انفعلم می باشد و دیگر بر سر
 را بپزند و گویند که ما فقط شد انفعلم می باشد و دیگر بر سر
 مریم و در دریا ایشان ترا غرق کنم و دیگر در پلها و دره ها
 و کوهها مقام میکنم و مرد مرا غلط اندازد پس خانها
 سازم و این کارها تمام در دست من باشد و بسیار
 کتا را از راه ببرم و از غار و دوز کنم و بقیض اندازم
 حضرت رسول فرمود که یا علی این را بقتل برسان جبرئیل

عرض کند

جبریل عرض کرد که یا رسول الله حققت مدام میرساند
 که ما اولاً بجهت کار افریدیم گفتن او روانست
 از رسول گفت که دفع او بچه توان کرد پس حضرت رسول
 اولاً نزد یک خوطبید و فرمود که بان فرماید که مرا برا
 ستی بخلف فرستاد است خبر ده که اگر امت من بدست
 تو گرفتار شوند دفع او بچه توان کرد ام الصبیان
 گفت بحق ان خداوندی که مرا بر این بنی خلیف فرستاد
 است که هر کس این مشکل را با خدا صی در است بآ
 نگاه دارد اگر نتواند خداوند از شر من ایمنی کرد و
 دارنده این شکل از شر و بد و پر و از شر جن و انس
 و مقتاد و دولت ایمن باشد و بهیچ بابی گرفتار نشود
 و دارنده این دعا در آب عرق نشود و در آتش
 نسوزد و بر جمیع دشمنان مظهر و منور گردد پس حضرت
 رسول اثره با مبرالمؤمنین کرد و در هر دو میگفت

رقم مکرر و این دعا بیان امت منتشر شد

رقم مکرر و این دعا بیان امت منتشر شد
الْعَامَّ النَّبِيَّ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَإِلَى اللَّهِ وَهَذَا
كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَمِنْ
نَفْسِ خَانِمِ السُّلْطَانِ ابْنِ دَاوُدَ وَ
عَلَيْهَا السَّلَامُ وَهُوَ مَلِكُ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ
وَالنَّبَاتِ طِبْنَ وَكُلِّ بَنَاءٍ وَعَوَاجِ
وَإِلَى جَمِيعِ صَافِي الرِّضَى بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى
وَعَزَّ وَجَلَّ وَيَا نَبِيَّ كَأَن يَكُونَ لَهَا حَبْ
هَذَا الْكِتَابِ وَمِنْ أَنْزِلِ وَالتَّوْبَةِ
وَالْعِلِّ وَانْ وَالْعِلِّانِ وَالْعِدْلَانَ وَ
أُمِّ الْقَيْنَانَ وَمِنْ الدَّيْهِشِ وَالْأَبُوشِ
وَالْأَهْرَيشِ وَجَمِيعِ الْأَرْوَاحِ الْخَبِيَّةِ
لِخَبْنَةِ الْخَبِيَّةِ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِأَمْعَانِشِينَ

وَالْأَرْوَاحُ أَنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ مِنْ أَرْوَاحِ الْيَهُودِ
 دِيَّةً فَإِنِّي عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بَوَيْتَكُمْ وَبَنِيكُمْ
 سَيِّدَ الْعِلْمِ وَكِتَابَكُمْ التَّوْرَةَ فَتَبَارَكَ
 اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ وَأَنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 مِنْ أَرْوَاحِ النَّصْرَانِيَّةِ فَإِنِّي عَزَمْتُ
 عَلَيْكُمْ وَبَوَيْتَكُمْ وَبَنِيكُمْ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَكِتَابَكُمْ الْإِنْجِيلَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ
 أَحْفَظَ الْخَائِفِينَ وَأَنْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ مِنْ
 أَرْوَاحِ الْمَجُوسِيَّةِ فَإِنِّي عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ
 بَوَيْتَكُمْ وَبَنِيكُمْ ذَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَكِتَابَكُمْ
 الْبُحُورَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتُمْ
 إِنْ كُنْتُمْ مِنْ أَرْوَاحِ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُتَابِعِينَ
 فَإِنِّي عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بَوَيْتَكُمْ وَبَنِيكُمْ
 وَأَحْسَنَ الْفُتَحَاءِ وَبَنِيكُمْ وَرَسُولَكُمْ

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَسَلَّمْ وَكَفَا بَكُمْ الْفُرْآنَ الْعَظِيمَ وَبَعِثْتَهُ
 وَقَرَأْتَهُ وَمِنْ أَعْظَمِ الْفُرْآنِ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْهَاءُ
 وَاحِدٌ أَحَدٌ وَمَلَكًا قَادِرًا فَاهِرًا وَ
 مَلِكًا عَزِيزًا نَصِيرًا مُبْعِدًا لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَكُنَّا مِنْ أَتَمِّ
 وَكَذَلِكَ سَجَى الْمُؤْمِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ الْغَيْبُ الْمَعْنَى الْعِلَى الْعَظِيمُ الْكَبِيرُ
 الْعَلِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَيَّانُ الْمَنَّانُ لَا
 حُدَّ الْقَصْدُ الْوَاحِدُ الْقَهَّادُ يَا
 مُفْتَدِرُ الْفَرْدُ الْمَعِزُّ الدَّلِيلُ الَّذِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا شَيْءٌ

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي
يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ ۝ صَوَّ الْجَبَّارِ الْقَدِيمِ وَالشَّامِ
الْعَلِيمِ وَالْقَهَّارِ الْقَوِي الْعَظِيمِ
شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ وَالْمَلِكُ وَالْمَلِكُ
الْعَلِيمُ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْغَوِيَّ الْحَكِيمَ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ
 خَتَمْتُ بِهِدَى التَّوْحِيدِ بِسْمِ اللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْعَالِي الْمُنْتَعَالِ تَعَالَى
 اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ وَبِاسْمِ مُحَمَّدٍ ^{صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ}
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَتَبْتُ لَهَا كَثِيرًا كَثِيرًا ذَكَرْتُ وَبِاسْمِ
 مَنْ خَلَقَ عَلَيْهِ هَذَا صَفِيرًا وَكَبِيرًا ذَكَرًا
 وَأُنْثَى حُرًّا وَعَبْدًا أَوْ بِحَقِّ اللَّهِ تَعَالَى
 وَبِحَقِّ خَاتِمِ سُلَيْمَانَ ابْنِ دَاوُدَ وَعَبْدِهِمْ
 وَبِحَقِّ خَاتِمِ أَصْفُ ابْنِ بُو خَيَا وَبِخَاتِمِ
 شُعَيْبِ ابْنِ بِيخَاتِمِ بِيخَا وَبِخَاتِمِ يَعْقُوبَ
 وَدَاوُدَ يَا إِيَّاكَ بَشَّرْتُ بِغُلَامٍ ائْتَمَهُ
 بِيخَا لَمْ يُجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلِ سَمِيٍّ وَبِخَاتِمِ
 مُوسَى ابْنِ هَارَانَ وَبِخَاتِمِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
 وَبِخَاتِمِ مُحَمَّدٍ وَبِحَقِّ مَا تُنَادُوا بِهِ نَشْرَةً

سُورَةُ وَائِي

سُورَةٍ وَآيَةٍ وَحُرُوفًا وَكَلِمَةً وَأَمْرًا وَ
نَهْيًا وَنَاسِيخًا وَهَوَ صَسُو حَامِنُ الْقُرْآنِ
يَا ذَا الْحِكْمِ وَالْإِكْرَامِ وَالْجَمَالِ وَالْإِجْهَادِ
لِيَهْدِيَ أَخْفِظْ عِنْدَكَ وَفِي عِنْدِكَ
مِنْ هَذِهِ الْآيَةِ الْقَصِيبِ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ
وَمِنْ شَيْءٍ وَمِنْ كُلِّ آفَاتِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَمِنْ جَبَلَيْهَا وَسَهْلَيْهَا
وَحَرَاتِهَا وَعَمِيرَاتِهَا يَا غِيَاثَ الْمُتَعِيسِينَ
يَا حَارِ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ
يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ وَيَا مُرَبِّعَةَ الْمَلَكَةِ
لِمُسْلِمِينَ وَبِحَقِّ إِيَّاهُ مِنْ سُبُلِهَا إِنَّهُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَلَا تَعْلَمُونَ
وَأَنْتَ نَبِيٌّ مُسْلِمٌ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ
أَنْتَ مُلْحَاثُكَ أَنْبِيَّ كُنْتَ مِنَ الطَّالِبِينَ

يَا إِلَهَ إِلَهَ الْآلَتِ الْكَرِيمِ الدَّيَّانِ لِيَوْمِ
الَّذِي تَبَيَّنَ يَا إِلَهَ الْوَلِيِّينَ وَالْآخِرِينَ بِحَقِّ
السَّبْعِ نَسَبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَ
إِلَهَ الْعَالَمِينَ بِحَقِّ كَهْلِعَصَى
حَمَتْنِي وَطَهْ وَلَيْسَ وَفٍ وَنَ بِحَقِّ
الْأَلُوَاحِدِ الْإِخْلَاقِ الصِّدْقِ الَّذِي
يُكَلِّمُ بَلَدًا وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ
كُفُوًا أَحَدٌ بِسْمِ الَّذِي لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ كَانَتْهُمْ يَوْمَ
يَبْرُؤْنَهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى
كَانَتْهُمْ يَوْمَ يَبْرُؤْنَهَا مَا عُدُّوْنَ لَمْ
يَلْبِسُوْهُ إِلَّا سَاعَةً مِنْ بَلَاءٍ فَهَلْ
يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ يَا
مُخْلِصِي عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ خَلِّصْ مِنْ عَذَابِ
عَلَيْهِ هَذَا

عَلَيْهِ هَذَا الْكِتَابُ بِسْمِ اللَّهِ وَيَا اللَّهَ
 وَمِنْ اللَّهِ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ
 مُنْهَمِرٍ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَإِذَا
 نَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ رَوِ
 يَوْمَ نَشْفَقُ السَّمَاءَ بَالُهَا وَمُنْزَلَ
 الْمَلَائِكَةِ تَنْزِيلًا الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ
 الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ إِنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ثُمَّ
 شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا فَاثْبَاتْنَا فِيهَا
 جِبَالًا وَعِثَابًا وَزُبُرًا وَأَحْلَوْ
 حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا وَفَوَيْحًا وَأَسْطَبَاتًا
 مَا تَكْفُرُونَ لَكُمْ فَاذْجَابَتْ
 الصَّاحَاتُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيَفْقَرَنَّ لَكَ
 مَا قَدْ كُنَّ مِنْ دُونِكَ وَمَا نَاخِرُ

وَيَتِيمَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَمْلِكُ صِرَاطَ مُسْلِمًا
وَيَنْصُرُكَ اللَّهُ تَقْصِرُ عَجْرًا أَوَّلَ
بِرُّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ السَّمَوَاتِ وَلَا
رَضَى كَمَا تَارَتْ نَقًا وَفَتَقْنَا هُمَا وَجَعَلْنَا
مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذْ أَسْمَا
عَاشَقَتْ وَأَذِنَتْ لِي تَهَاوَوْحُشَتْ
وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ وَأَلْقَتْ مَا
فِيهَا وَتَخَلَّتْ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ
وَبِالْحَقِّ نَزَّلَ إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي
نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَيَسْمِ اللَّهُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 وَالْعَرْشِ الْمَجِيدِ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ
 رَبِّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ
 وَعِزِّي رَافِيئِيلَ أَعِيذُ مِنْ عَذَابِهِ
 كُنْتُ هَذَا بِأَسْمَاءِ اللَّهِ الْأَكْبَرِ
 بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّمَانِيَةِ الْكُبْرَى
 بِحَاوِصِ هُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاحِشٌ وَلَا
 شَمَاءِ اللَّهِ الْحُسْنَى وَبَعْرَتِ مَلِكِ
 اللَّهِ وَجَبْرُوتِهِ وَعَظَمَتِهِ وَعِزَّتِهِ
 مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ أَحَدُ بَنَاتِهَا
 إِنَّ مَرَّتِي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمِنْ
 شَرِّ الثَّمَانِيَةِ وَالطَّاهِرَةِ وَالنَّاطِقِ
 وَالظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ وَالشَّاهِدِ وَالْغَائِبِ
 يَبُّ وَالْغَائِبُ وَالْغَائِدُ وَالرَّابِعُ وَمِنْ شَرِّ

بِحَاوِصِ هُنَّ بَرٌّ وَلَا فَاحِشٌ وَلَا

كُلِّ خَائِبَةٍ فِي الشَّجَرِ وَالْمَرْ وَالْبَرِّ وَالْجَبْرِ
 أَجْمَعٍ أَوْ عَرَبٍ أَوْ فَصِيحٍ أَوْ ثَائِمًا أَوْ ثَائِمَةً
 أَوْ ثَائِمًا أَوْ ثَائِمَةً صَاحِبَ الصَّارِبِ
 أَوْ سَائِلِ الظُّلُمَاتِ بَلِّغْ مَا بَلِّغِ الْمُبْلَغِ
 خَطَابًا وَتَعْمَلْ بِهَا وَتَقْلُهَا أَعْيُنُكَ بِذَلِكَ
 مَنْ عَلَنَ عَلَيْهِ كَيْفَانِي هَذَا أَهْوَى وَخَطِّ
 حَبَّتْ كَانَ وَحَبَّتْ مَا كَانَ أَوْ كَانَتْ
 مَا كَانَ وَاللَّهُ يُعْزِزُهُ وَاللَّهُ وَلِيُّهُ
 وَحَافِظُهُ وَحَارِثُهُ وَعَافِيهِ دَائِمُهُ
 مُحِبُّ أَوْ نَقْصِ أَمْرٍ أَوْ عَمَلٍ شَأْنُهُ
 لَا تَوْفَى إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا فَيَّ
 فَخْتُ تَبَا لِلَّهِ حَمْدٌ وَأَعِيدُ بِاللَّهِ
 الْإِحْدَى الْقَمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 بِكُنْ لَهُ كَفْوًا أَحَدٌ وَأَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

مِنْ سِرِّ

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَائِبِي إِذَا
 وَتَبَ وَمِنْ شَرِّ نَفَاسَاتٍ فِي الْعَقْلِ وَمِنْ شَرِّ
 حَامِلِي إِذَا حَسَدَ وَأَعْيَدَ بَرِّ النَّاسِ
 وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَاسِ الَّذِي
 يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ
 الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ اللَّهُمَّ حَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ
 الْعَظِيمِ حَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَبْدِكَ وَرَسُولِ
 لِكَ يَا مُحَمَّدُ مِنْ عِنْدِكَ وَمَدَدِي
 وَعَلَيْكَ أَتَوَكَّلُ فَأَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا دَائِمَ الْأَبَدِ الْخَفِيِّ
 أَبْلَ عَدَدٍ مِنْ فِيهِ يَلِدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ
 وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ لَفْظٌ أَحَدٌ يَا
 اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ

يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ
يَا مَالِكُ يَوْمَ الدِّينِ يَا قُدُّوسُ
يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيَّمُ يَا غَنِيَّ
يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا قَظِيْمُ يَا رَحِيْمُ
الْوَحِيْدُ اَللّٰهُمَّ اَحْفَظْ حَاضِرِيْ هَذَا
اَتَهَيِّكُلْ مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ وَالْمَرَضِ وَالْعِلَلِ
وَالْجُنُوْنِ وَالْوَسْوَ سَةِ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ
وَالْاِنْسِ وَمِنْ شَرِّ اَفَاتِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ بِحَقِّ اَيَاتِكَ الْعَظِيْمَةِ وَبِحَقِّ
اَلَا اِلَهَ اِلَّا اَللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ
لَهُ اَللّٰهُمَّ اَحَدٌ قَدَرٌ وَرَاحِبًا
قَوْمًا دَائِمًا اَبَدِيْدُكَ الْخَيْرُ وَ
هُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَبِحَقِّ
اَسْمَائِكَ الْعَظِيْمَةِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُكْشِفَ وَتُبَاعِثَ مَا بَقِيَ هَذَا الْوَعْدُ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعِيْنَ بِمَا شَاءَ

شرح دو عارضین مغربی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
روایت میکنند ائمہ بحق امام جعفر الصادق
از رسول خدا که هر که سوره یسین مغربی را با این
طریق بخواند جمیع مرادات دینور و افروز او حاصل
شود بتوفیق الله تعالی و اگر کسی هفت مرتبہ این
سوره بخواند و بر سنگ آسیا و مدبرمانه الله تعالی
سنگ آسیا بپاشند و اگر کسی این سوره را با آب روان
بخواند و بر آن آب وضو سازد و دو رکعت نماز بکند
و در رکعت یکبار این سوره بخواند اگر همه عا
لم را آب بکشد آن شخص در روز آفتاب بند
المرور نزد فرمان الله تعالی و اگر این
سوره را هفت بار بخواند و بعد از آن بگوید
که خداوند کسی را با فلان سلطان سازد

من بیاید در حال حاضر که دانش بقدر خدا شالی
 و اگر این سوره هفت بار بخواند و بر کاغذ پاکیزه که با
 طهارت باشد بنویسد و در یقین کند و هفت بار
 دیگر پس از بخواند با اعتقاد درست انگاه کاغذ
 بگردانند و عجااینها بیند که نصف در است نیاید
 و اگر کسی این سوره بنویسد و در باز و راست
 بندد دست و دشمنی حمد خدای حق منور کردند
 و اگر کسی خواهد که بخت دولت بر ورکش ده کرد
 دو رکعت نماز بخواند و هر رکعتی یکبار این سوره
 بخواند و آن نماز را روز سه شنبه یا پنجشنبه یا جمعه
 بگذارد که بخت دولت بر ورکش ده کرد
 انشاء الله و این مجرب است و اگر از جهته غایب
 این سوره را بخواند بیست یکبار آن غایب است
 و بزود در آید و اگر سوره را بر کاغذ بنویسد

و مجوم کرد و در بازو دیگر بستند و عجا پنهانیتند و در نزد
 حقایق عزیز و کرامت باشد و اگر خواهد زود تر از آن کند بکشدش
 از دوشش بخواند که استر عظیم دارد و دیگر که این روز را در
 ثباته روز یکبار بخواند با هفت بار بخواند چنان باشد که قسم
 قرآن کرده باشد و پیوسته در رون حق تعالی بدهد باشد
 و اگر این تمهید با بخواند روز فراخ شود و اگر متاع فرد
 خشنی داشته باشد که فریدار نباشد این نوره را پهل
 بخواند و بران دمد باز آری پیدا شود و سود بسیار
 بیند و اگر مردی کسیر بسته باشد که بهیچ وجه
 ده نشود باید که هفت روز این نوره را بنویسد
 و بخورد که ده شود و ان شاء الله و هر علم که در
 درون در باشد دفع شود و اگر کسی دست تنگ
 و بی مهر باشد بعد از نماز فتنی این نوره را یکبار بخواند و صد
 طوأت بر صورت رسول فرستد حقیقتاً نه و تعالی روز بروز

بر در فراخ گردانند و غنی گردد که لا یحتاج ابدا و اگر کسر
 همیشگی که چاره افانند این سوره را بر عفران و کلاب
 بنویسد و بشوید و بخورد دل قوی گردد و هر چه بشتوید بگوید
 و فراموش نکند و اگر آن سوره را بنویسد و بر درخت کبانه باغ باشد
 بیاویند که آفت بان باغ نرسد و در خانه آن سوره باشد و بگوید
 و جن و انس و کزنده آسیب نرسد به اهل خانه و مالی آن فرمان
 اله تعالی و اگر کس را فرزند بخت نشود باشد و غانده این سوره را
 بر عفران و کلاب بنویسد و در موم کبک و در آب اندازد و زنا زان
 آب بخورد و شود بر نیکو و نگاه در باز در رات بندد و با تو هر صحبت کند
 فرزند بوجه آید فرمان اله تعالی و اگر کس را همیشگی با عفتا در
 بخواند و شک نیارد در ساعت مسترا قیام کند اله مرادش حاصل
 شود و مقصودش در دل دارد به پد و که از کار بسته بماند و اگر
 کسی فاجعه کسی که جمله پر روضه و انس منور کرد در صبح به
 مرتبه بخواند مراد حاصل گردد و اگر کس را روعقب کزیده باشد

هفت بار این سوره

هفت بار این سوره را بخواند و در آب زند و آب این را بخورد
 شفا یابد و اگر کسی نتواند بخواند بگوید بر پشت آهوی نافه
 دارد و سحر فرزند بر درزند و اگر خواهد که زبان بر زبان
 بسته شود خاک از دو کور کهنه بردارد و یکبار این سوره بخواند
 و آن خاک را کلی کند و به دیوار انگلی زند یا بیا و نزد زبان انگلی
 بسته شود و بجز نتواند گفت و اگر کسی چهره یا متاعی
 داشته باشد که فریدار نباشد و کل داشته هفت بار
 این سوره را بخواند و در آن دهنه یا ریشی رواج کرد و دهه
 و زخمه شد بفرمان خدا اینعالی و خاص این سوره
 بسیار است از هزار یک تعلیم نماید و منحصر کردیم
 تا خواننده یا نویسنده را تسبیح نماید و الله اعلم
 بالصواب و علیه توکل و الله متاب
 هذا دعا ی الله الخ الخ الخ الخ الخ
 لیسن لیسن لیسن لیسن لیسن لیسن

وَأَقْرَبُ إِلَى الْحَكَمِ إِنَّكَ مَعَهُ الْمَرْسَلِينَ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ تَنْزِيلُ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
لَتُنذِرُنَّ قَوْمًا مَا أَنتَ بِآيَا وَهُمْ فَهُمْ
غَافِلُونَ لَقَدْ خَفَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّا جَعَلْنَا فِي آصُنَا فُجُورٍ
أَعْلَى الْأَفْهَى إِلَّا أَذْقَانِ فُجُورٍ مَقْبُورٍ
وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ
سَدًّا فَأَغْشَيْنَا فُجُورَهُمْ فَهُمْ لَا يَصِيرُونَ وَسَوَاءٌ
عَلَيْهِمْ عَاثَدْتَ نَفْسَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ
وَخَشِيَ إِلَى اللَّهِ الْهَيْبَةَ فَتُؤْتِيَهُ مِمَّا فُتِنَ بِهِ
وَأَنَّا نَحْنُ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ وَتَلْبَسُ مَا تَدْعُو
وَأَنَّا نَمَارُهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ
مُبِينٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَّيْنَاهَا وَالنَّجْمِ
 إِذَا جَلَّيْنَاهَا وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا وَالسَّمَاءِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَالْأَرْضِ وَمَا عَلَيْهَا وَنَفْسٍ
 وَمَا سَوَّاهَا فَأَنْهَسَا لَهُمَا فَجُورَهُمَا
 تَقْوَاهُمَا قَدْ أَفْلَحَ مَنْ ذَلَّيْنَاهَا وَقَدْ خَابَ
 مَنْ دَسَّيْنَاهَا كَذَبَتْ تَمُودُ بِطَوَائِفِهَا إِذَا
 انْبَعَثَ أَشْقَاهَا فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
 نَاقَةُ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا فَكُنْ بَوَّاهُ فَتَقَرَّوْهَا
 فَدُمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَذَّسِّبُهُمْ
 فَيَهَاؤُا لَا يَخَافُ عِقْبَهَا وَأَقْسَمَتْ رَهْوُ
 قَا وَأَقْسَمَتْ عَلَيْهِمْ يَا كَرُفُ بَرَّ سَائِلِ
 اللَّهُمَّ سَخِّرْ لِي قَلْبَ فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ
 عَلَيَّ حَبْلِي بِحُرْمَةِ سَوْدَةَ ابْنِ عَجْمَةَ
 اِسْمِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مَمْنَةِ نَبِيِّكَ

كَجَعَلْنَاهُمْ نَارَ لَهَبٍ وَاصْرَبْ لَهُمْ مَقَلَّ اصْحَابِ الْقَرْيَةِ
اِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ اِذَا رُسُلُنَا الْيَهْيَمُ
اَسْنَانُ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَفَرْنَا بِثَابِتٍ فَقَالُوْ
اَنَا الْبُكْمُ مَرَّ سَلُوْهُ قَالُوْ مَا اَنْتُمْ اِلَّا
بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا اَنْزَلَ الْغَمَامُ مِنْ شَيْءٍ وَاِنْ
اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُوْنَ قَالُوْ مَا نَبَا يَعْلَمُ اَنَا الْبُكْمُ
لَمْ سَلُوْهُ وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ
بِسْمِ اللّٰهِ اَلْحَمْدُ اِلَى حَيْثُ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ
فِرْعَوْنُ لَا اَعْبُدْ مَا تَعْبُدُوْنَ وَلَا اَنْتُمْ
عَابِدُوْنَ مَا اَعْبُدُوْا لَا اَنْ عَابِدُ مَا عْبُدُ
تَنْتُمْ وَمَا اَنْتُمْ عَابِدُوْنَ مَا عْبُدُ لَكُمْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الدِّينِ اَلْحَمْدُ اِلَى حَيْثُ يَا رَحْمَنُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا عَطُوفُ يَا جَلِيلُ يَا جَا
وَادُ يَا جَاعِلُ يَا اللّٰهُ اَجِبْ دَعْوَتِي

يَا حَسْرَتُ بَلْ أَنْتَ وَخَدَّامُكَ مِنَ الدَّخَانِ
 وَالْعَالَوِيَّةِ الْأَرْضِيَّةِ وَأَنْتَ أَمْرُهُ سَيِّمًا
 بَصِيرًا مُطِيعًا بِجُرْمِهِ إِلَى جَنِّ الرِّجْمِ
 وَيَحْقُ سَعْدُونَ الْعَطُونَ الْمَلِكُ الْوَكَلُ
 الْغَائِبُ عَلَيْكُمْ أَمْرُهُ هُوَذَا وَيَحْقُ مَهْطِلًا
 وَقَدْ مَنَّا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَعَمَلُنَا هَلَاءُ
 مَشْهُورًا وَأَقْبَمْتُ عَلَيْكُمْ يَا بَعْضَهَا بَلْ
 اللَّهُمَّ سَجِّدِي قَلْبَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 مَنَادٍ وَقَلْبَ فُلَانِ ابْنِ فُلَانٍ عَلَى مَحَبَّتِهِ بِحَقِّ
 اِسْمِ الْعَظِيمِ وَبِحُرْمَةِ حَوَاءَ وَبِحُرْمَةِ سَيْدِ
 رُبِّي بِنْدِ عَمِّ مَخْطُوبِي إِيَّا نَا نَجْمًا بِاللَّسِجِ وَ
 الطَّاعَةِ وَنَحْوِ قَالُوا إِيَّا نَا نَطِيرُ نَا مَكْرُ
 لِيْنِ شَتَّوْ كُنْ جَنَّتُمْ وَلَسَّكُمْ مَنَاعِدُ
 إِلَيْكُمْ قَالُوا طَائِرٌ كَرَّمَكُمْ أَيْنَ دِكْرَتُمْ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ
 رَجُلٌ يَبْعِي قَالَ يَا قَوْمِ انْبَسُتُوا لِمُرْسَلَةٍ
 اتَّبَعْتُمْ مِنْكُمْ قِسْطٌ عَلَيْهِ أَجْرٌ وَهُمْ مَوَدَّ
 ُونَ وَمَالِي لَا أُعْبِدُ الذِّبْيَ فَطَرَنِي وَلَا
 لِي بِهِ شُرَكَاءُوَيَا أَتُحِلُّ مِنْ دُونِهِ إِلَهَةٌ
 إِنْ يُرِيدِ إِلَى السَّحَابِ يَفِيضُ لَا تَنْفَعُ عَنْهُمْ إِفْعُهُمْ
 شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ إِنَّهُمْ إِذْ لَفِيَ ضَلَالٌ مُبِينٌ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ
 فَخَلِّ لِرَبِّكَ وَتَحَرَّوْا يَنْهَابَكُمْ هُوَ الْأَبَدُ
 مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ بِأَمْقَلَبِ الْقُلُوبِ أَجِبْ
 يَا سُبْحَانَ إِلَهِكَ أَنْتَ وَخُدَامُكَ مِنَ الْوَحَائِدِ
 وَالْعُلُوبِ الْأَرْضِيَّةِ وَأَنْتَ يَا رَحْمَنُ يَا
 لَكَ يَوْمَ الدِّينِ بِجُرْمَةِ الْمَلِكِ الْغَالِبِ عَلَيْكُمْ
 أَمْرٌ حَظِي وَبِجُرْمَةِ قَهْرٍ طَلُّ فَإِذَا جَاءَ

وَعْدُ رَبِّي حَقًّا وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ لَبِعَ قَوْلُنَا
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوْا لِيْ قَلْبٌ فَلَا اِنِّ اَبْنُ فُلَانٍ
عَلٰى صِحَّةٍ مُّجْرَمَةٍ سُوْرَةٌ بَيْنٌ وَبَيْنِهَا
سَمِ الْاِسْمُ عَظِيْمٌ وَبِحَقِّ خُرْمَةٍ بَيْنِيْكَ
طَلْحُوْشِ اِنِّيْ اَمْتُ بِرَبِّكُمْ فَاَسْمَعُوْنَ
قَبْلَ اَدْخِلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا اَيُّهَا قَوْمِيْ يَعْلَمُوْنَ
مَا عَفَّرَ لِيْ رَبِّيْ وَجَعَلَنِيْ مِنَ الْمَكْرُمِيْنَ
مَا اَنْتَ لَنَا عَلٰى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حَيْثُ
مِنَ السَّمٰوٰتِ وَمَا كُنَّا مِنْ بَيْنِ اِنْ كَانَتْ
الْاَصْحٰةُ وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ خَامِدُوْنَ
يٰۤاَحْسَرَةٌ عَلٰى اَعْيَادِ مَا بَالُكُمْ
مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا كَانُوْا بِهِ يَسْتَهْزِءُوْنَ
وَنَالِمُ بَرٍّ وَكَرًا فَلَمَّا قَلَبْتُمْ
مِنَ الْقُرُوْنِ اِنْهُمْ اِلَيْهِمْ لَا يَرْ

يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرٌ
 وَنَ وَآيَةٌ لَهُمْ الْأَرْضُ مَرْضَى الْمَيِّتَةِ أَحْيَا
 هَا وَآخِرُ حَتَامَتِهِ حَتَّافَتُهُ يَأْكُلُونَ
 وَحَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَحِيلٍ وَأَعْنَابٍ
 وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ لِيَسْمَعَ الثَّمَرُ
 وَلِيَحْمِلَتَهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ
 سُحَّانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا
 مِمَّا تَحْتُ الْأَرْضِ وَمِمَّا أَنْفُسُهُمْ
 وَمِمَّا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ
 مِنْهُ أَلْسِنَهُمْ فَأَبْصَارُهُمْ مَطْمَئِنُونَ وَ
 الشَّمْسُ تَجْرِي لِمُنَقَرٍ لَهَا ذَالِكُ
 تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَالْقَمَرُ قَدْ
 رَآنَاهُ غُلَازِلَ حَتَّى غَا دَخَلَ الْعُرْجُونَ
 الْقَدِيمَ لَا الشَّمْسُ تَنبَغِي لَهَا

لَيْتُ كَلُّو

أَنْ تُدِيرَكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ
 النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْحُونَ وَآيَةٌ لَهُمْ
 أَنْ تَخْلُقُوا ذُبَابًا مِنْهُمْ فِي الْفَلَكَ الْمَسْحُونِ وَ
 خَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِنْ
 نَسَا نَقَرُّهُمْ فَلَا يَصْرِحُوا لَهُمْ وَلَا لَهُمْ
 يَفْقَهُونَ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَى
 حِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِي
 بِكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَمَا
 نُنَبِّهِهُمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا
 كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا لِمَا نَشَاءُ اللَّهُ
 أَطِيعُوهُ إِنْ أَنتُمْ فِي ظُلُمٍ لَيْلٍ بِسْمِ اللَّهِ
 الْحَيِّ الْحَيِّ الْحَيِّ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ

فوان علی

اِنْ فَلَانِ عَلَيَّ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ سُورَةٍ لَيْسَ
 بِحَبَّةٍ مِنْكِ تَبْدُكَ تَسْتَجِبُ طُحْبُوشٍ وَ
 يَقُولُونَ نَبِيٌّ هَذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صِحَّةً وَاحِدَةً
 تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
 تَوْصِيَةً وَلَا اِلَّا اِلَى اَهْلِهِمْ ثُمَّ
 جَعَلُوهُ وَفَيْخَ فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ
 مِنَ الْاَحْزَاتِ اِلَى رَبِّهِمْ يَنْبِلُوهُ
 قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا
 هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُو
 اِنْ كَانَتْ اِلَّا صِحَّةً وَاحِدَةً فَاِذَا
 هُمْ حَمِيخٌ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ فَاَلْيَوْمَ لَا
 تَنْظُرُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ اِلَّا تَحْزَنُ وَا
 لَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ اِنَّ اَصْحَابَ الْجَنَّةِ

الْيَوْمَ فِي شَتَلٍ فَأَكْهُونَ لَهُمْ وَأَذْوَاجَهُمْ
 فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرْضِ رَأَيْتُكَ مَتَكُونُونَ
 لَهُمْ فِيهَا فَأَكْهَهُ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ سَلَامٌ
 فَوَسَّيْنَا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ سُجَّانَ الْمُنَافِسِينَ
 عَنْ كُلِّ مَدْيُونٍ سُجَّانَ الْمَفْرَجِ عَنْ
 كُلِّ مُحْرِقٍ سُجَّانَ الْخَالِصِ عَنْ كُلِّ
 مَسْجُونٍ سُجَّانَ الْعَالِمِ بِكُلِّ مَكْنُونٍ
 سُجَّانَ الَّذِي يَخْرِجُ الْمَاءَ فِي الْبَهَارِ
 وَالْعَيُونِ سُجَّانَ مَنْ جَعَلَ ضَرَاءَهُ
 بَيْنَ الْكَافِ وَالنَّوِّنِ سُجَّانَ مَنْ إِذَا حَاطَ
 أَسْرَدَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ
 بَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاعِلِينَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ
 مُحَمَّدٌ صَادِقُ الْأَمِينِ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ
 أَلْفَ نَجَّةٍ فُلَانُ ابْنِ فُلَانٍ لَا فَرَسَ لَهُ
 لَهُمْ وَلَا أَكَلَ لَهُمْ وَلَا نَوْمَ لَهُمْ
 لَهُمْ وَلَا حُظُوءَ لَهُمْ وَلَا سَاحِلَ
 قَتْلَهُمْ الْأَحْبَاءُ عِنْدِي وَحَقِّي
 هَذِهِ الْأَسْمَاءُ الْعِظَامُ وَحَقِّي مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا إِلَهِي وَيَا
 سَيِّدِي يَا صَمَدِي مِنْ عِنْدِكَ مَدَدِي
 عَلَيْكَ مُتَعَدِّي يَا أَبَاكَ تَعُدُّ وَأَنَا
 نَسْتَعِيثُ يَا نَاصِرُ يَا مُبِينُ حَقِّي يَا
 تَعُدُّ وَيَا أَبَاكَ نَسْتَعِيثُ أَعِزَّنِي عَلَيَّ

وَيَحْرِمُهُ الْمَلِكُ الْغَالِبُ عَلَيْكُمْ أَمْرُهُ
تَنْقُصُ وَيَحْرِمُهُ قَهْرُهُ طِيلَ إِنَّ كُنَّا
عَزِيزٌ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلُ مَنْ حَكَمَ خَيْرٌ وَأَفْضَلُ
عَلَيْكُمْ لَا كَلَاغَ شَيْئًا يَدُ اللَّهِ هُمْ يَحْكُمُونَ
قُلُوبُ قُلَانِ إِنْ فُلَانٍ عَلَى نَحْبِي يَحْرِمُهُ سُوْرَةُ
لَيْسَ وَيَحْرِمُهُ لَيْسَ دُوكَ وَلَاغَ دُوكَ دُونِ
وَأَنْ أُعْبِدُ وَنِي هَذَا صِرَاطُ مُسْتَقِيمٍ وَقَدْ
أَعْلَمْتُ مِنْكُمْ جِيلٌ كَثِيرٌ أَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ
هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ أَصْلَوْهَا
الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ
وَبِكُلْمِهِمْ أَفْوَاهَهُمْ وَنُفُوسِهِمْ وَنُفُوسِهِمْ وَنُفُوسِهِمْ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا
عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنْتُمْ لَا تَعْقِلُونَ

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَمَسْنَاهُمْ عَلَى أَيْمَانِهِمْ فَمَا
 السَّطَاعُونَ مُضَيًّا وَلَا يَمُرُّ جَعُونَ وَتَنْ كَيْفَهُ
 تَشْكِيهِ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ
 الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
 وَقُرْآنٌ مُبِينٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ
 وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ صِرَاطَ الَّذِينَ
 أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
 وَالضَّالِّينَ بِأَعْلَامِ الْغُيُوبِ يَا دُرِّ يَا عَلِيَّ
 يَا لَطِيفَ يَا هَارِيَّ أَجِبْ يَا عَنَابِلَ أَنْتَ
 وَخُدَامُكَ مِنَ الْخَائِنَةِ وَأَنْتَ أَبْيَهُ
 سَامِعًا طَبِيعًا وَبَحْرًا مَاءِ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
 عَلَيْهِمْ وَبَحْرًا مَاءِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ وَبَحْرًا مَاءِ
 الْحَلِيلِ الْغَالِبِ عَلَيْكُمْ أَمْرًا وَرَأْسًا

وَجَهَنَّمَ

وَبِحَجْرَةٍ مِمَّ هَاطُطٍ إِلَى إِلَهِهِ يُصَدِّدُ إِلَيْكُمْ
الطَّبِيبَ وَالْعَمَلُ الْفَالِاحُ وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ
يَا كَمُجَّعٌ تَقْطَعُ بِلَ اللَّهِ سَمْعِي قَلْبِي
فَلَا إِنْ فُلَانٌ عَلَى حُبِّي بِحَجْرَةٍ مِمَّ هَاطُطٍ
مَكْهُيُونَ بَيْنَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَبَحَقِ
الْقَوْلِ عَلَى الْكَافِرِينَ أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَا
خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا
فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا
رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَازِلُ
مُنَافِعٍ وَمِنْهَا يَشَارِبُونَ فَلَا تَشْكُرُونَ وَاتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ
لَا يَسْتَطِيعُونَ نَفَ لَهُمْ وَلَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ
مُحْضَرُونَ فَلَا يَخِزُّونَكَ فُؤَادُهُمْ إِنَّهُمْ غَفُورٌ
بِئْسَ مَا يَكْتُمُونَ أَوْ لَمْ يَرَوْا الْإِنشَاءَ

أَنَا خَلَقْنَاهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
 الْفَلَقِ مِن شَيْءٍ مَا خَلَقَ وَمِن شَيْءٍ عَظَا
 سَقَى إِذَا وَقَبَ وَمِن شَيْءٍ النَّفَّاثَاتِ
 فِي الْعُقَدِ وَمِن شَيْءٍ حَاصِلٍ إِذَا حَصَدَ
 غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
 آمِينَ يَا قَاهِرُ يَا غَرِيبُ يَا مَالِكُ
 يَا مُتَوَكِّلُ يَا مُهَيِّئُ يَا ظَاهِرُ يَا كَبِيرُ
 أَجِبْ يَا كَاشِفَ بُلِّ أَنْتَ وَخَدَّ امْلِكْ
 مَبْمُوتَةً سَاءَ مَطْبَعًا يَجْرِمُهُ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
 عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ آمِينَ وَجِبَّةُ
 أَخَذَ ضَظِيعَ لَا وَجْرَ مَهْ طَهْ طَهْلُ
 الْمُفْجَلِ قَوْقَعِ الْحَقِّ وَبَطْلِ مَا كَانُوا يَتَكَلَّمُونَ
 وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ يَا بَرَّ جَلْجَالِ بِلِ الْكَلَمِ

باری در همه جا حاضر است
 و در هر کجا که بخواهد
 در آنجا ظاهر می شود
 و این را می گویند
 باری که در هر کجا که بخواهد
 در آنجا حاضر است

يَخْرُجُ لِيَقْلِبَ فُلَانٌ ابْنُ فُلَانٍ عَلَى مِجَنَّةٍ
 يَخْرُجُ مَعَهُ سَوْسَةٌ لَيْسَ وَجْهٌ مَعَهُ اِسْمُ
 الْعَلِيمِ يَخْرُجُ مَعَهُ قَبْدٌ كَيْدٌ يَخْرُجُ سَكَطٌ
 يَخْرُجُ وَطَرٌ لَنَا مَثَلٌ وَفِي خَلْقِهِ قَا
 لَ مَنْ يَخْرُجُ الْعِلْمُ وَهِيَ سَمِيمٌ قَلْبُهَا
 الَّذِي أَفْتَاهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
 خَلْقٍ عَلِيمٌ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ
 النَّجْمِ الْأَخْفَى نَارًا فَإِذَا اسْتَمْتُمْ مِنْهُ
 قَدْ وَتَ أَوَّلَ لَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ بِغَادِيٍّ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ
 مِثْلَهُمْ بَلْ وَهُوَ الْخَالِقُ الْعَلِيمُ
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسَيَأْتِيَنَّ الَّذِي بِيَدِهِ
 مَلَائِكَةٌ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَلَمْ تَرَ

و در هر کجا که بخواهد
 در آنجا حاضر است
 و این را می گویند
 باری که در هر کجا که بخواهد
 در آنجا حاضر است
 و در هر کجا که بخواهد
 در آنجا حاضر است
 و این را می گویند
 باری که در هر کجا که بخواهد
 در آنجا حاضر است

[illegible]

اعلم
عن الترمذي
الرجل ارجطه
لم الله

الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله

Handwritten signature and date: 20/7/1997

الْكِتَابِ الْمُبِينِ وَيَحْقِقُ وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ
 وَبِجُرْمَةٍ وَالطُّوبَى وَكِتَابِ مَسْطُورٍ
 فِي رَقٍّ مَشْهُورٍ وَأَبْيَتِ الْمُعْجُورِ
 وَالْحَيِّ الْمُسْتَجُورِ وَيَحْيِ مَعْنَى
 وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ وَيَحْيِ مَعْنَى
 رَحْمَةِ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ الْقُدُّوسِ
 يُمِ الشَّانِ الْمُبِينِ وَتَنْزِيلِ مَنْ الْقُرْآنِ
 مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُسْلِمِينَ
 وَلَا بَيِّنُ الْمَطَالِمِينَ إِلَّا خُتْمًا
 لَا وَيَحْقِقُ أَسْمَاءُ الْخُسْنَى الْمُعْظَمَةِ
 الْمَكْرَمَةِ الْمُطَهَّرَةِ الْمَقْدَسَةِ الْمُنَوَّرَةِ
 وَبِجُرْمَةٍ الْقُرْآنِ وَالْكَرِيمِ
 وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَبِجُرْمَةٍ
 سَبْعِ الْأَرْضِ وَالْكَوَالِبِ الثَّبَةِ

این کتاب مبارک است و حق را بیان می‌کند و قرآن مجید
 و بجزمته و الطوبی و کتاب مسطور
 فی رقی مشهور و ابیت المعجور
 و الحی المستجور و یحیی معنی
 و القلم و ما یسطرون و یحیی معنی
 رحمة القرآن الکریم القدوس
 یم الشان المبین و تنزیل من القرآن
 ما هو شفاء و رحمة للمسلمین
 و لا بینه المطالمین الا ختم
 لا و یحق اسماء الحسنی المعظمة
 المکرمة المطهرة المقدسة المنورة
 و بجزمة القرآن الکریم
 و الملائکة المقربین و بجزمة
 سبع الارض و الکوالب الثبة

این کتاب مبارک است و حق را بیان می‌کند و قرآن مجید
 و بجزمته و الطوبی و کتاب مسطور
 فی رقی مشهور و ابیت المعجور
 و الحی المستجور و یحیی معنی
 و القلم و ما یسطرون و یحیی معنی
 رحمة القرآن الکریم القدوس
 یم الشان المبین و تنزیل من القرآن
 ما هو شفاء و رحمة للمسلمین
 و لا بینه المطالمین الا ختم
 لا و یحق اسماء الحسنی المعظمة
 المکرمة المطهرة المقدسة المنورة
 و بجزمة القرآن الکریم
 و الملائکة المقربین و بجزمة
 سبع الارض و الکوالب الثبة

الحمد لله الذي
 جعلنا من
 دياره دار
 دار السلام
 دار البر
 دار النور
 دار الرحمة
 دار العزة
 دار الجلال
 دار الإكرام
 دار الشرف
 دار المجد
 دار العظمة
 دار الكبرياء
 دار الملكوت
 دار النور
 دار السلام
 دار البر
 دار النور
 دار الرحمة
 دار العزة
 دار الجلال
 دار الإكرام
 دار الشرف
 دار المجد
 دار العظمة
 دار الكبرياء
 دار الملكوت

السَّامِیَّةَ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ
 وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَشَاقِیهِمْ
 وَبِجَرَّمَةٍ وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ
 لَنَجْمٍ الثَّاقِبِ وَبِجَرَّمَةٍ وَالْفَجْرِ
 لَعَشِيرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوُثْرِ وَالْبَلِّ
 وَبِجَرَّمَةٍ وَالْبَيْتِ وَالنَّوْءِ وَالطُّوِّ
 سِنِينَ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ
 مَهْ بَيْتِ الْمُقَدَّسِ وَبِجَرَّمَةٍ أَنْبَا
 نِكَ وَأَصْفَايِكَ وَعِبَادِكَ الْمَا
 لِحِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا خَيْرَ النَّاسِ
 صِرَافِينَ يَسْخَرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

از همه افروز
 بار هر که باطل
 و در دو پرستند
 همه اسم الله را
 بسم الله
 و یا که موافق
 آهنگش
 طویلاً
 از هر که
 بپایان
 منطوق
 سحر و جادو
 از هر که
 و این
 علقه
 بپایان
 بآدم

اگر کز بلا عقب گزیده باشد دست راست بر آرم
 عقب زده بگیرد و بگوید سلام قول می بر آرم
 و بگوید طاعت بر آرم و بگوید در آرم و بگوید بر آرم
 جهنم جان گرفته

بجهته زبان معرفت

و اشفع ااا اا اا اا ط

یا ق کعبه می میغ ک شفع اا

یحق هذا فضل الله عرض اا اا اا اا

اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا

اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا

اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا
اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم
المص الوالوالوالوالوالوالوالوالوالوال

طیس طیس طیس طیس طیس طیس طیس طیس

حم حم حم حم حم حم حم حم

دعاء اا اا اا اا اا اا اا اا اا اا

اُسْكُنْ بِجَلَالِ اللَّهِ بِحَقِّ نَسْرِهِ كَيْنَ طَافَ
عَنْ طَافٍ فَمَا لَهْمُ لَا يَوْمُ هِنُودٍ وَمَا
قَدْ مَنَّ اللَّهُ حَقَّ قَدْرِهِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ

۲۰۱۷ و ۹۸ هـ - ابریه ص ۱۱

ط م م م م
افسون کوفتہ کا

که شیرش کم شده باشد بنمک خزانده بدو مالخورد
شیرش زیاد شده اینست اللَّهُمَّ اَللّٰهُمَّ

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ
بَيْنَهُمَا نَافِثَاتٍ لِّيُخْبِرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

يَجْعَلُ الْيَقِيْنَ مِنْ قُلُوْبِهِمْ وَدَّرَ حَافِيَا

يَا شَهِيدُ

خَاذِ الدِّينَ بِحَقِّ وَرَاقَةٍ مَوْسَىٰ وَارْجِلُ عِيسَىٰ

درد اور دود و صحف ابراہیم و زمان

مجدد، وسلم ببرخاتك يا آرزوهم اواچين

دُعَايِ بَاطِلِ السَّحْرِ مَجَرَّبٍ فَأَلْفَى السَّحْرَةَ
 السَّاجِدِينَ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
 رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ بَطَلْتَ
 بَطَلْتَ السَّحْرَ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 بَطَلْتَ السَّحْرَ جَمِيعَ السَّحَرَاءِ وَكُلَّ سَحِيرٍ
 يَسْحَرُونَ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ
 عَلَى صَاحِبِ الدَّعَوَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ تَرَ إِنَّا أَرْسَلْنَا النَّبِيَّ طَيْبًا عَلَى
 الْكَافِرِينَ تَوَدُّهُمْ أَذًا فَلَا تَحْتَلْ
 عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعَدُ لَهُمْ عَذَابًا قُلْ أَوْحَى
 إِلَيَّ إِلَهٌ مَتَعَنَ نَفْسِي مِنَ الْيَقِينِ فَقَالَ لَوْ
 إِنَّا سَمِعْنَا قَوْلَهُ عَجَبًا يَهْدِي إِلَيْنَا
 شَيْءٌ فَأَمَّا بِهِ وَكَرِهْنَاكَ بِرَبِّكَ أَحَدًا

الْبَيْتُ الْهَادِي

باب اگر خواهر بدانی که بیمار خفا یا بدایمان
برسد پس بنویسی و در آب اندازد اگر در آب
سرماند در حیات و اگر زیر آب میرود در ممات

لا اله الا الله محمد بن عبد الله
بر رسیلانی بازده که به بندد و به هر که یکبار
بخواند سوره اذا ذلزلت موقع دیگر مبارک
ابریشم هفت رنگ هفت مرتبه بخواند لیس الله
محبها و مریهها ان ترسی عفو
سرچشم اگر بطرف راست باشد بطرف چپ بندد
اگر بطرف چپ باشد بطرف راست بندد
دعای حق کلن الدعاء اعوذ بالله
یا شیطان الرجیم الحمد لله المصلی الی
الوالی الی کعبه طیة طسم الحمد
الحمد لله بکن صم صم محقق صم صم فان

باشند بول داشته بول اگر کسی بولش نباشد
 باشد نوشته بر آب زند و آبش را بخورد شفا
 یابد و اشهد بسم الله الرحمن الرحيم ما
 انزلنا عليك القرآن ليشقني ثمره
 ممن خلق نفع به محبت از استاد کامل
 مرد در ولایت شام تفحص کرده به یادش
 فرمود که اوله بدان کنند و اوله بقل رس شده چون
 بدان کشیدند هر چند نبرد و نیند و شمشیر را بوزند
 کار نکند بعد از اوله بآتش انداخته بوقت مردم
 گفتند که سار خواهند با دعا رسیدگی همراه دارد
 پادشاه از او پرسید گفت بی دعا نیز یکی از نام
 حق تعالی همراه دارم اگر هم عالم دشمن شود هیچ
 بدش نتواند کرد پادشاه گفت از سر طرد تو در لغت
 و این دعا نوشته باشد داشت هر یک بزرگ این دعا

ظفر میافت یا قاصت السموات والارض
 امر و شیان ان یگونه له کوا فیکون بامس
 ممیسک السماء عن یقطع علی الارض
 بازنده من امیرم فیکان الذی بیده ملک
 کل شیء و الیه ترجعون یا الله
 یا الله ایضا یا انحق و جهد الکفر
 یا ذا الجلال و الاکرام بیه جنک یا ارس
 حم الی آجین ایضا مردیست از شیخ محمد
 عبدالقادر که در بلاد مین یا دشت بهر کشتن بی
 کتا هر کث ره فرمود هر چند تیر میند ند نمیکرد اگر
 الا تیر با بان کردند چنانچه تیر اندازان تیر انداختند
 باز بر میگشت و بر تیر انداز میزد و پادشاه فرمود که
 اگر مرا از سر آگاه کنی ترا بکشم گفت اسم مرا
 منت کرازا آباد و اجواد مین رسید بهت ببر کتان

www.paydownload.ir

از جهت کزنده کمان از مار و عقرب و رطبه نوسا بر کزنده

کمان بخواند همه مرتبه این منظر را و دست بر هم زنند
مبصر است منظر کنکانه که کنگونه گفته کتب

شرح مهر قیوت از حضرت امیر المومنین

بر دست که فرمود که هر که مهر نبوت را با خود

گاه از جیب بداند محفوظ باشد و زیاده دشمن

نبرد بسته گردد که هر صبح باین هر نظر

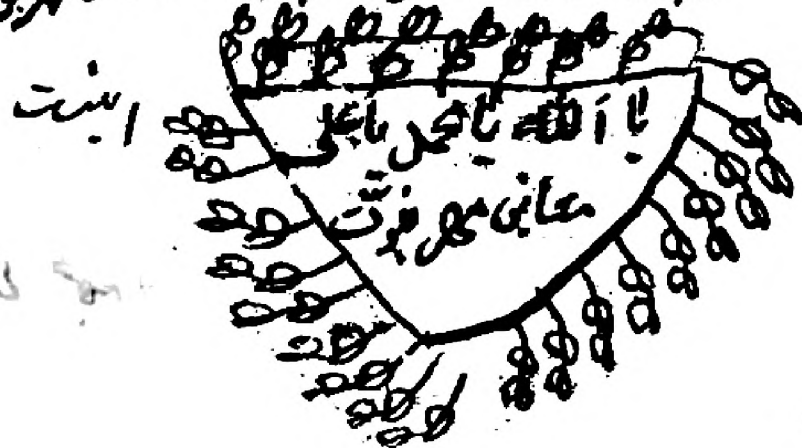
کند از روز بهیج باینی که قدر شود هر که روز اول

ماه بر هر نظر کند آنگاه بسیار خوشی بگذرد

و دازنده اینی مهر از دنیا بیرون نرود تا اگر زیاده

شود و در هفت عشر رشت جابر خود را ملاحظه کند هر

و هر که نگاه دارد که بداند الله تعالی مهر نبوت



بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

دعای نظر بندر حضرت امام حسن ع

۱۹۱۱۴۲۱۱۹
۶۴۴۴۴۴

قوله	الله	احد احد	الله	لم لم
الله	الله	احد لم لم	الله	محم محم
الله	الله	احد لم لم	الله	كفو كفو
قوله	لم لم	احد لم لم	الله	ولم لم

باب طفلی که دیر راه افتد این ابیات را بر طرف
صافی نوشته و بشوید و قدر از آن دور خوانند و قد
ر بر بدن در خوانند مالند و دعا را بخواند دارد
روز راه افتد اینت اَنْ كُفِيَ بِكَ حَلَا
مُتَمَلِّ نَابِرٍ دُو شَرَابٍ كُلِّ دَابَّةٍ مِمَّا مِنْهُمْ
مَنْ يَخْتَلِي عَلَى سِرِّ جُلُوسِهِمْ وَمِنْهُمْ مَنْ يَخْتَلِي
عَلَى اَسْرِ مَخْلُوقِ اللَّهِ مَا يَشَاءُ اِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ الْغُيُوبِ
قَدْ فُتِحَ لَكُمْ سُبُوحُ رَبِّكُمْ بِمَا رَجَعْتُمْ بِهِ

خوب پیدا بنویسد و در زیر دامن برین در کند
 اول اسرا هون طاهون ها هون دوم
 طاه هون ابراهون طاهون طاهون لیسیم
 طاهون طاهون ها هون ابراهون بستم تب
 و رز فلان این فلان اگر خواهی بدانی کردن
 را چله افتاد است یا نه نام زن و مادرش را بجا
 ایچد طلب کند و دوازده دوازده طرح کند
 اگر طاق چله افتاد است و اگر نه بماید چله شفق
 حبه زیر آفتاب بنویسد و در میان ساعت بیاید
 بعد از نیمه شب حافظه و هوا را یاد حفظها
 و هوا العلی العظیم یا ادم الا من یا رب العالمین
 باب طائب مطلوب اسم طائب و مطلوب
 ب و سحاب ایچد صغیر در آوردن پنج پنج
 طرح کن هرگاه یک روزه بماند میرسد هرگاه در

دو چهار بمانند نمی‌رسند باب موت مرد زن
 اسم مرد و زن و پنجاب اسجد عقید در آورد
 پنج پنج طرح کن هرگاه یک سه بماند مرد
 زود تر خواهد مرد هرگاه دو و چهار بماند زن زود
 تر خواهد مرد باب ازبسته در دست زن بگوید ای
 انما لا در آب بشوید آب صاحب ریفین بخورد
 ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 ط م م م م م و لا قوه الا بالله العلی العظیم
 دفع قونج اسب این شکلها را با نکت بر زمین
 کشد و سه نوبت اسب را بر دور آن بگذرد بگرداند
 به نشو اشکل سهلیا سهلیا سهلیا
 سهلیت سهلیا دفع درد در آب و نین طاس بر زمین
 خواب را بر بران بگرداند اشکل

۵	۲	۲	۱
۵	۳	۱	۵
۵	۴	۱	۵

اصحاب کھف با خود دارند در نزد حکما
 عزیز باشد و غنی شغل از همه صفت و لاد
 زن بر زان چپ بسته و از برار کریم اطفال
 در زیر طفل گذارد و بر چوب نوید و ان چوب
 را در میان زراعت بپا دیزد ان زرع از آفت
 محفوظ ماند و ب این مایه کھذا مثلینا
 مثلینا تمیخا بر نوشتن سر نوشتن و نوشتن
 سرطوس باب دهم هر کس این آیه بخواند یا
 با خود دارد از سگ دزد و آسب نیابد و کلیم
 باسط ذریعه با الو صید نوع دفع زله
 پیه نزد پوست کوکنا و سر کین الارغ با هم بخور
 شش مثل ضایع سر بند و تا صبح در حمام بشوید
 به نوع دیگر ریمان کبود را هفت که صبر
 در هر سه یکبار این دعا بخوان و کوان

فراغت

اَنْ قُلْ نَاَسِرْتُمْ بِهِ الْبَحَالَ اَوْ قُلْتُمْ

بِالْأَرْضِ وَأَكَلْتُمْ مِنْهَا بِإِذْنِ الْمَوْلَانَا إِلَٰهًا

اللَّهُ الْأَمْرُ جَمِيعًا وَيَكُونُ بِسْمِ اللَّهِ فَتَرَى أَنَّ

کجی محمد والہ ان لطاہرینی و سورہ انیکا

درس پنجم باب کرم و مہم اگر خدا ہے

و ملجوا از زراعت بازدار این شکلهای چهار

پارہ زرف آب ندیدہ نہیں رہا، اطراف میں

یا زراعت پنہان کن

کھسی مروسى الله دعای سرخه بنویسید

این طلسم را در دست راست طفل بنهد

باب برای کثرت رزق

ما فیہما رد کہ مجرمتہ

باب اگر خواہر کردانی

کہندہ بھی مشہور اہل اول محمد و سوره اخلاص

1m	2	3	40
1	11	10	6
12	U	5	9
1	115	0	m

باب باب کو دهمی که در شهرها که بکند این
 دعا را در زیر سر او نهند که خواب کند و اجعل ا
 علی کینا و نفل ل من القرآن ما هو شفاء
 و رحمة للمؤمنین و لا یضر الظالمین
 الا خیارا باب اگر دختر را خواستند
 صاحب دخترند بد این اسم را بخوانند و است
 دل آن بنویسد و در خانه بنویسد مطلوب فرستد عجب است

۱۱۲ اسم این دعا ع ع ع ع ط ع ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ع
 ۱۱۲ اسم این دعا ع ع ع ع ط ع ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱ ع
 باب در کس این چهار اسم را

بنویسد در زیر دامن صاحب از خود کند بخت
 چهار چهره چهره و چهار چهره چهره
 باب طالع کسب کردن اگر سالی سوال کند
 کطالع من در چه کسب و خیر است بکنم اسم او را

و اما در این

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
الطاهر الطيب
الطاهر الطيب

اولا و مادر اولو بحاب ايجد در آورد و بعد

بماند و از ده برج نظر کن نامعلوم شود

جودا و سرعت رطبان وید و وقت اسد کب

سند به معامله زرعت عرب قوس تجارت

جودی زراعت دو تجارت حوت معامله زراعت

باب خشکی از جهنم خشکی کدر جانی اقتدیه

لذت این دعا را باب بخواند و به اف خشکی تا بمالد

که خشک شوند بریزند دعا که و اذ اعطتکم مطعم

جبارین فاقوا الله و اطیعوا نیا محب کل

دعوات و نصر الله نصر عزیر یا شافی

باب پستان از جهنم درد پستان کوفتند

بنویسد و در موم کبر دوا بر او بر آورد و از آن

اب کوفتند را بنویسد انا جعلت الانسان

من طينة بشاء علیه جعلناه صلیع البقی

کسر مثک از جنبه مانی که کرده باشد
 باکم داشته باشند این دعا را بنویسد در موسم
 بآب برآورد و آب را بخاک بریزد از مودت
 تر بهیم و لا قالو بهیم و لا ان
 الله اادم و حواء کن بین قلوبهم
 هذه البقرة و تجعلها باب ترسیدن
 از جهته کسی که ببرد و بتدرع علاج او نمک و رنده
 طوی در زیر دامن دهد کند از شدت بیهوشی
 روغن کاه و در بینی چکاند و این اسم بنویسد و باقی
 دارد لا اله الا الله و لا اله الا الله و لا اله الا الله

از جهته از جنبه طفلی که پستان مادر را ببرد
 این اسم را نوشته بر کمر او طفل بندد و او را
 کایام و غریب آب و دود مس و عیون سلیمان مولا با
 عا سون و لی و انه خاله و نم و سلطانا و است
و اسهل محمد محمدا مون



در غنمی میان زنان دوزن که با هم بدینند
نبوسید در موم کبر و بآب بر آورد و بخورد
ایشان دهد که محبت در میان ایشان افتد
که یک لحظه سی هم ذکر نمایند اللهم
سحق و القیت عليك محبت منی
و نضع علی عینی و او نمنی فک
فقول اهل اذا لکم علی من یلقیه
محبوبکم کتبت نقابن آیین آند
هنا زین الناس وجه السموات
السماء و بین قنا طیر الحفظة فی
الذکاب و الفقه و النحل المسومة
و الا نظام و آیت ذالک متاع
الحیوة الدنیا و عند الجنة سبک
طبقه از جنت طبقه کوفندان پوشیده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

در موم کبر و بر آب بر آورد و در میان کوفته
ن آتش اند و این دعا را بگوید که کوفته بهتر
رسد بپندارد **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ خَلْقَ السَّمَوَاتِ
وَالْاَرْضِ وَخَلْقَ الظُّلُمَاتِ وَالتَّوْبَةَ
مِنْ الذَّنْبِ کَافِرًا وَیَعِیْلُوْنَ لَیْسَ لَیْسَ
خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِنْهُمْ
مُتَّسِرُونَ خِیَارُکَ اِنْ تَعُوذُ مِنْ رُجْزِکَ
رَکَ وَنُتَهَ بَابُ رَآوَرْدِ قَدَرِ رَیْجِ رَدِ وَفَدِ
بُرْخَمَ مَالِدِ نَافِعِ اسْتِ بَا خِیْسِ طِفْتَ و لَوْدِ جَا
النَّاسِ اِحَا زَتْ قَهْ فَرَا نَ کَافِرِیْنِ مِنْ
عَقُوْبِیْ اِیَا رَحْمَتِیْ اَلْوَحْشِ اِسْرَ حَسْمِ قَبْدِ رَوْنَدِ
اَنْتَ بَرْدِ دَنَّا کَهْ دَرْدِ مِیْکَنْدِ بَکْزَارْدِ اِنْ اَرِیْکَ
بِفَتْحِیْ اَنْدِ شَهَادَةِ هُوَ اَلَّذِیْ اَنْشَأَ کَرْمًا وَجَعَلَ
کَلِمَةَ السَّمْعِ وَالْاَبْصَارِ وَالْاَفْئِدَةِ قَلْبًا
مُورِدِ کَرْمِ زَبَانِیْ**

کوه کبر که زبانش بسته باشد این طلسم را بر
 خانه کعبه نهد و نوشته و بشوید بخور و طفل
 دهد زبانش گشاید بفرمان تعالی و ~~بگوید~~
 گویند که گویند که بره بر خور نکند این
 دعا و نوشته بر کردن گویند بنده افتاده
 دین الله یبعون و له اسلم من فی
 السموات و الارض طوعا و کرها
 و الیه ترجعون آیه که گویند
 این دعا داشته باب بشوید بدو تا گویند
 بخور بخورند و کولا لهدای لم یکن
 طوسیعاً علی ظلمی و لا ارض
 الذکر البان و تعلم بول بسته
 کس که بول او بند شده باشد دعا بول نان جو
 نوشته بخور و شایا به اما فتحنالک

فَخَا مُبَادَ حَتَّىٰ أَبْوَابَ السَّمَاءِ مِنْهُمْ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ تشریف بند سر انکس
 که تشریف داشتند باند سر باید که چهار چیز بخورد سیر
 روغن زرد دمنش کرد و گوشت میش منج این
 که کار نموده باشد بباد و این دعا را بعد بدان منج
 بخواند و منج را ردفت بید بگوید کَلِّ اللَّهُ
 لِسْمِ اللَّهِ الْمُغَاثِي نَسْمُ الْكَافِي لِسْمِ اللَّهِ
 الْمُغَاثِي لِسْمِ اللَّهِ الْكَذِي لَا يَضُرُّ
 مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ يَا ذُو الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ يَا قُدِيرُ إِذَا أَسْمَأْتُكَ
 بَسْمُ بَابِ كَرِيخِ بَابِ نَزْلِ بَادِ اسْمِ بَادِ وَارِثِ بَادِ
 وَهَسْمِ بَادِ سَبَاهِ بَادِ كَبُودِ بَسْمِ حَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 حَقِّ نُوْرَةِ مُوسَىٰ وَانْجِيلِ عِيسَىٰ وَزُبُرِ دَاوُدَ

طبع چهار

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

ارواح اما نوح الامام
سید علی حسینی علیه السلام
الکافی صلوات الله علیه

چله چهار هزار و سیصد و هشتاد و نه
صحت نکند دعا و نذر و رستم کبیر و دفر
تا بالغ هفت کچله آب در ظرف پاک کند و این
دعا در آب زند و قدر از آن آب بخورد
بیمار دیر و قدر و کبر داند نام بیمار بخواند تا صحت
کند ان شاء الله تعالی دعا اللهم انی
اَسْئَلُكَ وَصِيًّا جَمِيْلًا وَخَرَّ جَافًا بِنَاوِ اجْرٍ
عَظِيْمًا وَتَوْبَةً نُّعُوْحًا وَصِحَّةً وَقَلْبًا سَلِيْمًا
وَلَيْسَانًا ذَاكِرًا وَبَدَنًا حَاطِبًا وَبِرِّقًا
وَاسْعًا شَكُوْرًا وَذَنْبًا مَغْفُوْرًا عَظِيْمًا
فِتْنًا وَكَلْدًا حَالِيًّا وَفَسَادًا حَلُوْبًا وَخَلًّا
تَقْوِيْلًا وَدُعَاءً مَسْنِيًّا بِأَوْكَلِيًّا حَلِيْمًا وَنَحْمًا
مَقِيْمًا وَجَنَّةً وَصَرِيْرًا وَلَقْرًا وَسُرُوْرًا
بِرِّمٍ جَلَّةٍ جَلَّةٍ دَارَانِ ازاده و زوجه و فرزند

باب کودکی که از خط
بر دو کوه به برد
ببیند در خانه
دفن کند محبت دای
زموه است
عمر ۲۲ ساله
عمر ۱۱ ساله
غلبه و عدم
در ۲۲ ساله
در ۱۱ ساله

www.paydownload.ir

[illegible]

جنوبیہ و بیابانی کا خط ۱۱۸۹
سعملا سے منع و ملک طاعون ۱۱۸۹

چله بریدن کاو

قَبَّارُكَ اللَّهُ احْتِئَاظُ الْقِيَمِ هَذَا لَدَعَا وَتَشْرِيعِ

بِذَرِ در بوم چهارشنبه بر تخم مرغ سیاه نوشته در پاچه

بیلین صاحب منزله گذاشته باشد دوز سیاه سرش را

به بند دند و دوز چاه پاره یک آریزان کشد هَلْ نَبِیْ طَنْطَنْفَا

مَنْ طَطْفَشِ اسکن بعد از آنکه الله ولیست الله

مَسْکِنْ بَحْلَوِیْ اللَّهُ اسکن بَحْلَوِیْ اللَّهُ بِحَقِّ لَا إِلَهَ

إِلَّا اللَّهُ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ

وَلِيِّ اللَّهِ بِعَمِّ بَنِم بادنزله و در دسر و نیم بر باد

ح دباغ دماغ و باور خ و میا در کرد صنی اندیم و در دضم

و کلمه فلان ابن فلان است بِحَقِّ سَلِمَانَ ابْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

چله بریدن کاو خود بکلمات التامات اِنَّمَا اَعْطَيْنَا

كَذَلِكَ نُرِيْكَ لِيْ بَكَ وَنُفَرِ اِنَّ شَيْئًا لَّا يَكُنْ لَّهُ

اِلَّا بَشَرٌ بَرِيدٌ چله گاد فلان کس بِحَقِّ اَنْ مِّنْ اَبْلِهِيْمَانِ وَاَنْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و در

و در

و در

و در

حجت زمانی که هژداعای هفت پربان

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَمَدَ زَمَانِي كَهْ فَرْزَنْدَش بِاَكْبَرِ
وَازْهَتْ حَافِظَتْ فَرْزَنْدِ حَبْرِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
عَزَمْتَ عَلَيْكُمْ يَا مَنْزِلَ الْبَحْنِ وَالْأَنْسِ
إِنْ اسْتَطَعْتُمْ إِيَّا تَنْقُذُوا مِنْ أَقْطَارِ الْعَمَلِ
وَالْأَرْضِ فَا تَنْقُذُوا لِي تَنْقُذُوا إِلَا
سُلْطَانِ فَيَا آدَاءَ دِيكَامُ تَكُنْ بَانَ
افْجَحْ بِأَذْنِ اللَّهِ الَّذِي وَرَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ الْعَالِمُ النَّبِيُّ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَحَقُّهُ أَنَّهُ مِنْ أَسْلَمِ
وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِلَا
تَعْلُوهُلِي أَوْحَى سَلِيمِ ۝

عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ فِي الزُّبُورِ بِكُلِّ امْرٍ فِي
الزُّبُورِ بِكُلِّ عَهْدٍ فِي الزُّبُورِ بِكُلِّ
مِثْقَانٍ فِي الزُّبُورِ بِكُلِّ آيَةٍ مِنَ الْمَرْصُ

وَالْعَلَلِ وَالْمَقَوِّاتِ الْجَنِّ وَالْأَنَسِ
وَالْجَمْعِ الْمَرْصُ الْمَرْصِ عَنْ بَدَنِ بَحَقِ
هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الدُّعَاءِ أَفْرَجَ بَانَ وَاللَّهُ
تَعَالَى وَبَاصِرًا اللَّهُ تَعَالَى أَصْرَجَ بِأَذْنِ اللَّهِ
الْمَدَى لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ بِدَرْكِ الْأَبْهَارِ

هُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝ ۱۴ ۝ اَسْمُ ۝ ۱۱ ۝ اَلْحَمْدُ ۝ ۱۱ ۝ اَلْحَمْدُ
عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ فِي التَّوْرَاتِ وَبِكُلِّ حَرْفٍ
فِي التَّوْرَاتِ وَبِكُلِّ اسْمٍ فِي التَّوْرَاتِ
وَبِكُلِّ آيَةٍ فِي التَّوْرَاتِ وَبِكُلِّ امْرٍ

فِي التَّوْرَاتِ ۝ ۲۵ ۝

فِي التَّوْرَاتِ وَبِكُلِّ نَهْيٍ فِي التَّوْرَاتِ وَ
 بِكُلِّ صَرَكَاتٍ وَسَلْبَاتٍ فِي التَّوْرَاتِ
 أَضْرَحَ بِإِذْنِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 لِعَالَمِ الْغَيْبِ وَالنَّهَارَةِ وَهُوَ الْقَهْرُ الْمُنِيبُ
 أَلَمْ يَكُنْ عَزِيزٌ عَلَيْكُمْ بِأَعْيُنٍ
 لَا يَجِيلُ وَبِكُلِّ آيَةٍ فِي الْأَجِيلِ وَبِكُلِّ مَنِيَّةٍ
 فِي الْأَجِيلِ وَحَرْفٍ فِي الْأَجِيلِ أَيْضًا الْمُرْضِ
 وَالْعَلِيلِ وَالْمَهْوَاءِ الْخَيْرِ وَالْجَمِيعِ الْمُرْضِ
 الْمُرْفُوعَةِ عَنْ بَدَنِ صُدْرِهِ صَاحِبِ الدُّعَا
 بِإِذْنِ اللَّهِ عَمَّا أَضْرَحَ بِإِذْنِ اللَّهِ الَّذِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَالِمُ الْغَيْبِ وَنَهْيُهَا
 دِينٌ وَهُوَ الرِّضَى إِلَى صَبْحِ بَدَنِ

الانبار وهو اللطف الخبر ١١٥ هـ

عزمت عليكم في الصحف

وكل حرف في الصحف وكل اسم في

وكل كلمة في الصحف وكل شئ في

الصحف وكل آية في الصحف وكل

عهد في الصحف وكل شئ في

الصحف اخرج باذن الله الذي لا

اله الا هو رب العرش العظيم بها

المرضى والعلل والمصالح والنجى والنجى

المرضى المرضية عن بدن حامل دعاء ودا

صر الله تعالى ١١٥ هـ ١١٥ هـ عزمت

عليكم في القرآن وكل كلمة في القرآن وكل

اسم في القرآن وكل امر في القرآن

وَبِكُلِّ آيَةٍ فِي الْقُرْآنِ وَبِكُلِّ أَضْرَجٍ أَبْهَأَ

الْمَرَضِ وَالْعِلَلِ وَالْهَوَاءِ الْحَيِّ وَالْجَمِيعِ

الْمَرَضِ الْمَرِيضَةِ عَنْ بَدَنِ حَاصِلٍ هَذَا
الْعَمَاءِ بِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى وَافْرَجَ بَادَهُ

اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَالَمُ الْغَيْبِ

وَالشَّهَادَاتِ وَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

أَسْمُ اللَّهِ ۝ ۝ ۝ وَعَزَمْتُ عَلَيْكُمْ

بِالْإِيمَانِ وَبِحَقِّ اللَّهِ دَمِينِ سَلَامَانَ وَاللَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَفْرَجَ بَادَهُ

اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالَمُ

الْغَيْبِ وَالشَّهَادَاتِ وَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

فَإِنْ كَانَ يَهْوِي مَجْزَأً وَلَا يَفْزَعُ نِيًّا وَعَقِبَ

و بحق دار و در خلیفه علیه السلام و ذریه

و وصیه و اتباعه و اتباعه و ائمه و ائمه و ائمه

بیاد بحق موسی کلیم الله و بحق

عسی روح الله ص ۳۴ عاز و اذ انبه

و اتباعه و ان کان یجود یا و بحق ص ۳۴ محمد

ص ۳۴ و آله و سلم و ائمه و ائمه و ائمه

بمذاب عاظمه و ماه پانزده روز

یا نجیب یا من شیطا یا عی یا ملطها

یا ملطها یا شلی ما یا صر یا شمن یا

نوا ضیا یا حبنا یا بکینا یا مور شعه

یا کر و او خط حقی یا مشی ما نا مولاهم

یا طو نظنی ما شلی یا شلی یا ملطها

یا صبا صبا یا ما لی یا شلی یا طبعو

بِأَعْيُنِ بَاسِطُو طَيْبَاتٍ بِأَطْهَرِ مَا طَبَحْنَا
 اللَّهُدَّ حَمَّ الرَّاحِمِينَ طَلُوتَ اللَّهِ تَعَالَى
 فِي دَفْقِ سِاسِ الْأَسْمَاءِ وَاللَّهُ وَكَتَبْنَا
 أَعْنَ رَبِّكَ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
 بِغَشِيِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِطَلَبِهِ حَشِينَا
 وَالشَّمْسِ وَالنَّجْمِ سَجِيَّةً بَاصِرَةً عَلَى
 لَهُ الْخَلْقِ وَلَا مَرْتَابَ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَا
 يُحِبُّ الْمُتَكِبِينَ وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
 مَعَكُمْ أَصْلَافًا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ
 وَرَحْمَةَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُجْتَهِدِينَ

بحق ذن کے لا ہلا

چہت دفع شر جن و دیو پری و جن

بسم الله الرحمن الرحيم
شمار ای دیوان و ابی پر یا کہ میا دارید
و مرعجا سید و نرسا بند و علای کنبه و زرد فای
و نه در بیدار و نه زرد و نه در شب و نه در نهایی
دارنده دعای فلان ابن فلان ابن دعا بحق
سلیمان ابن داود و بحق موسی و بحق عیسی
و بحق جبرئیل و بحق میکائیل و بحق عزرائیل و بحق
اسرافیل و بحق لوح و قلم و عرش و کرسی
و بحق حاملان کبر و بیان و بحق محمد مصطفی
علیهما السلام و بحق علیا ولی الله و بحق

وَبِحَقِّ دَوَاوُدَ إِمَامٍ وَبِحَقِّ قُرَيْشِيَّةٍ وَبِحَقِّ تَحْنِيثًا

وَبِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِحَقِّ نَقْشِ خَاتَمِ سُلَيْمَانَ وَبِحَقِّ بَيْغَمِ
وَبِحَقِّ السَّمَاءِ وَزَمِينٍ وَبِحَقِّ نَسِيقِ الْقُرْآنِ
الْحَكِيمِ وَبِحَقِّ صَدْرِ بَيْتِ سَعْدِ بْنِ مَرْسَلٍ وَنَزَلُ مِنْ
الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ لِكُلِّ مَرِيضَةٍ وَرَحْمَةٌ لِكُلِّ مُصِيبَةٍ وَلَا
يُزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا مَّا كَانَ ظَهْرِي مِنْ
كُلِّ آفَةٍ وَبَلِيَّةٍ بِقُدْرَتِهِ السَّلَامُ لِلَّهِ الْأَمْرُ

هَذَا دُعَايُ لَهُ مَعْبُودِيَانِ وَفِي شُعْبَتَيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَهَذَا كِتَابٌ
مِنَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَمِنْ نَقْشِ خَاتَمِ
مُكَلِّمَانِ ابْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ

الْمَلِكِ الْحَبِيبِ وَالْمَلِكِ الْغَنِيِّ وَالْمَلِكِ الْغَنِيِّ
 فَبَاعِدْ غَوَاصِ الْإِلَى جَمِيعِ طَائِفِ الْأَرْضِ لَهَا
 هَذَا كِتَابٌ مِنْ دَلَالِ الْإِنْبِوَابِ
 وَالْقِلَافِ وَأَمَّ الصَّبَّانِ مِنَ الْإِدْبِخِ
 الْأَسْرَافِ جَمِيعِ الْأَرْوَاحِ الْمُحْشَةِ الْخَبِثَةِ
 مَاتَ عَلَيْكُمْ بِأَمْرِ الْأَرْوَاحِ أَتَمَّ أَنْ كُنْتُمْ مِنْ
 الْأَرْوَاحِ الْيَهُودِيَّةِ فَافِي غُرْمَتِ عَلِيمِ
 عَيْسَى وَكُنَّا بَلَمُ الْأَخْلَافِ بَارِئُ اللَّهِ أَحْسَنُ
 الْخَالِفِينَ وَأَنْتُمْ أَنْ كُنْتُمْ مِنَ الْأَرْوَاحِ وَالْمَلِكِ
 فَافِي غُرْمَتِ عَلَيْكُمْ نَبِيِّكُمْ مُحَمَّدٍ ﷺ
 وَكُنَّا بَلَمُ الْقُرْآنِ بِأَيْدِ الْوَقَائِنِ وَحَرْفِ وَحَرْفِ
 دَكْلَةٍ أَنْ لَا تَقْرَبُوا لِحَاجِبِ هَذَا الْكِتَابِ

وَلَا تَنْفِرُ الْفِرَ وَالْأَنْفِ الْخَفَرُ وَلَا تَنْفِرُ
 اللَّيْلِ وَالْأَنْفِ الْهَارِ وَأَعِيدُهُ وَتَحْفُ تُو
 رَانَهُ وَأَبَانِهَا وَمِنْ أَكْثَرِ الْقُرْآنِ وَأَقْرَبُهَا
 وَقَدْ أَوْتَاهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
 لَهُ الْهَادِ أَحَدٌ أَوْ مَلِكًا عَزِيزًا بَصِيرًا وَفُتْرًا
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي مِنَ الْمُسَلِّمِينَ
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَابَ لَهُ وَوَحَّيْنَا
 مِنْ أَلْفِ نَفْسٍ كَذَلِكَ تَشْجِي الْمُؤْمِنِينَ نَحْمَلُ لَهُ
 مِنْ قَبْلِ سَمِيًّا وَنَحْنُ نَحْمَلُ مُوسَى ابْنَ عِمْرَانَ
 وَنَحْنُ نَحْمَلُ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ وَنَحْنُ نَحْمَلُ مُحَمَّدَ الْمُصْطَفَى
 رَسُولَ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَآلِهِ وَوَسَلَّمَ
 عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَحْنُ نَحْمَلُ مَا عَدُوٌّ وَابْرَأَهُ

عشره سوديه و آياتها و حروفها و كلمتها
 و خواص عجا و قرآنها و اميرها و نصيبها
 يا ذوالجلال و لاكرام و البهاء احفظ
 عبدك و ابن عبدك العظيم تمام شدي دعای

سلطان محمد قرقوی چند کس و حکم
 فرمود هر چند شمشیر را بشن من بزدند غیره تا آنکه
 این دعا را از کردن ایشان باز کردند و از فر
 هندی باز ماند بر کردن که سفید شدند و تیغ برایشان
 بکشانند و قدرت حق تعالی شده نماید و دعای
 شمع بنده این است اللهم انصر الحق
 اعوذ بالله لا اله الا الله محمد رسول
 الله علي ولي الله اللهم اسئلك

والقائمين والمُتقين والمُسقرين بالاسم
 شهد الله أنه لا إله إلا هو والملائكة
 لو العلم قائماً بالقسط لا إله إلا
 هو العزيز الحكيم قل أعوذ برب
 الفلق ومن شر ما خلق ومن قاص
 إذا وف ومن شر النفاثات في العقد
 ومن شر حاسد إذا حسد وقل أعوذ
 برب الناس الله الناس ملك الناس
 من شر الناس الذين
 يوسوس في صدور الناس من الجنة
 والناس قل أعوذ بربهم في الشياطين
 اة يحضرون يا رب بحق حرمت جامع الفرائد وعق
 يمين والقرآن الحكيم وعق حمة لا والقلم وما سطره

بِسْمِ جَلَدُهُمُ رَا د ا ز د ا ر ن د ؛ د و ع ا ز ج ن ا ن س و پ ر ی

و ا ز ج و ا ن ا ت ع ل ی ع ل ی ع ل ی ع ل ی ع ل ی
ن س ن س ن س ن س ن س ن س ن س
ن س ه ا ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل
ه ا ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل ه ل
ا ا ه ل ا ا ه ل ا ا ه ل ا ا ه ل ا ا ه ل
س ق د و س ق د و س ق د و س ق د و س
ل د ل د ل د ل د ل د ل د ل د ل د ل د
ا ز ج ن و ا ن س و ا ز ج و ا ن ا ت و م ح ق ا ن ه م ن س ل م ا
و ا ن د ل س م ا ل ل ه ا ل و م ن ا ل و ج م ا ل ا ل ن ق ل و
ع ل ی و ا ل و م ن م س ل م م ن و م ح ق م ح م د و ا ل
م ح م د ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه ه
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
۲۶۳

بابه در بیان ناخن گرفتن صحن امتحان کی که هر که دور روز
شنبه تا خون گیرد بسیار او در آزار گردد هر که روز یکشنبه ناخن
گیرد مال او زود تلف گردد هر که در روز دوشنبه ناخن گیرد
او در روز سه افتد و عشا که شود روز سه شنبه ناخن
گیرد مادام در جنگ عوفان بود هر که روز چهارشنبه
ناخن گیرد بچشم خالایق عزیز و گرامر گردد هر که
روز جمعه ناخن گیرد رنق روزی او زیاد شود
بدانکه روز شنبه پیش از نماز اگر خواهد در طلب هر کاری
بسیار خوب باشد در روز یکشنبه بعد از نماز در طلب هر حاجت
که خواهد بود که بر آید و در روز دوشنبه پیش از نماز
و بعد از نماز نقیصان در طلب باشد و در روز سه شنبه در هر وقت که خواهد
بخت از بیرون رود و در طلب هر کاری سود دارد چهارشنبه
در هر کاری صبر کردن بهتر باشد که باز یافتن شخص دارد پنجشنبه
پیش از نماز در هر معامله یا هر کاری مقصود دارد روز جمعه در هر
پایه دار نباشد دیگر حاجت هر کار عیب ندارد

بسم الله الرحمن الرحيم

باب چله بریدن زمان اینست ا ب ج د ه و
ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ض ق ر ک ش
ت ث خ ف ض ط ع ل جله نذ که خواهر حامله
طالع او را بگیرد نام او را خواند او را بحساب این یک
هفت هفت طح کند تا چند باقی ماند اگر یک و سه
و پنج ماند تا هفت ماند چله او فتاده است اگر چهار
و شش ماند چله او فتاده است باید برید و اگر هفت
و نه او فتاده است باید سه رکت ابریشم یا ابریشم
گفته دعا بخواند کرده زده به بردا اگر چهار ماند چله جن او
فتاده است این دعا را بر سه پان کاغذ بنویسد هر چهار
رشته بکشد در آب اندازد چهل کاسه آب بر سر ریزد تا سه
چهار رشته بفرمان خداوند عالم و ان شاء الله تعالی
دعا اینست ا ب ج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن

فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

و اینج صروفات بنویسد بر ناف زن بندد و مریا او

حجت کبر و حمله شود انکار الله و تعالی اعلم

کے علاوہ اور ،

نوع دیگر از این شش طلسم بنویسد وزن بشود عامه

۵۵۵۹۹۹۹۱۰۱۱۱۲۱۳ ۹۰۳۲۴۵۶۷۸۹

51 0000000000

۱۲/۲/۱۳۸۵

فَسَيُفَكِّكُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

صِبْغَةَ الْحَقِّ مُحَمَّدٌ وَلِيُّ عَابِدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

و سلم یا رب العالمین **یا** بریدم جلد فلک نرا و فلک

از جن انس از وحش طیور از ترکت ناجیک و عرب عجم

ویندوان زاد و خویش و پیکانه و قریب و ستر و یو مجتهد و اله

۷۹۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باب در حمد مغربی بسم الله الرحمن الرحيم از برادر
 کافی که اولاد با نمیکرد یا نمیشد یا مرشد نمی ماند
 حمد مغربی را بنویسد و سه بخش در مقام برده دو
 طاس آب و عطر سر بریزد و طاس در دست چپ
 و طاس دومش راست بعد دو عالم با فم دارد
 اولاد برور یا کیرد لبش بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمین یا حی یا قیوم یا
 آجِب یا عِنا سُبُلِ عِلْمٍ ما تَشْغَلُ قُلُوبَ
 جَمْعِ مَخْلُوقَاتِ الْوُحَا نِیَّاتِ مِنْ عُلُوقَاتِ
 وَ السُّفْلِیَّاتِ سَمِعًا مُطِيعًا لِحَقِّ الْحَمْدِ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَ لِحَقِّ الْحَقِّ الْقِیُومِ وَ لِحَقِّ
 مَلِكِ الْمَلْکِ الْمُرُکَّلِ بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ وَ لِحَقِّ
 حَوْفِ اَیْجِدِ الرَّحْمَنِ الرَّحِیمِ یا مَرْحُومِ یا مَرْحِیمِ
 یا مَرْغُوفِ یا غَفُورِ آجِب یا جِبِّ یا جِبِّ یا جِبِّ یا جِبِّ

مَا تَسْخَرُ لِي قُلُوبَ خَلُوقِ الرُّوحَانِيَّاتِ مِنَ الْعُلُوبِ
 وَالسُّفَلِيَّاتِ سَمِيعًا مُطِيعًا بِحَسْبِ رَحْمَنِ رَحِيمٍ وَبِحَسْبِ رُءُوفٍ
 عَطُوفٍ لِّلطَّيِّفِ وَبِحَسْبِ الْكَفِّ الْمُسَوِّكِلِ وَبِقَائِمَةِ الْعَرْشِ
 وَبِحَسْبِ حُرُوفٍ هَوَازِ حَطِيٍّ مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ يَا مُقَدِّبَ
 الْقُلُوبِ أَجِبْ يَا مُسَائِلَ عَلَى مَا تُسْخَرُ لِي قُلُوبَ خَلُوقِ
 الرُّوحَانِيَّاتِ مِنَ الْعُلُوبِ وَالسُّفَلِيَّاتِ سَمِيعًا مُطِيعًا
 بِحَسْبِ مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ وَبِحَسْبِ مُقَدِّبِ الْقُلُوبِ وَبِحَسْبِ مُلْكِ الْمُسَوِّكِلِ
 وَبِقَائِمَةِ الْعَرْشِ وَبِحَسْبِ حُرُوفٍ طَبِيعِ الْآيَاتِ نَعْبُدُ وَإِلَيْكَ
 نَسْتَعِينُ وَبِحَسْبِ يَا غَزِيرَ يَدَيْهِمْ وَبِحَسْبِ أَجِبْ يَا غَزِيرَ رَأْسِهِ
 مَا تُسْخَرُ لِي قُلُوبَ خَلُوقِ الرُّوحَانِيَّاتِ مِنَ الْعُلُوبِ
 وَالسُّفَلِيَّاتِ سَمِيعًا مُطِيعًا يَا سَرِيعَ يَا قَرِيبَ يَا مُعِيبَ
 يَا مُسْتَعَانَ أَجِبْ يَا مُبْكَاسِدَ عَلَى مَا تُسْخَرُ لِي قُلُوبَ
 الْخَلُوقِ الرُّوحَانِيَّاتِ مِنَ الْعُلُوبِ وَالسُّفَلِيَّاتِ
 سَمِيعًا مُطِيعًا كَقَوْلِكَ نَعْبُدُكَ يَا سَرِيعَ

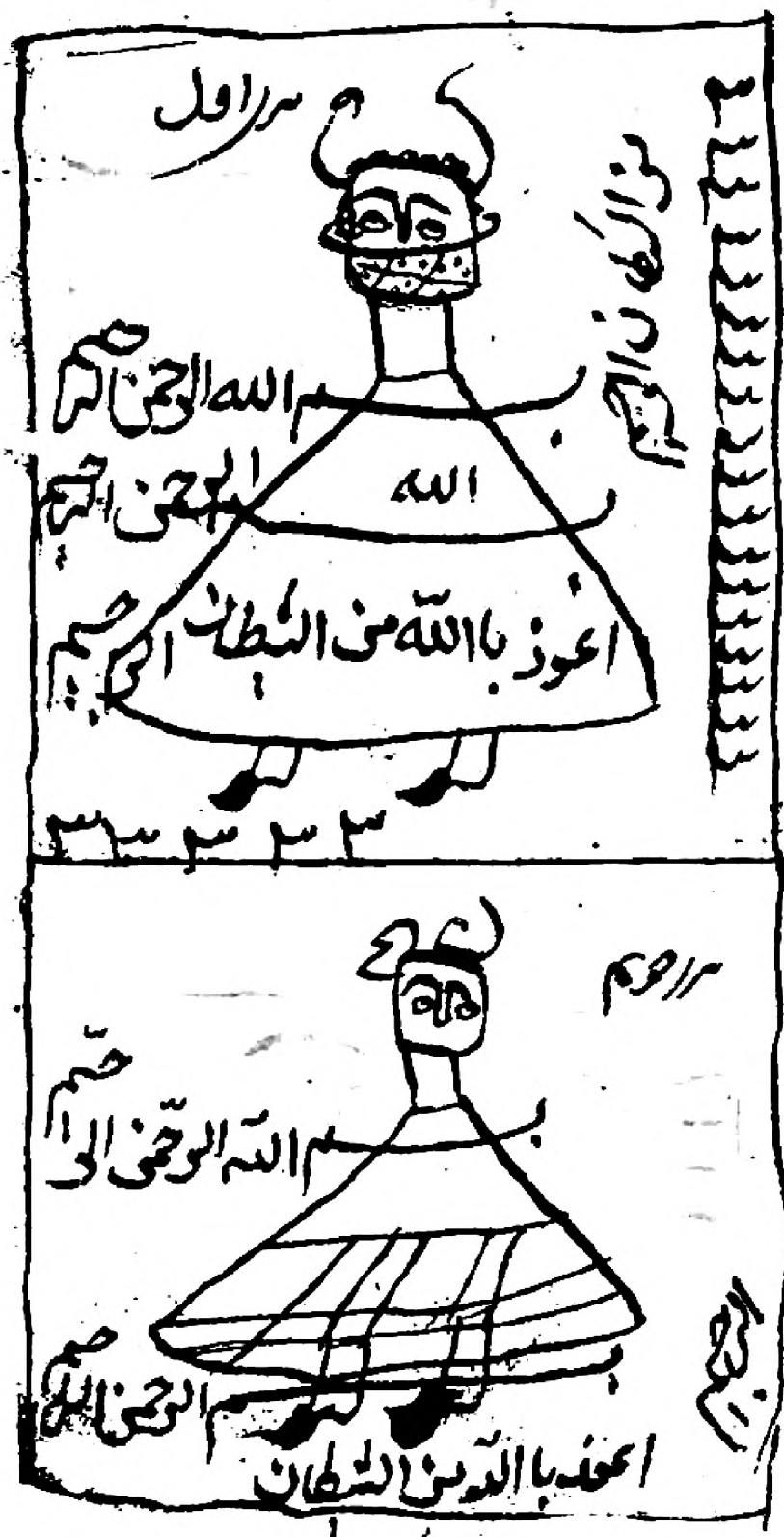
نُسْتَعِينُ وَبِحَقِّ سِرِّ الْحِسَابِ سِرِّ وَالْقَرِيبِ
بِاسْمِهِ بِاسْمِ سُلْطَانِ اللَّهِ وَبِحَقِّ الْمَلِكِ الْمُتَوَكِّلِ بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ
وَبِحَقِّ حُرُوفِ مَنَاحِدِنَا الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَا قَادِرُ يَا مُنْتَقِمْ
أَجِبْ بِأَخْرَاسٍ عَلَى مَا تُخْرِجِي قُلُوبَ الْخَلُوقَاتِ الرُّوحَانِيَّاتِ
مِنَ الْعُلُوبِيَّاتِ وَالسُّفْلَانِيَّاتِ سَمِيعًا بِصَهْرٍ مُطِيعًا بِحَقِّ إِهْدَانِنَا
الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَبِحَقِّ قَادِرِ مُقَدِّمِ وَبِحَقِّ الْمَلِكِ الْمُتَوَكِّلِ
بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ وَبِحَقِّ حُرُوفِ نَصْرِ صِرَاطِ الدِّينِ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ اجِبْ بِأَعْيُنِ سُلْطَانِ عَلَى مَا تُخْرِجِي
قُلُوبَ الْخَلُوقَاتِ الرُّوحَانِيَّاتِ مِنَ الْعُلُوبِيَّاتِ وَالسُّفْلَانِيَّاتِ
سَمِيعًا مُطِيعًا بِحَقِّ صِرَاطِ الدِّينِ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَبِحَقِّ مَلِكِ الْمُتَوَكِّلِ
بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ وَبِحَقِّ حُرُوفِ شَنْشِدِ شَنْشِدِ شَنْشِدِ
نَمِ الْعُزُوبِ عَلَيْهِمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَبِحَقِّ يَا قَادِرُ يَا مُنْتَقِمْ
لِلْمَلِكِ الْمُتَوَكِّلِ بِقَائِمَةِ الْعَرْشِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
حَسْبُكَ الْوَكِيلُ نَعْمُ الْمَوْلَا وَنَعْمُ النَّصِيرُ وَنَزَلْنَا بِالْطَّرِيقِ مَا جَعَلْنَا
شَفَاءً وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ وَلَا يَنْبَغِي بِالطَّرِيقِ إِلَّا مَا

باب دیگر از برای دفع شر نانی که اولاد بر او یا بگیرد یا آنکه در
 شکم ضایع کند باید آنکه اول از حرام بریزد و بگذارد و بپزد
 باید آنچه حرام میباشد خورد چرا که اولاد جنایات از حرام نطفه
 بسته میشود و طعام خوراک ایشان حرام است باک آنکه
 حرام بخورد خوش هم در محبت و چه در بازی و هر از
 حرام بریزد باید که نطفه از حلال بسته شود و بکرات
 نزدیک میگردد و اولاد بی همت میشود چرا که بنحویه فرموده
 که حرام وفا نمیکند و هر چیز حرام با او را نشاید بسوزد
 با او آب اندازد و غرق نشود یا آنکه جنایات ایشان
 تخفیف میدهند و سیاه و کبود میگردند و ضعیف میشوند
 و تخفیف میروند باید تا آن روزی که آن طفل را شیر دهند
 حرام نخورد تا آن عاقله و تعالی فرزند صالحی کرامت فرماید
 و هیچ آیه پور نرسد و الله اعلم
 بالفتاویٰ سید مرتضی

حضرت پنهان ۴۴ و پنهان و بر پا در بند کرده و دوازده نام
حب اختیاری جنب که داشتند قسم با یکدیگر که هر کس این
و عا دوازده پر را با خود دارد و هیچ استغیثی بوی نرسد
اگر چه زن باشد و چه مرد باشد تفاوت ندارد و الله تعالی

بسم الله الرحمن الرحيم
الله لا اله الا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة
ولا نوم له ما في السموات ولا ما في الارض من ذنوب
ينفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما
خلفهم ولا يحيطون بشيء من علمه الا بما شأ
وسع كوسعه السموات ولا ترض ولا يورده حفظها

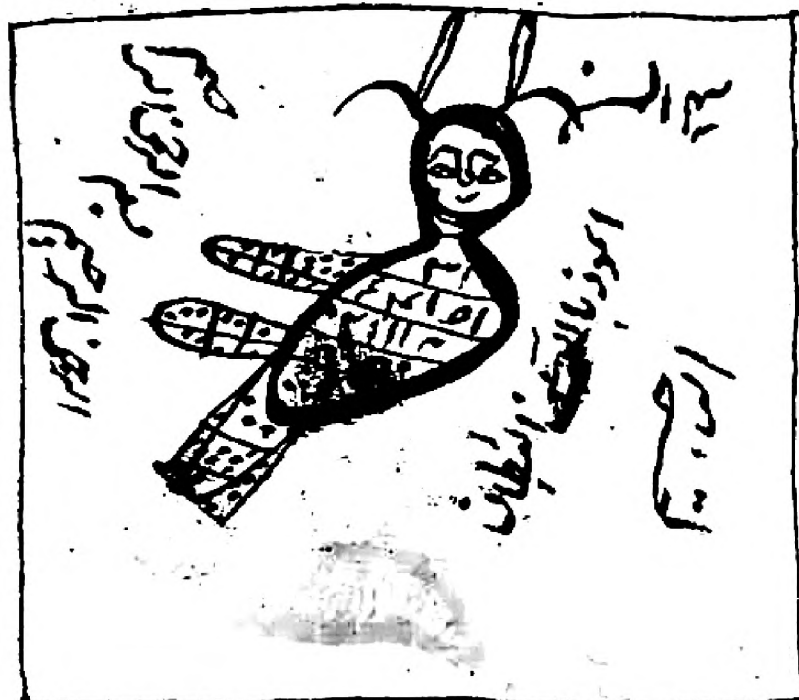
وهو العلي العظيم يا عظيم يا عظيم
الحم لله الذي ينزل من القرآن
ما هو شفاء ورحمة للمؤمنين ولا تؤذي
الظالمين الا خسرانا



بسم الله الرحمن الرحيم



بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



يَا مَنِ هُوَ

الْحَسْبُ

اعوذ بالله من الشيطان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا مَنِ هُوَ

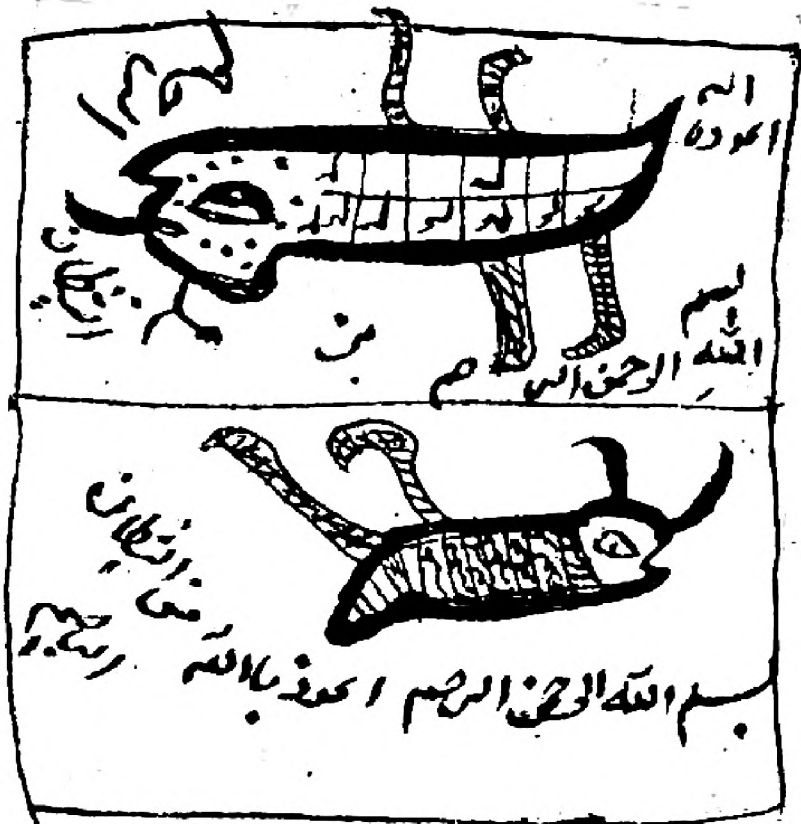
يَا مَنِ هُوَ

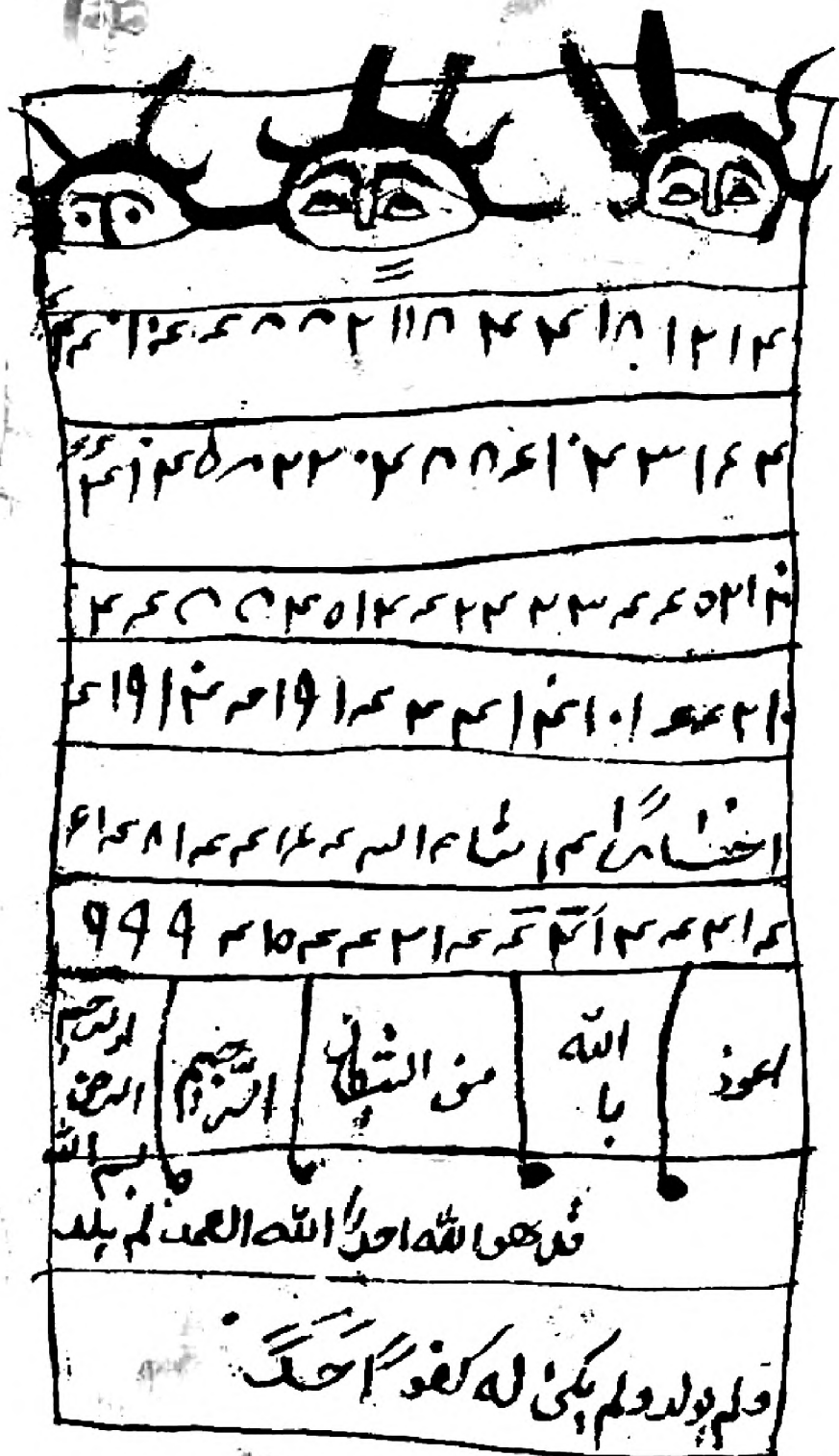


يَا مَنِ هُوَ

٢٧٨

بسم الله الرحمن الرحيم





د خواص سلام قول من رت ارحم

در شرف شمس این مربع ۶۰ بنویسد اگر نشود دینش و کلام
وز عفران بکافه زرد صدیک خاصیت در این
مربع نوشته اند من جمله از هر اثر ترس و خوف و کرب
اطفال و مصروع و غت و دفع مار و عقرب و با و طاعون
و الیهم روز ۸۱۸ مرتبه بخواند بعد از آن صد و شصت مرتبه
صلوات فرستد و بدین عمل مداومت نماید مستجاب
الدعوه شود و مربع افست و ۱۱۸

سلا	قولا	من درت	رحم
۲۹۳	۲۸۷	۱۳۲	۱۳۶
۲۸۶	۲۹۰	۱۳۹	۱۳۳
۱۳۸	۱۳۴	۲۸۵	۲۹۱

هشصد
هجده مرتب

☆ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

مال مطابق اسم جعفر را مطلب خود
 اقل زکوة اسم سویت لکن بیست و پنج بار مرتبه
 بدهد بعد از آن بعد از نماز بعد و خودش
 بخواند امان زکوة سوچهل قسمت نمودیم هر قسمتی
 ۱۲۸ ۳ سه بار و صد و بیست و پنج
 مرتبه است بعد از اتمام زکوة همیشه اوقات
 ۴ ۸۷۴ یا نصد و هفتاد و چهار مرتبه
 همیشه بخواند دیگر آنکه مربع مانتر آدرش
 قمر بر آنکشت نقره نقش نماید در آنکشت نماید
 آنکه اگر هر یوم یکسری مع نوشته باشد و زعفران
 و کلاب در حمام نگاه دارد روز دیگر باب دهد
 و مربع آنرا نماید بهتر است لکن در خواندن
 اول و آخر صلوات بفرستد و اگر بخور نماید
 بهتر است و اسمها اینست یا الله یا احد
 یا حی یا قیوم یا منعم ۴ ۸۷۴ مرتبه

هزار بار صلوات علیه السلام
 سحر علیه السلام

ختم آن نور از برای انکشاف و تنور قلب
 و در عالم خواب کشف در چهار ^{مطلب} رابعین
 بخواند وقت خواب اربعین اول چهارده
 مرتبه این نور را وقت خواب بخواند ^{هفته} سر
 در اربعین دوم چهل و هشت مرتبه این را
 بخواند در اربعین سوم دویست و دو مرتبه
 بخواند در اربعین چهارم دویست و پنجاه
 و شش مرتبه این را بخواند مقدم در اول چهارده
 صلوات بفرستد و آخر چهل ^{یک} صلوات بفرستد
 و هر شب بعد از نماز مغرب چهار صد و هفتاد
 و سه مرتبه ^{سریع} معصوم عشق که بعد خودش
 بخواند و هر وقت که آب می خورد یک مرتبه این نور را
 باب بخواند و بخورد مسمی

دعای در درین بسیار مجرب است و هفت مرتبه هفت
 اسم بزرگان هند را بخواند البته رفع درد بشود
 سَلِسُو بَلِسُو جَا طَر جَجِر جِنَرُو
 پِنَرُو حَشَبَه از برای فتوح
 سُورُ لِسْ موخواند چون بایست سلام قولاً فتح
 من رب رحیم برسد ۱۴۸۸ تکرار نماید بعد
 و بعد سوره مو تمام نماید بعد ریاضت سوره
 لِسْ را بخواند اول صغیر که دویست و سیست
 کبیر صغیر ده هزار مرتبه و وسط چهار هزار
 مرتبه کبیر نود هزار مرتبه یا شرا بط و ترک
 حیوانی و بخور و صوم لشجر ملائکه مقربین در
 اینست از برای وسعت رزق هر روز
 هزار مرتبه یا باسط بخواند

اول سر انگشت را بخاکستر بکشد و در دفع کینه بخواند بیک سوره الحمد الرحمن بگوید

پانصد و هفتاد و چهار مرتبه همیشه اوقات بخواند
بعد از هر نماز و صبح اینست وقف ۸۷۴ ۵

۱۳۶	۱۴۹	۱۴۶	۱۴۳
۱۴۷	۱۴۲	۱۳۷	۱۴۸
۱۴۱	۱۴۴	۱۸۱	۱۳۸
۱۸۰	۱۳۹	۱۴۰	۱۴۵

عدد صغیر برای

فتوحات عدد

وسیط برابر

مطالعه عدد

کبیر برابر سیم

عدد گذشته مال

بعبارت نماز

صغیر بود و وسط اینست

۸۷۴۰

۸۷۴۰۰

عدد کبیر اینست

وسط

پنج هزار و هفتصد و چهل مرتبه است است

مال کبیر بنجاه و هفت هزار و چهار صد مرتبه

لکن در وسط صوم و بخور لازم است است

و در کبیر صوم و بخور و ترن حیوانی لازم است شود


اگر در اربعین اول شد تکرار نماید تا مطلب حاصل

ما ل نعمة الله برار ما ل علم
 يا الله يا حمد يا مالك يا منعم

بخواند
 زلوه
 بیست

۴۹۱
 اولیک لک و بیست و پنج هزار مرتبه در عرض چهل و یک روز
 ۳۱۲۸
 سیمین روز و صد و بیست و پنج مرتبه در عرض
 چهل و یک روز بخواند بعد از آن بعد از هر نماز چهار صد و نود و یک
 مرتبه بعد از هر نماز همیشه بخواند و لوح سود در شرف قبر
 انگشت نقره نقش کند یا خود دارد و اگر لوح سود هر روز
 بر کاغذ بنفشه و زعفران و کلام بنویشد در عامه نگاه دارد
 و در روز دیگر باب دهد
 و هر روز بخواند
 بهتر است
 و در وقت خواندن
 بخوابد و خوش در آید
 مذهب است

۱۲۲	۱۲۸	۱۲۹	۱۱۵
۱۲۸	۱۱۶	۱۲۱	۱۲۶
۱۱۷	۱۳۱	۱۲۳	۱۳۰
۱۲۴	۱۱۹	۱۱۸	۱۳۵



اول زکوة بدهد یک لک و بیست و پنج هزار مرتبه در عرض چهل و یک روز سه بار آرد و صد و بیست و پنج مرتبه بخواند بعد از آن یازدهم بعد از نماز شصت و بیست و هفت مرتبه بخواند و لوح ۹۰ در شرف قر در انگشت نقره نقشی کند با خود آرد و اگر لوح ۹۰ را روز نهم بر آویزد کافور بخشد و زعفران و گلاب بنویسد در حمام بگذارد روز دیگر بار بدهد و هر روز بخند نماید بجز است و اگر در وقت نوشتن بخور نماید بجز است

۵۴۲۶

184	189	173	179
172	18	188	140
181	148	181	184
181	183	181	145

[illegible]

از جهه حامله شدن زن هرگاه حامله نشود این عمل را
 بجا آورده که اگر از ثم نعم حامله خواهد شد و تفصیل
 آن اینست که زن روزه جمعه بعد از نماز صبح بدون
 تکلم یا حدی سصد و گشتی و شش بر بنه یا مقصور و همچنین
 بعد هر نماز صبح تا هفت روز که روز بیستم میشود

^{۷۸۴}

۷۴	۹۱	۸۶	۸۳
۸۷	۸۲	۷۷	۹۰
۸۱	۸۴	۹۳	۷۸
۹۲	۷۹	۸۰	۸۵

و این طلسم را هم محل
 کند و روق نوشتن
 و قی بخور عود بسوزاند
 و اینست طلسم

اذا اردت ان تعرف
 المریض من سحر او مرض ایجنون او غم فخذ عمامه ان کا
 رجلا و القناع ان کان امرءه و اشتر شرا جدا و تلفه
 فی بطن و تغزم علیه بهذه الغزیمه ایضا فان زادت
 ففی نظره من الجن و ان نقصت ففی من سحر و ان استوت
 فهو مرض من الله و الغزیمه ففی هذه
 بسم الله الرحمن الرحیم و الصافات صفا فالزاجرا
 زجرا فالنالبات ذکر ان العلم لواحد رب السموات
 و الارض و ما بینهما و رب المشارق و انوارها
 السماء الدنيا بزیه الکواکب و حفظا من کل

شیطان

شیطان مارد لا یسمعون الی الملاء الاعلی و یفدون
 من کل جانب دحورا و لهم عذاب و اصاب الای
 من خطف الخطف فانه شهاب ثاقب شرا هی
 الفرع و رب النار و النور و لقد سبقت کلینا
 لعبادنا المرسلین و ما قدر و الله خوفه و الارض
 جمعا قبضه یوم القیه و السیما مطویات
 بیده سبحانه و تعالی لیسر کون شرا هی
 و رب النار و النور و المطور و کتاب مسطور
 و بعزت الله و سلطانه و بحق سلیمان ابن داود
 الا ما بلیت ما بصاحب هذا الامر اضعم
 در بیان دعوت خلد هر الله مال کتاب خود شما در روز یازدهم
 شانزده هزار مرتبه نوشته است تقسیم این باید نمود در آن روز
 بعد از هر نماز سه هزار مرتبه در نصف شب هزار مرتبه بخواند
 دیگر دعائی که عند کبر آن هزار و صد و بیست و یکبار نوشته است
 در یک مجلس خلی صبح است هزار مرتبه که بعد از هر نماز در وقت
 مرتبه در نصف شب صد و بیست و یکبار بخواند و اگر در یک روز
 برآورده نشود تکرار نماید تا برآورده شود دیگر از برای نوحا
 جهل و یک شب بعد از نماز عشا هر شب چهل و یک مرتبه سوره
 و الکر را بخواند چون بایر و ما لاحد من نفع تجزئی برسد
 مرتبه تکرار نماید و بعد بانی سوره را تمام نماید عسم

هر که ایند عارا با خود دارد تفنگ با و کار کنند
اگر شواهد بسیار باید به کوفه مرغ بنشینند

بسم الله الرحمن الرحيم
یا حفیظ یا حقیق سبوسا ابرسا

سارستا و لاهوت و اللادون
اربسون و حکم و تخاف در کا ولا
خسته انت مولانا فاضلنا علی

القوم الکافرین

عیسی و ذبور داد و فرقان تحمل مصطفیٰ و بحق طه
 و سحر و سحر عسقر و بحق کهنه ص و سحر و الفلم
 و بحق برائیل و صیگائیل و اسرافیل و عزرائیل
 و بحق اهیگا شرهبا و بحق اسمائیک العظیم الخمس باد
 الساعه ۳ باد و ۳ بار از یوما و در میان طعام کنند
 تا هردو بخورند که با صلاح ایند بقدرت خلایق
 دد و سر میلان ایشان یکانه باشد لیکن خداوند
 قوه اراده و طبع ایشان موافق آتش و چمن خواهی که میان
 ایشان محبت پیدا آید نوشته بنویسد و در میان
 کله نور خرد و در آتش دآن دفن کنند یک شبانه روز
 چمن بیرون آورد بشکنند و آن را بیرون آورد و شسته
 اول در طعام کنند و بخورد و آنکس دهد اینست
 یا معشر الحین و الارواح بین القیوم و بین النفس عیون
 علیون اهیگا شرهبا ادد و فی اماتونی عیا او پاس
 عهد

غویا عاصمونا ۱۱۲۲۱۲ / ۸۳۳۸۱۲۲ ﷺ
 کم ۲۲۲ علی حبیب فلان بن فلان الخ س بار الساعه الساعة
 دو و چهار هر دو موافق باشند و طبع راست
 هر راجحت شاید ۲ و ۵ هیچ سود ندارد ۲ و ۵ در میان
 چنانکه و نه صورت افتد گاه گاه و لیکن در نزدیکی شاید
 و انزل کند غودن ندارد کار باشد ۲ و ۳ اول
 دوست باشند و آخری نلارد و انزل علاج توان کرد
 ۲ و ۸ الله اعلم میان ایشان موافقت نباشد
 ۲ و ۴ دوستی باشد و خلوت طلبند بحکم ندارد
 ۳ و ۳ دوستی ایشان گاه باشد و گاه نه علاج سود ندارد
 ۳ و ۴ ظاهر دوست باشند و آیه هیچ سود ندارد
 ۳ و ۵ هر دو مشفق باشند و هم طبع صحیحی توان کرد
 خاصه زن ۳ و ۴ هر دو موافق باشند و دوستی
 زن

ذن باشد که قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی تا آخر
آیه بنویس و با خود دگر در د بیاورد و راست دزن به

فا تبتونی بیکم الله تعالی که ذن بکم والله عفو رحیم

بازوی چپ ۳ و لاهر دو موافق باشند و لیکن

مرد را محبت زیاده باشد چون خاهر که دوستی

کنر خاتم سلیمان که نقش کرده باشد در شب قدر

در صوم گیرد در ساعت سحر بنام انکس در زیر آستان

خانه انکس پنهان کند که دوستی پیدا شود

۳ و ۸ هر دو یک یک برد دوست دارند اما نظا

نمودار در داری علاج و فائده دارد ۳ و ۹

میان ایشان موافق باشد مشک افسون کرده

لحم و قل هو الله احد و آیه الکسری بخواند چون

بوی خوش بایشان در محبت عظیم پیدا شود

در اسم و عکاه محبت و کاه نفاق آستانها

چشم فراوان باشد تا قصورین نگاه دارند محبت

باشد

باشد چنان دست بردارند علوت اقل ۵ و ۵
 هر دو دست در باشند و طبع ایشان باشد نزدیک
 برو و قهول الشیء دارد ع و ع ازین موافقت
 توان صحت جهت موافقت ایشان که چهار
 طبع نزدیک است ع و و یک دیگر را اعتماد نماند
 در شء اقل از یک دیگر نتوان کرد و حجت بیشتر
 از مرد باشد علاج باشد توان کرد ع و و میان
 ایشان دو ستر تمام باشد بود شش افسوس کرده
 نیکو بود اله آ ۵ و ۵ هر دو یک دیگر دوست
 دارند حجت کردن در میان ایشان دیونگی آورد
 و لفظ میان ایشان بنحایت دوستی بود چنانکه به
 یکدیگر میرفت و کرد ۵ و ۱ یکدیگر را دوست دارند
 علاج نخواهد بکن و خواهی مکن ۵ و ۹ موافق باشند اما
 موافق باشند اما عاقبت بعد از اقل را و ع و

و ع میان ایشان موافقت تمام باشد با افسوس

ع و ع بغایت محبت باشد خواه کنی و خواه نکنی
ع و صا محبت باشد و عداوت که گفتن و از یکجانب بود
ع و ن بغایت موافق باشند ع و ن دوستی ایشان
زیاده از عداوت باشد و افسون با صلاح آورد
السا و لادسا هر دو مخالف نمایند مگر افسون

کنند و در آب اندازند و به خود دهد و دهند لادسا
هر دو دوستار باشند از دوستی زیاد تا یکدیگر دوست
ندارند لادسا دوست باشند علاج چشمه و دایم ایشان
تعویذ آفتی باید نگاه دارند الحاء و ن
میان ایشان رشک بسیار باشد تعویذ بمشک
و زعفران بنویسد بغایت نیک باشد و مشک
افسون کوه باشد دارند و ن میان ایشان علاج شود
ندارد و حکمت اصلا نبوده عاقبت عداوت پیدا شود
الطاف و ن هر دو مخالف نمایند و متاجره ایشان
نیکه

نیکو به خاصه بر بچانه به ستانه و این افسون بروی
 خرناینت $\text{تَلَرَقَا تَلَرَقَا يَمْوَدَ شَقِيَتْ هَيَا هَيَا}$
 آذونی اَصْبَادُثْ اَلْشَدَّ اَي افسون کز اینام خدای
 دوسه تا افکندم از ۲۲۲ در بخان ۲۲۲ هَلَا هَلَا
 $\text{هَلَا هَلَا هَلَا هَلَا الْجَلْ سَ بَارِ الْوَحَالِي حَا وَرْدَانِ}$
 حایا آفت که میان دو حلال اگر خصوصیت باشد
 حساب کنل اگر موافق است محاسبه کنل و است
 از برای ای اظهار مطلوب این مربع ادر شاعت محل بروی
 در روی دیگر نقل این می کنند بکنند

۱۶	۱۰	۹	۳	۵۶۵
۴	۱۵	۱۷	۱۱	۵
۱۲	۴	۱۵	۱۸	۱۸
۱۵	۱۹	۱۳	۷	۱
۸	۲	۱۵	۱۵	۱۴

۳۹۲	۳۹۵	۳۹۳	۳۹۱
۳۹۶	۳۹۹	۳۹۹	۳۹۹
۳۸۹	۳۹۹	۳۹۳	۳۹۶
۳۹۸	۳۹۸	۳۹۸	۳۹۲

بنویسد یا شمعو ثایا شفیقا بخورند ^{در آسمان}
 هیچ بهج با ملک الجن و الشیاطین ^{هیچ} و هیچ ^{هیچ} قلب فرهم
 علی محبت فرهم ^{فرهم} العمل العمل العمل ^{الوفا} الوفا ^{الوفا} الوفا
 الساعة الساعة الساعة ^{الحرق} الحرق ^{الحرق} الحرق
 النار النار النار ^{بطلوب} بعد در زیر آتش گذارد و بطلوب
 حاضر شود و در وقت که نار گذارد قدر کند و حاضر
 و مصطلح و میسر سائل و نبات در آتش ریزد و مداد آن
 سرخ نبات و صمغ عربی است

جهت خباب درین این اسم بود است چوب نوبسخت
 نکوید و بخواب رود هر نیت که کرده باشد در خباب بیند

مارد و س خار و س با سما هم مسلح
 صفهای اسم یادروا اگر نرا حاجتی باشد و
 خواهی که بدانی آن حاجت روا خواهد شد یا نه مشغی
 از حیوانات بود از کندم یا جو یا برنج و نیت کن
 حاجت خود و بعد از نیت از آن برده ^{باشد}
 بهت طرح کن اگر یک عماند از ذره باشد و حاجت
 زود روا شود

و

لوحات

۶	۸	۴
۱۰	۹	۸
۱۸	۱۵	۱۲
۲۵	۲۴	۲۱
۳	۲۹	۲۷

لوحات

۳	۲	۱
۱۳	۱۱	۷
۱۷	۱۶	۱۴
۲۲	۲۰	۱۹
۲۸	۲۶	۲۳

جمل کبیرین

اب ج ه و ز ح ط
۱۱ ۳ ۳ ۳ ۱۳ ۸ ۹ ۱۰

ک ل م ن س ع ف
۱۱ ۱۰ ۷ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۸

ص ق ر ش ت ث ج ذ
۹ ۱۱ ۱۲ ۲۰ ۳۰ ۱۴ ۱۵ ۱۰ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸

ض ظ غ
۸ ۰ ۹ ۰ ۱ ۰ ۶

جلد کبیر

ا ب ج د ه و ز ح ط
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹
 ی ک ل م ن س ع ف ص
 ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹
 ق ر ش ث ت خ ذ ض ظ ع
 ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹

وسیط

ا ب ج د ه و ز ح ط
 ۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹
 ی ک ل م ن س ع ف ص
 ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹
 ق ر ش ث ت خ ذ ض ظ ع
 ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹

حنی جفده د دل کبیر باه و دل جفده
 چشم کند جی بند

جمل صغیر

اب ج د ه و ز ح ط ی ک
۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷ ۸ ۹ ۱۰ ۱۱

ل ص ن س ع ف ص ق ر ش
۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱

ث ث خ خ ذ ض ظ غ
۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱

ا ب خ ی ک ج ل ن د م ت ی ص ی
۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲

و س ی ز ع ز ح ف ض ط ی
۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲

نیم سوره و شمس روز و هن از مرتب بخانه
جمع و بر دو آفت حتم سوره و الشمس از برار کیمزات
و المضافات چهل یوم با تر کن حیوانی و کجور و صوم اول طلوع
آفتاب مقابل آفتاب و وقت غروب مقابل آن بخواند
صبح از مرتبه وقت غروب آفتاب هزار مرتبه بخواند

از برای لشکر افواج دعوت عا و بشمخ
 هفت بوم هر روز دولت مرثیه بخوانند
 اگر بخوانند در یک مجلس بخوانند بسیار
 صعب است پنج قسمت نمود هر قسمت
 چهل مرثیه بعد از نماز پنج گانه بوسه
 هر قسمت را بخوانند مع شرایط از بخور
 و صوم و خلوت و صل و ترک جوانی
 شرح یافس مثنوی باین غرض است

بسم الله الرحمن الرحیم مرد است از امام بحق
 ناطق بحضر القنادی که از رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده
 است که این سوره را در دایم غدا و شام و غصه بخواند
 از جمیع بلاها محفوظ ماند و مردات دنیا و آخرت او حاصل
 گردد و اگر این سوره را بخواند و بر آب روان در صد بعد از آن
 وضوء بپاشد و در کف نماز بکند و در هر کفانی
 بحر

بجز از هلاک این سوره را بخواند و بر خود دل اگر همد
 عالم را آب بکشد و او در دریای آب باشد هیچ المی
 با و نرسد بفرمان خدای تعالی و اگر این سوره را در
 ساعت سحر بنویسد در روزی راست
 شود بنزد دشمنان دوست او گردند و هیچ خلا
 بقی صیحر او گردند و اگر خواهد که کبرا عا شفق
 خود کرد آنی چنانچه بگوید ارم نگیرد بایل
 سوره را چهار سنه دین بخواند و در کوزه آب
 ندیده اند و در سر کوزه را صوم بکشد و در انکس
 خانه حمام دفن کند انکس از عشق بیدار گردد
 و اگر خواهد ابواب خیر و در وی تو کشاده گردد بایل
 دور گشت نماز بکنارد و در هر رکعتی بعد از هر

لین

این سوره را بخواند و این عمل در روز شنبه یا پنجشنبه
 یا جمعه بجا آورد اجواب دولت بر دوش او گشاده
 شود و اگر خواهر میان دو کس جلالت و دشمنی افکنی
 این سوره هفت مرتبه بخوان بر دو پارچه نان
 و بسک ده و اگر مرد باشد بسک نوبه تا بخورد
 چنان شوند که هرگز یکدیگر را نتوانند دید
 و اگر زن باشد بسک ماده و اگر خواهر که دشمن
 خود را هلاک کنی بیاور یکصد عشت خام و در پیش
 خود بنویسد بکن و وصل یکبار بخوان
 این سوره را و هر مرتبه که تمام شود یک خط برود
 تا یکصد تا وصل یکبار تمام شود و انگاه
 عشت را چنان کنی و نماز میت بر آن
 بکن

بکن در آن شخص دشمن را بنظر در آورد و بعد از آن
 چنان در عقب سر خود در آب انداخته چون آن
 داشت در آب ضایع شود آن شخص نیز هلاک
 شود اما زینهار این عمل را کسی و بجهت یا از امن
 غائب این سوره را بیست و یک مرتبه بخواند بنیت
 غائب یا غایب هر روز بیاری و اگر این سوره
 را بر کاه غن بنویسد در صمتمت گیرد و در یازده
 راست خود بندد عجایب بسیار مشاهده نماید
 و در نزد خلائق عزیز و محترم گردد و اگر خواهی که
 دو نفر را بر سر پیش فرستد یکبار بخواند باشد
 که هفتاد و هفت قرآن کرده باشد و همیشه در حفظ و آهسته
 خدا باشد و اگر خواهی که عضل اللسان کنی بگویم
 هفت مرتبه و ده هفت که بر آن و بر هر کس هفت

بار این سوره را بخوان و در پیش خانه انکس
 دفن کن لسان انکس بسته گردد و اگر خواهی کسی
 اموریان خود کنی بکبر چهل عمل دست دین هاست
 و سنک ریزها را در کوزه آب نریز بکس و سن
 کوزه را بموم بکس و در کبابه تمام دفن کن و بعد از
 عایسها خواهی دید و بیم آن بود که دیونه گردد و
 شود و اگر خواهی که کبیرا مطیع و فرمان بردار خود
 گردانی بیا در قرین نشاد در دهفت این سوره را
 بران بخوان و بران نشاد در بدم و در خانه انکس
 دفن کن که مطیع و فرمان بردار شود و از دوستی
 قرار شود و اگر خواهی که در عقل اللسان کنی
 بیا و دیک نخست خام و بیک و کبار این

سوره

این سوره بخوان خشت بخوان و بدم و با کسی بخوان
 مکرده هر دفعه که سوره تمام کنی خطی بخورد و خشت
 بکشد چون تمام شود آن خاک که خورد و خشت
 جمع شده باشد برداشته و کل غرده در درون
 همان خشت بمالد و آنرا در کوه کند و دفن
 کند و بگوید بسم الله فلان ای فلان در این
 بسیار محزون دافتم و اگر کسی دافتم باشد مثل
 که علاج آن نتوان کرد باید که هفت در این
 سوره را بخواند و باب دحل و بخورد و کشته
 کرد و علی که داشته باشد دفع شود و خردل
 این سوره را بنواهد مشک و زعفران
 و کلابه بشوید و بخورد چهل و اگر کسی دست
 تنگ باید که بعد از نماز نیت این سوره
 را بکند

در یکبار بخواند در هر مرتبه صلوات بر سرش میفتد
 و در روز نودوی او بکشد و نوانگر کرد و اگر
 خواست که میان جلالت انوار بیاید و سنگی که بود
 یکس با مثل یا داده و چهل یکبار این سوره را
 بر آن سنگ بخواند و ببرد و در خانه که سرد باشد
 بگذارد و در حال در میان ایشان دشمنی پیدا شود
 و از یکدیگر جدا شوند و اگر خواهی که با عاشق
 و بیغیر از خود کرد از این سوره را بر غل
 و در روز یکشنبه پیش از نماز با صلوات بر اذان
 این ابی را بخوان که و ضرب لنا ضلک و نسق خلقه
 قال من یحیی النظام و یرحم کل بحیه التوحید
 انشاها اول مره و هو بکل خلقه علم ما یحیی
 مرتبه

مرتبند و بگویند دل و جان فلان ابن فلان
و بحبت و عشق فلان ابن فلان ز چنان
شود که اگر بگوید تو را بنیاد یوانه شود
و اگر کسی این سوره را بر زعفران و کلاب بنویسند
و بشوید و بخورد دلش قوی گردد و هر چه بشنود
یاد گیرد و فراموش نکند و در هر خانه که سوره
باشد دیو در آن و جتی و الت و کز نه و اسیبی
بر آن محتاج نرسانند و اگر کسی آفریند نباشد
یا بشود و نماز این سوره را بنویسد بر علفان
و کلاب و در صوم گیرد و باب اندزد و مردون
از آن آب بخورند و بعد از آن در باغ و چوب
یاد است به بنود و بهتر است که مرد باری
مقدار بن نماز البتة فرزند حاصل شود
بفرمان حضرتعالی اگر

اگر خواهی کسر عاشق و بیقرار خود کردانی بکسر
 چهار دیگرانه قلقل سفیل و برهردانه بکسر تبارین
 سوره را بخوان و بزم و هر دانه دلداد صبان صویر سیاه
 نه و هر دوز بر آتش بسوزان بیم آن برد که آن شخص
 دیوانه شود از بهجت محبت کسر این سوره ده هفت
 پنج این بخوان و در آتش اندازد تا سرخ شود آن
 شخص از عشق بیقرار کرد و از محبت دیوانه شود
 اگر خواهی زبان جماعتی را به بندگی بیا در قادی
 ارد جو و نیمه کن و چهل و یک کلمه کن و هر یک یکبار
 این سوره را بخوان و آن خمیرها بدم و در آب
 انداز نام هر کس که خواهی زبان آن جماعت بستم
 شود که هرگز بدی نتوانست گفت و دیگر اگر

خود کرم کبیر اعاشق و محب خود کردانی پیاوی
 چهل و یک عدد سنکیرزه و این سوره را بر آنجا بخوان و
 بهر دانه یکبار بدم و سنکیراد رکوزه آب ندیده سبز کن
 و در جانی که دائم کرم باشد پنهان کن عجایبها بینی که
 هرگز ندیده باشی و جمله دیو و پری و جن و انس مستحضر
 خود کردانی و دیگر اگر کسی این سوره را سه مرتبه صبح
 بخواند مرادی حاصل گردد اگر خواهی کسرا عقد الله
 کی بیاید و پاره دستان که در خرناباغ رفته باشد و سه مرتبه
 این سوره را بر آن بخوان و بر آن بدم و سه گره هم بر آن
 و در خواندن کس پنهان کن زبان آنکس بسته گردد بدی نتوان گفت
 و دیگر اگر کبیرا را بر اعقاب گزیده باشد این سوره را هفت
 بخواند و بر آب مدوان آب بخورد شفا یابد و اگر کسی نتواند
 خواند بر پوست آهن بنویسد و با خود نگاه دارد از او هیچ
 گزیده با و نرسد و اگر صد خون کرده باشد کسی دشمنی نکند
 نتواند کرد و اگر همه عالم دشمنی می شوند یکجوش و
 نتواند در سائید و اگر خواهی میان دو کس جدائی

اندازی بیاورد باره خاک چهار راه را و این سوره را
 بخوان و بران بدم و در روز چهارشنبه این عمل را کند
 در ساعت صبح و در خولنگس انداز البتة از نیکوکار
 جدا شوند بنوعیک هرگز یکدیگر را نتوان دید و اگر کسی
 از عشق خود بفرار کردانی و دوست و محب خود کردانی
 و در پنجشنبه در ساعت هر یامش این سوره را هفت بار
 بخواند و بر شکر دهد و بانگس بخواند در روز شنبه یا
 چنان محب و شود که بخواهد آرام نداشته باشد دیگر اگر
 خواهی کسیر مطیع و فرمان بردار خود کردانی بیاورد باره
 انگس و یکبار این سوره را بران بخوان و بدم بران و در آن
 انداز انگس چنان شود که یکدم بفرارم نگیرد و شرح این سوره
 بسیار است بدین اختصار کردیم که خواننده و نویسنده را
 ملائک برود و رحمت در نوشتن کند
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَتْلُوْا مِنْ حَقِّ الْكِتٰبِ
 عَلٰی صُرٰطٍ مُّسْتَقِيْمٍ تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ لِيُذَكِّرَ
 قَوْمًا

قَوْمًا مَا أَنْذَرْنَا أُولَئِهِمْ فَهُمْ غَافِلُونَ لَقَدْ هَمَمْنَا
 الْقَوْلَ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّا جَعَلْنَا
 فِي أَعْيُنِهِمْ غُلًّا فَلَا يُبْصِرُونَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ
 وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا
 فَأَغْشَيْنَاهُمْ لَهُمْ الْأَبْصَارَ وَسَاءَ عَلَيْهِمْ
 عَذَابُ رَبِّهِمْ إِنْ لَمْ تَشْكُرْ لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ إِنَّمَا
 تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَلْيُبَشِّرْهُ
 بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ
 مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ
 وَعَبِّدُوا سُبْحَانَ الْمُقَرَّبِ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ
 سُبْحَانَ النَّفْسِ عَنْ كُلِّ مَشْحُونٍ سُبْحَانَ الْمُسْتَعِزِّ عَنْ كُلِّ مَذْمُونٍ
 سُبْحَانَ الْعَالَمِ بِكُلِّ مَكْنُونٍ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ خَلْقَهُ
 بَيْنَ الثَّوَابِ وَالنَّوَابِ سُبْحَانَ الَّذِي إِذَا أَرَادَ شَيْئًا
 أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي يَهْدِي مَلَكُوتَ

كُلُّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ
 وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ فَبَسُحَاتِ اللَّهِ حِينَ تَمُوتُونَ
 وَحِينَ تَضْحَكُونَ وَلَهُ الْخُزْنُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ
 وَعَسَى أَنْ تَمُوتَ وَحِينَ تَنْظُرُونَ فَخُجِّجْ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَخُجِّجْ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَخُجِّجْ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
 يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سورة فاتحة الكتاب براهجانه وبعده از ان بگوید اللَّهُمَّ يَا مُبِينُ

يَا مُبِينُ يَا مُبِينُ اسْأَلُكَ بِحَبْلِ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ
 وَنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

الْكَرِيمِ الْمَكْرَمِ إِنْ تَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

بَعْدَ أَنْ حَاجَبَتْ خُودَ رَأْسُكَ كَسَدَ

وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَسَلًا أَصْحَابَ الْفَرَكَةِ

إِذْ جَاءَ هَآلُ الْمُرْسَلُونَ إِذْ أَرْسَلْنَا

اللَّهُمَّ

إِلَيْهِمْ أَشْبَىٰ فَلَدَّبُوهَا فَعَزَزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا
 إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا
 وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا نَكْذِبُونَ
 قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ وَمَا عَلَيْنَا
 إِلَّا الْمَلَاغَةُ الْمُبِينُ وعبدين دعارا نجوانه
 سُبْحَانَ الْمَفْرِجِ عَنْ كُلِّ خَزْوٍ سُبْحَانَ النَّفِيسِ عَنْ كُلِّ مَشْوٍ
 سُبْحَانَ الْبَسِيرِ لِكُلِّ مَدْبُورٍ سُبْحَانَ الْعَالِمِ لِكُلِّ مَكُونٍ
 سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ خَرَانِيَةَ بَابِ الْكَافِرِ وَالنَّوْنِ سُبْحَانَ الَّذِي
 إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ سُبْحَانَ الَّذِي
 بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَ
 سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ فُسُبْحَانَ اللَّهِ
 حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْرِجُ
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ مِنْ بَنَاتِ
رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى
الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَسُورَةُ حَمْدِ تَابِ
نَجْوَانَهُ وَهَرَجَاتِهِ كَمَا دَرِزْ خَدَّ اسْتَوَّلَ تَابِ السَّبْتِ بِأَوْرَدِهِ مَبْنُوعٍ
وَبَعْدَ رَحَابَتِهِ دَعَا نَجْوَانَهُ اللَّهُ يَا مُبِينُ يَا مُبِينُ يَا
اسْأَلْكَ بِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ وَتِلْكَ
حَمْدُ صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الْكَرِيمُ الْمَكْرَمُ
أَنْ تَفْعَلَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَكَبَرُ قَالُوا أَنَا نَطِيرُ يَا
بِكُمْ كُنْ لَمْ نَنْتَهُوا لَمْ نَرْجَمْكُمْ وَلَمْ نَسْتَكْ مُنَاعِدَابِ
قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَنْزَلْنَاهُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ
إِشْعُوا مِنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ

ويعبر به سبحانه المخرج عن كل محزون سبحانه

المنفس عن كل مشحون

سبحان الميسر لكل مدبّر سبحان المختص عن كل

مشحون سبحان العالي لكل مكنون سبحان

من جعل خزانة بين الكاف والنون سبحان

الذي إذا أراد شيئاً أن يقول له كن فيكون

سبحان الذي بيده ملكوت كل شيء وإليه

ترجعون سبحانه سبحانه سبحانه وتعالى

عما يصفون سبحان الله حين تمسون وحين

تصبحون وله الحمد في السموات والأرض

وعشياً وحين تظهرون يخرج الحي من الميت

ويخرج الميت من الحي ويحيي الأرض

بعد موتها وكذلك تخرجون سبحان ربك

رب العزة عما يصفون وسلام على المرسلين

والحمد لله رب العالمين وسبحه حمداً لا يحصى

و هر حاجت که خواهد بخواند که انت «اے برآورده هست و بعد از آن بشیر عارف بخواند
 اللَّهُ يَا مَبِينُ يَا مَبِينُ اسْأَلُكَ بِحَقِّ اسْمِكَ الْعَظِيمِ
 الْأَعْظَمِ وَبِكُنْيَتِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَسَلَّمَ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ أَنْ تَفْعَلَ بِي طَائِفَةَ هَلْهُ
 وَبَعْدَ حَاجَتِ اسْتَوْكُنْهُ وَبِكُرْبِهِ وَمَالِي لَا أَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ
 فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ عَاثِدٌ مِنْ دُونِ الْهَلَةِ
 أَنْ يُرِيدَ الرَّحْمَنُ بَصِيرَةً لِي عَنْ شَفَاعَتِهِمْ شَيْئًا
 وَلَا يَهْدُونَنِي إِنْ أَذَى لِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 إِنْ أَمْسَكَ بِرَيْكُمُ فَاسْمَعُوا قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ
 قَالُوا لَيْتَ قُوْحِي يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي
 مِنَ الْكَرِيمِينَ وَحَاجَتِ خُذْ رَاغِبًا بِرَبِّكَ يَا مَالِكُ الْمَلِكِ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ الْهَنَا وَالْهَلَاكَ شَيْءٌ الْهَوَا وَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ اكْرُمْنِي
 مِنْ فِتْنَةٍ

مِنْ قَبْلِ جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَفَعَلِ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
 فِي الدَّارَيْنِ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ سِرَّ حَاجِرٍ أَوْ ظَهْرٍ
 آوَرِدٍ وَكَبِيرٍ أَجْبَنِي وَسِي هَفْتِ نَوْبَتِ كَبِيرٍ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ
 اقْضِ حَاجَتِي وَبِجَدِّ نَوْبَتِ كَبِيرٍ وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمٍ
 مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جَنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ إِنْ كُنْتَ
 إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ يَا حَسْرَةً عَلَى
 الْعِبَادِ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ كُنَّا قَبْلَهُمْ مِنَ الْفُرْقَيْنِ إِنْهُمْ النَّبِيُّ
 لَا يَرْجِعُونَ وَإِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ
 وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا
 مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ
 مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُوبِ
 لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَنْ تَشْكُرُوا
 سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا انْزِيلُ الْأَرْضِ
 وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةُ الْبَيْتِ الْمَقَامِ

مِنْهُ النَّهَارُ جَاذَاهُمْ مُظْلِمُونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ
 لَهَا جَارِدَةٌ مَرْتَبَةٌ بِكُوبَةٍ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
 جَارِدَةٌ مَرْتَبَةٌ بِكُوبَةٍ يَا قَدِيرُ يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمُ يَارْدَةُ مَرْتَبَةٌ بِكُوبَةٍ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ رَبِّ الْعَظَمَةِ وَالْكَبرَاءِ
 وَالْجُودِ وَالْهَمَاءِ وَالنُّورِ وَالنَّهْأِ بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي
 تَدَكُّكَ مِنْ مَخَافَتِهِ صَمَّ الصُّغُورِ الصَّلَابِ وَخَضَعَتْ
 لِهَيْبَتِهِ وَعِزَّتِهِ رَوَاسِي الْجِبَالِ الرَّاسِيَاتِ وَجَاءَ
 بِقُدْرَتِهِ حُرُوفًا ظَهَرَتْ أَثَارُ الْعَجَبِ وَالْعَجَابِ
 سَلَفًا سَلَفًا عَجَلَانِيَّةً أَبْهَوِيَّةً بِهْ إِهْ إِهْ هُوَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْفَرْدُ الْوَحِيدُ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ دَوَارِدَةُ مَرْتَبَةٌ بِكُوبَةٍ
 حَتَّى قَيَوْمٌ يَارْدَةُ مَرْتَبَةٌ بِكُوبَةٍ فَفَسَلْ حَشَاخِ إِلَى الْحَمَلِ
 مَطْبَعُ لَكَ يَا الْحَيُّ يَا قَيَوْمُ إِهْيَا شَرَاهِيَا أَذْ وَفِي
 أَصْبَاوَتْ إِلَى رُشْدِي الرَّحْمَنِ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى
 رَبِّ هَوَجِ دَبْنِ وَكُلِّ كَهُولٍ كِهْ يَا صَعَصَعَاتِ
 يَا صَعْهَيُوتِ أَهْوُتِ أَهْوُتِ أَثْ هَلَمْ تَعْلَمْ

لَهُ سَمِيًّا الْحَيُّ الْقَيُّومُ حَيًّا قَيُّومًا يَأْذُو الْجَلَدِ الْإِكْرَامِ
اينده عارا يازده مرتبه بخواند يا بدیع السموات والارض هل ان صفت

ذاتك يذات اسمك بمشكلات من اجل هيبك و

كفيت لعقول حتى خمدت فاكس حتى حمدت

واخطات الابصار والافكار نثقلت بذكرك

والقلوب تطوى بسرك ان الذنوب عند ربك

لا يستكبرون عن عبادته وله يسجدون

اللهم اعطف على قلوب عبادك بهتك المحبة

ويعطفك العظيم فانه لا عطف بامالك ذي الجلال

والاكرام پس حاجت خود را بخواند و سه مرتبه اينده عارا بخواند

بِاسْمِكَ اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ذِي الْجَلَالِ الْإِكْرَامِ

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَبِكَ

وَالْقَمَرِ قَدْ نَاهُ صُنَائِكَ حَتَّى عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ فَصَدِّمْهُمْ بِهِ وَلَا تَمِ
لَهُمْ آثَاجُ مَا ذَرَرْتُمْ فِي فَلَكِ الْمَسْجُونِ وَخَلَقْنَا
لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ وَإِنْ نَشَاءُ نُغَيِّرْهُمْ فَلَا ضَرَرَّ
لَهُمْ وَلَا هُمْ يَنْقُذُونَ الْأَرْحَةَ مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ
وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَرْجِعُونَ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ
أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَبَعَثْنَا نَحْوَانَهُ
سَبْحَانَ الْمَفْرِجِ عَنْ كُلِّ خَرْقٍ سُبْحَانَ الْمُنْفِيسِ عَنْ كُلِّ
مَشْحُونٍ سُبْحَانَ الْمُبَشِّرِ عَنْ كُلِّ مَذْيُونٍ سُبْحَانَ الْخَاصِ
عَنْ كُلِّ مَشْعُونٍ سُبْحَانَ الْعَالِمِ بِكُلِّ مَكْنُونٍ سُبْحَانَ
مَنْ جَعَلَ خَزَائِنَهُ بَيْنَ الْكَافِ وَالنَّوِّنِ سُبْحَانَ الَّذِي
إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ اللَّهِ

بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَ
 سُبْحَانَ سُبْحَانَ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ فُسُبْحَانَ
 اللَّهِ حِينَ تَسْتَوُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحُكْمُ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ
 يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْرِجُ
 الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ
 سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ
 عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 طَالَتِ نِوْمُ الدِّينِ يَا كَاتِبُ عِبْدُ وَإِيَّاكَ تَسْتَغْفِرُ
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ
 غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ وَهَذَا سُورَةُ الْبَقَرَةِ
 اللَّهُمَّ يَا مُبِينُ يَا مُبِينُ يَا مُبِينُ اسْأَلُكَ بِحَبْلِ إِيْمِكَ سَلِّمْ
 الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

الْكَرِيمَ الْمُكَرَّمُ أَنْ تَفْعَلَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلَ
 مَا أَنْتَ أَهْلُهُ حَتَّى اسْتَلْكَنَ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا
 الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً
 وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
 تَوْصِيَةً وَلَا إِلَى أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
 فَادَّاهَمَ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَى رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا
 مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ
 الْمُرْسَلُونَ إِنْ كُنْتَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فِإِذَا هُمْ
 جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ فَالْيَوْمَ لَا نُنَظِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا
 وَلَا تَحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ
 الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاهٍ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي
 ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَكِئُونَ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ
 وَهُمْ طَائِفَتٌ يَدْعَوْنَ وَحَاتٍ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ وَشَرُّهُ مَرْتَبَةً يُكْرَهُ
 اللَّهُمَّ افْتِنِي وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفِرْ لِي وَاعْبُدْ لِي
 وَافْعَلْ بِي طَائِفَاتٍ أَهْلُهُ فِي الدَّارَيْنِ وَلَا تَفْعَلْ بِي
 طَائِفَاتٍ أَهْلُهُ فِي الدَّارَيْنِ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ
 سِرِّهَا جَزَائِرُ سَلَامٌ اللَّهُمَّ افْتِنِي وَاعْفُ عَنِّي وَكُنْ
 حَظِي مِنَ الدَّارَيْنِ سِرِّ شَرُّهُ مَرْتَبَةً يُكْرَهُ يَا سَلَامُ
 يَا رَبُّ يَا رَحِيمُ سِرِّ شَرُّهُ مَرْتَبَةً يُكْرَهُ اِثْنُ نَوَافِلٍ
 يَا دَارُ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ غَائِبٌ غَائِبٌ
 غَائِبٌ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ اَعْلَى ثَامٍ دُونَ
 ثَامٍ هَيْئَتُ زَغَابٍ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ يَا اِهْلَنَا
 وَآلَهُ كُلِّ شَيْءٍ اِهْلَنَا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 بِحَقِّكَ يَحْيَى ابْنُ سُلَيْمَانَ اَهْبِئُوا عَجَلَانِيَّةً وَامْتَازُوا
 الْيَوْمَ ابْنَاهَا الْمَجْرُمُونَ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ
 أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

وَعَبَّازَانِ كَبِيرٍ سُبْحَانَ النَّفْسِ عَنْ كُلِّ مَشْهُوبٍ
سُبْحَانَ الْمَفْرَجِ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ سُبْحَانَ الْمُبْرِئِ عَنْ كُلِّ
مَدْبُونٍ سُبْحَانَ الْمُخْلِصِ لِكُلِّ مَشْهُونٍ سُبْحَانَ
الْعَالِمِ لِكُلِّ مَكْنُونٍ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ خَرَاتِمَهُ
بَيْنَ الْكَافِ وَالنَّوِّنِ سُبْحَانَ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ
يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ
مُلْكُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ سُبْحَانَ اللَّهِ
حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ
سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَسُورَةُ فَاتِحَةِ الرَّحْمٰنِ اَللّٰهُمَّ يَا مُبِينُ يَا مُبِينُ
 بِحَوْلِ اَسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَيَسِّرْ لِيْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الْكَرِيْمَ الْاَكْرَمَ اِنْ تَفْعَلْ بِى
 مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَاِنْ اَعْبَدُ وَفِيْ هَذَا صِرَاطٌ ^{مُسْتَقِيْمٌ}
 وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ
 هٰذِهِ بِحَقَّتْ اَلَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ اَصْلُوْهَا
 الْيَوْمَ يٰ اَكْتُمُ تُكْفَرُوْنَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى اَفْوَاهِهِمْ
 وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيَهُمْ وَشَهِدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا
 يَكْسِبُوْنَ وَلَوْ شَاءَ لَطَمَسْنَا عَلَى اَعْيُنِهِمْ فَذٰ
 اسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَآثِيْ بُصْرَتُوْنَ وَلَوْ شَاءَ
 لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا وَلَا
 يَرْجِعُوْنَ وَمَنْ يُّعْمَرْهُ نُنَكِّسْهُ فِى الْخَلْقِ اَفَلَا
 يَعْقِلُوْنَ وَطَاعَلَمْنَاهُ السَّعِرَ وَمَا يَنْبَغِيْ لَهُ
 اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَخَرَانٌ مُّبِيْنٌ ^{وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ}

سُبْحَانَ الْمَفْرُجِ عَنْ كُلِّ خَزُونٍ سُبْحَانَ النُّفْسِ عَنْ كُلِّ
مَشْكُونٍ سُبْحَانَ الْمُبْتَرِّعِ عَنْ كُلِّ مَدْيُونٍ سُبْحَانَ
الْمُلْخِصِ لِكُلِّ مَشْكُونٍ سُبْحَانَ الْعَالِمِ لِكُلِّ مَكْنُونٍ
سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ خَزَائِنُهُ بَيْنَ الْكَافِ وَالنَّوِنِ سُبْحَانَ اللَّهِ
إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَسُبْحَانَ اللَّهِ
بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَهُ
سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ فَسُبْحَانَ
رَبِّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحَانَ
رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى
الرُّسُلِ وَلِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سوره فاتحه
تا آخر بخواند و بعد بگوید اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ يَا مُبِينُ يَا مُبِينُ اسْأَلُكَ بِحَقِّ اسْمِكَ
 الْعَظِيمِ الْإِعْظَمِ وَنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ الْكَرِيمِ الْكَرِيمِ إِنْ تَفْعَلْ فِي طَائِفَةِ
 أَهْلِهِ وَلَا تَفْعَلْ فِي طَائِفَةِ أَهْلِهِ حَاجِرًا ذَكَرْنِي وَبَكَوْا
 لِسَبْدٍ مَنْ كَانَ حَبِيبًا وَبِحَقِّ الْقَوْلِ عَلَى الْكَافِرِينَ
 أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَا خَلَقْنَا مِنْ نَفْسِهِ لَهُمْ مَتَاعٌ عِثَّتْ
 أَيْدِيُنَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مَالِكُونَ وَذَلَّلْنَا هَاكِهِمْ
 فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَبِهِ كَبِيرُهُ
 اللَّهُمَّ مَكِّنِّي خَيْرًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَذَلِّلْنِي
 صِعَابَهَا بِحَقِّ هَذِهِ السُّورَةِ الشَّرِيفَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَعَبْدُكَ كَرِيمٌ وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ
 أَفَلَا يَشْكُرُونَ وَلَتَنَذَّرُنَّ مِنْ اللَّهِ الْهَدَّةَ
 لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ
 لَهُمْ جُندٌ مُخَضَّرُونَ وَلَا يَجْرُؤُكَ قَوْلُهُمْ

إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ أَوَلَمْ يُبْرَأُوا^{لَنَا}

أَنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

وَحَاجَّتْ خَوَدُهَا نَجْوَاهُ وَكُمُودُ سُبْحَانَ الْمَفْرِجِ عَنْ كُلِّ

مَحْزُونٍ سُبْحَانَ النَّفْسِ عَنْ كُلِّ مَشْحُونٍ سُبْحَانَ

الْمُبْسِرِ لِكُلِّ مَدْبُونٍ سُبْحَانَ الْمَلِكِ لِكُلِّ مَشْهُونٍ

سُبْحَانَ الْعَالِمِ لِكُلِّ مَكْنُونٍ سُبْحَانَ مَنْ جَعَلَ خَزَائِنَهُ

بَيْنَ الْكَافِ وَالنَّوِّ سُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ

كُلِّ شَيْءٍ وَالْيَدِ تَرْجُونَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ سُبْحَانَ

وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ وَ

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ

وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشْيَا وَحِينَ

تُظْهِرُونَ مِجْرَاجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمِجْرَاجَ الْمَيِّتِ

مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ

تُخْرِجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ

۳۳۰

وَسَلَامٌ

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
فَاتِحَةً رَأَا آخِرُ نَجْوَانَهُ وَبُكْرِيهِ اللَّهُمَّ يَا مُبِينُ يَا مُبِينُ

أَسْأَلُكَ بِحُجَّتِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ وَنَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ الْكَرِيمِ الْمَكْرَمِ

أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ

وَبِعِبَادِيهِ وَضَرْبَ لَنَا مَثَلًا وَتَوَيْ خَلْقَهُ قَالَ

مَنْ حُبَّ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحِبُّهَا الَّذِي

أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ كَيْلُ خَلْقٍ عَلَيْهِمْ رَمْتَهُ بَكْرِيهِ

يَا مَنْ يُحِبُّ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ أَحْيِ قَلْبِي وَرُوحِي

بِحُبِّكَ وَأَحْيِ رُوحِي وَحُبِّي فِي قَلْبِي وَخَلْقِكَ

اجْمَعِينَ فَإِنَّهُ لَا حُبَّ إِلَّا مُحِبَّتُكَ يَا مَنْ رَمْتَهُ

بِلَا إِلَهٍ قَادِرٍ تَبْسِطُ أَمْرِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي مَا

وَعْدَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا

فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ أَوَّلَيْكَ الَّذِي

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ
 بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ بِمَرْتَبَةِ بَكْرِيَّةٍ أَيْ
 أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 بِمَرْتَبَةِ بَكْرِيَّةٍ يَا مَنْ أَمْرُهُ بَيْنَ الْكَافِ وَالْمُتَوَكِّلِ
 بَلْ أَسْرِعْ وَاقْرُبْ تَمَّا يَكُونُ كَوْنٌ لِي مَا
 أَرْجُوهُ مِنْ كَرَمِكَ وَفَضْلِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
 وَبِعَبِيدِهِ يَا أَكْرَمَ الْمُسْتَوْلِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 بِعَبِيدِهِ فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ بِعَبِيدِهِ سُبْحَانَ الْمَفْرَجِ عَنْ كُلِّ مَحْزُونٍ
 سُبْحَانَ الْمُنْفَسِّ عَنْ كُلِّ مَشْحُونٍ سُبْحَانَ الْمُبْرِئِ لِكُلِّ مَلْبُودٍ
 سُبْحَانَ الْمُلْخَصِّ عَنْ كُلِّ مَسْجُونٍ سُبْحَانَ الْعَالِمِ بِكُلِّ مَكْنُونٍ
 سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ فَخْرُهُ بَيْنَ الْكَافِ وَالْمُتَوَكِّلِ
 إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ سُبْحَانَ اللَّهِ
 بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَبِعَبِيدِهِ

سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ
 فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ
 وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَسَى أَنْ
 يَخْرِجَ النَّاسَ مِنْ بَنَاتِ الْمَيْمِ وَيُخْرِجَ
 الْمَيْمِ مِنَ الْبَنَاتِ وَيُجْزِيَ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ
 تَخْرُجُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ
 وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وسوره حمد را تا آخر بخواند و اين دعا را تا آخر بخواند يا مبین
 يا مبین يا مبین اسئلك بحسن اسمک العظیم العظیم
 ونبيک محمد صلی الله علیه و آله وسلم الکرم
 المکریم ان تفعل بملائک اهلک ولا تفعل بي ما نا اهلک
 حاج خود را سؤال کند و بگوید يا مفرج فرج ده مرتبه
 يا معيذ اغثنی يا زده مرتبه يا عيان الشقيين
 برحمتک يا ارحم الراحمين استغيت و من عندک

اسْتَخِجِينَ وَكُفِّرُوا بِرَّكُمْ يَعْدِلُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
 ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
 تَمُرُّونَ هُوَ اللَّهُ وَفِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ
 يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا
 قَمًا لِيُنذِرَ رَابِئًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ
 الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا مَا كُنَّا
 فِيهِ أَبَدًا وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
 مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِابْنِهِمْ كِبَرٌ كُلُّهُمْ خَجٌّ
 مِنْ أَفْوَاهِهِمْ أَنْ يَقُولُوا إِلَّا كَذِبًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْغَنِيُّ
فِي الْأَرْضِ وَلَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ خَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةَ

أُولَى أَبْغِيئَ مَيِّتٍ وَتَلَتْ وَرَبَّاحٍ بِزَيْدٍ
فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

کتاب مصراعه ابن خرباج حاجی ملا محمد صادق

تخته فولادی الاصفهان

۲۶۲۵۲

۳۲۷

مقتدای ملک الزینب و درودیم بکتاب
الکرار در کوفه نند و در این کتاب
کتابی است که این کتاب در نظر
محققان و نویسندگان
۳۳۵

برای مثلث یزید در مثلث که عدد ۱۲ گرفته دو نازده عدد از اطرار
 نماید و اما بی نهایت گرفته در مثلث بر نماید و مثلث کسر بر می دارد
 مثلث را از چهار عناصر بر نماید بر این طریق بر نماید اینست
 مثلث ۱۵ و ۱۸ و ۲۱

۶	۷	۲
۱	۸	۹
۱	۳	۴

۲	۷	۶
۹	۸	۱
۴	۳	۸

۱	۱	۶
۳	۸	۷
۴	۹	۲

اما مربع می باید اینجاست
 اگر این اطرار طرح نماید و کافی بر چهار قسمت
 نماید اگر کسر دارد و اگر یکی باشد در خانه
 بنویسد و اگر دینا د نماید اگر کسر دو عدد باشد
 در خانه نصف اگر سه عدد کسر داشته باشد

مثلث ۱۵ و ۱۸ و ۲۱

۴	۹	۲
۳	۸	۷
۱	۱	۶

در خانه یزید د نماید و در خانه مربع اینست
 و در خانه ۳۴

۱	۱۱	۱۴	۱
۱۳	۲	۷	۱۲
۳	۱۶	۹	۶
۱۰	۸	۴	۱۸

بر این چنین نزل در روز
 چهارشنبه بر تخم مرغ
 بنویسد و در حمام از
 شست بپرازد بقیه حاجت

نزل که بخند و گزشت سیاه بپا و بر بپای که با او نوحه کرد
 رفع خواهد شد اسم الله الرحمن الرحیم اسم الله الشافی بر آید
 الکافی اسم الله المعافی اسم الله الذی لا یضرع اسم الله الشافی و الکافی
 و الکافی الشافی و هو السميع العليم اللهم کن مجذوبی و فاطمة و حسن
 و الحسن المعصومین من ذریتک علیهم السلام انفع فیهم و ارحمهم
 الله لا اله الا هو اتحی القیوم

برازنجبت با خود دارد و ب خود باز نه له و کفی بالله و لیا
و کفی بالله نصیرا و کفی بالله حیا و کفی بالله علیا و کفی بالله
شهیدا و کفی بالله وکیلا برای یاری حافظه
حضرت رسول امیر المومنین
تعلم نمودند که با علی الرضا الهی علیه السلام
و حفظ نمائی بعد از هر نماز بگویند این دعا را
بخوان سُبْحَانَ مَنْ لَا يُعْدِي عَلَى أَهْلِ
مَمْلَكَةٍ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَأْخُذُ أَهْلَ
الْأَرْضِ بِالْأُيُومِ إِنَّ الْعَذَابَ سُبْحَانَ
الرُّؤُوفِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
فِي قَلْبِي نُورًا وَبَصِيرَةً وَفَهْمًا إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قاعده ۲: هر خواهی بدانی که مقصودی که داری درست میشود یا نه
بگیر دستم قبضه از قیفا و هر یک از اعلی حله بگیر و جفت جفت طرح
کند مطلب را از دایره معلوم کند مجرب است دایره انصاف

[illegible]

برای صلوات بر ابراهیم علی خاخر از سوره برائت و از تسبیح و تهلیل و تهلیل و در سوره
در چهار بار چیم کاغذ نوشته در چهار کوشه اطراف دفن نماید در ساعت
یکشنبه ازین الناس الی باب بر شیرینی چهل یکم بخواند بخورد دهد ساعت

اگر خفای کسی ۴ محب خود کردنی بنویس این آیه ۷

بر پوست نارنج با کم مطلوب و مادرش و در آب
روان اندازد و محب کز در بسیار مجرب است

لَوْ أَنْفَقْتُ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا الْفَنَ بَيْنَ
مُلُوكِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
که مجربیت بنویس در کنار آب روان دفن که

بسیار تحریر است

УЗНАНА АУДИРОВАНА

ایضا اگر زن را فرزند شوهری آیات رابر دو کاغذ بنویسد و یک رابر باز وی زن بندد و یکی را بشود وزن

و شاهر هر دو بخورند و جمع شوند وزند بهم رسد اگر چه عقیقه باشد بسم الله الرحمن الرحیم یا حی یا قیوم عالم خود

عن الكتاب بقوة وإيشاء الحكيم صقلا او شده

و شود بالوجه ایچرا با حق

اگر زن را فرزند نشود میوزید

هو وبارك له وبارك
را القيوم ولى الله ولى محمد
وتين

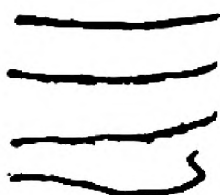
۴۹
 دعوت حروف بیست نه حروف بغی الف
 یا انا بیت نه روز هر روز اللهم العزیز
 الف پنج هزار و هفتصد و نود و پنج بار
 بگوید هر روز بجهن طریقی از سحر تا طلوع
 آفتاب برای هر مصلحتی بر او برده است
 هرگاه روزه باشد و ترک حیوانی و نجوس
 نماید بجز است غث

طَلْعَتِ الْفَجْرِ رِجْمَ حَرِّ
 الْقَوِيدِ الْمَشْكُوفِ وَالْمُتَرَصِّ
 وَبِنَدَاهُمَا وَفَدْلِهِمَا
 هرگاه کرد در مهر گرفتار باشد این هفت نام
 نوشته زیر سر خود گذارد مطیع شود این است
 اما لاهاه و طهاه الحاه بسطوره لاه
 بیست و سه مرتبه المکامل

بجز مراد مرد عه بر روز عجب از نماز صبح
 قبل از تکلم و حجه دو سجده بگوید بسم الله الرحمن الرحیم
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَكَ شَاكِرِينَ
 وَالْقُرْآنَ الْحَمِيدَ وَالْقُرْآنَ الْمُبِينُ وَمَا يَسْتُرُونَ

اگر کسی خواهد و نخواستند این مهر را در آب
 اندازد و آن آب را در خانه آنکس بریزد در
 حال دنیا و آخرت دهل طهر مطابا

کعبه شایا طعمها از جهته تقوی
 از جهته احسان و شکر در برابر زانو کزارد



۶	۷	۴
۱	۵	۹
۸	۳	۲

۱۶	۱۵	۱۲
۱۳	۱۱	۱۷
۱۸	۱۰	۱۹

طریقه ختم الکبریا شرح در جهت برآمدن
 حاجات بغایت مجرب است از شیخ
 معتبر این ختم را گرفته اند و بعد
 رسیدند بجهت برآمدن حاجات
 و مهمات و کشایش کارها و ازین
 دفع دشمنان و دفع بیماری
 طریقه است که هفت نوبت سوره
 فاتحه را بخوانند و صد مرتبه صلوات
 فرستند و هفتاد بار سوره الم
 نشرخ را بخوانند و صد مرتبه صلوات
 فرستند از سه نکرده که مرادش
 حاصل شود ان شاء الله تعالی

و از جمله نمازها نماز ظفر است جهت برآمدن
 حاجت گذارند و آن دو رکعت است که در
 هر رکعتی بعد از حمد سوره قل هو الله یکبار
 و اذ جاء نصر الله و بیست و پنج بار بخوانند
 و بعد از آن که فارغ شود پیشانی بر زمین
 نهد و بگوید بسم الله الرحمن الرحیم
 و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
 هزار بار بعد از آن حاجت خواهند کرد
 و رده شود انشاء الله تعالی اگر نتوانند هزار
 بار را در سجده گفتن تسبیح گویند هر یک
 هر کس که بعد از نماز صبح این دعا را چهار
 بار بخواند در هر خواندن دست بر یک طرف
 خود بزند تا شب در عینایت حق تعالی باشد
 و دشمنان بر او ظفر نیابند و اگر گریزد و دشمن

عقب او باشد باز این دعا را هجنا بخوانند
 اورا نتوانند دیدن زینهار جهة فساد نخوا
 اینست اللهم صجاً صجاً و حاکماً حاکماً
 لا یبصرون طه لا یبصرون وجعلنا من
 بین اند نههم سداً و من خلفهم سداً
 فاعسناهم فهم لا یبصرون طه بعض
 معسوقا رب رب رب لا یصدعون
 عنها ولا ینزفون

با دال و او ح
 ۹۱۳ ۳۵ ۳

بدو ح
 ۲۰
 ح ۴۰

وقت ۴۰ مثلاً بدو ح اینست
 ۵۰ متن مکتوب بدو ح

۱۹	۲۴	۱۷
۱۸	۲۰	۲۲
۲۳	۱۶	۲۱